

สารบัญ
รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๒ ปีที่ ๑
ครั้งที่ ๖ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)
วันพุธที่ ๗ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๘
ณ ตึกรัฐสภา

หน้า

ระเบียบวาระที่ ๑ กระทำถาม	ไม่มี	
ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องที่ประธานแจ้งต่อที่ประชุม ประธานโกคิน พลกุล ไปประชุมรัฐสภาที่ สหรัฐอเมริกา		
ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องรับรองรายงานการประชุม	ไม่มี	
ระเบียบวาระที่ ๗ เรื่องอื่น ๆ		
๗.๑ ตั้งซ่อมกรรมมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ มหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ. .... แทนตำแหน่งที่ว่างลง ๑ ตำแหน่ง เพราะลาออก (นายประแสง มงคลศิริ)		๑
<u>ผู้อภิปราย</u>		
- นายสุชุมพงศ์ ใจนาคำ		๒
๗.๒ ตั้งซ่อมกรรมมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ การประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... แทนตำแหน่งที่ว่างลง ๑ ตำแหน่ง เพราะลาออก (นายตรีทศ นิโคธราชกูร)		๒
<u>ผู้อภิปราย</u>		
- นายสุชุมพงศ์ ใจนาคำ		๒
๗.๓ ตั้งซ่อมกรรมมาธิการสามัญประจำสภาในคณะกรรมการ การทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแทนตำแหน่งที่ว่างลง ๒ ตำแหน่ง เพราะถึงแก่อนิจกรรมและเพราะลาออก (นายอรรถพล สนิทวงศ์ชัยและ นายประพนธ์ นิลวัชรมณี)		๒
<u>ผู้อภิปราย</u>		
- นายสุชุมพงศ์ ใจนาคำ		๓

	หน้า
- นายสมบุญ ฤทธิชัยนกุล	๓
๗.๕ ตั้งชื่อคณะกรรมการสามัญประจำสภาในคณะกรรมการ การพัฒนาเศรษฐกิจแทนตำแหน่งที่ว่างลง ๑ ตำแหน่ง เพราะลาออก (นางปวีณา หงสกุล)	๓
ผู้อภิปราย	
- นายสุชุมพงศ์ โง่นคำ	๔
๗.๖ ตั้งชื่อคณะกรรมการสามัญประจำสภา ในคณะกรรมการ ติดตามการบริหารงบประมาณแทนตำแหน่งที่ว่างลง ๑ ตำแหน่ง เพราะลาออก (นายนริศ ขำนุรักษ์)	๔
ผู้อภิปราย	
- นายนริศ ขำนุรักษ์	๔
๗.๗ ตั้งชื่อคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... แทนตำแหน่ง ที่ว่างลง ๑ ตำแหน่ง เพราะลาออก (นายตรีทศ นิโคธางกูร)	๔
ผู้อภิปราย	
- นายสุชุมพงศ์ โง่นคำ	๕
๗.๔ ตั้งชื่อคณะกรรมการสามัญประจำสภาในคณะกรรมการ แรงงานแทนตำแหน่งที่ว่างลง ๑ ตำแหน่ง เพราะลาออก (นายประพนธ์ นิลวัชรมณี)	๕
ผู้อภิปราย	
- นายนริศ ขำนุรักษ์	
(นายนริศ ขำนุรักษ์ ขอเลื่อนการเสนอชื่อ)	๕
เรื่องหารือ (เลื่อนระเบียบวาระการประชุม)	๕
ผู้อภิปราย	
- นายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวิวัฒน์	๕
- นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ	๖,๑๑

	หน้า
- นายสุขุมพงศ์ โง่นคำ	๘
- คุณหญิงกัลยา โสภณพนิช	๑๒
- นายอลงกรณ์ พลบุตร	๑๔, ๑๖
- นายพินิจ จันทรสุรินทร์	๑๗
เรื่องด่วน	
- ร่างพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. .... (นายอนุรักษ์ จูรีมาศ และนางสาวจณิสตา ลิวเฉลิมวงศ์ เป็นผู้เสนอ)	๑๙
- ร่างพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	๑๙
ผู้อภิปราย	
- นางอุไรวรรณ เทียนทอง (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม)	๒๐, ๕๒, ๕๗, ๕๘, ๖๐, ๖๑
- นายพินิจ จันทรสุรินทร์	๒๒
- นายอนุรักษ์ จูรีมาศ	๒๔
- นายนริศ ขำนุรักษ์	๒๕
- นายวัฒนา เซ่งไพเราะ	๒๙
- นายอภิชาติ กาวีกาญจน์	๓๒
- นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ	๓๕
- นายวีระศักดิ์ โควสุรัตน์	๔๑
- นายเรวัต สิริกุล	๔๔
- นายสมบูรณ์ อุทัยเวียนกุล	๔๔
- พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย	๔๖
- นายอลงกรณ์ พลบุตร	๔๙
- นายมนต์ชัย วิวัฒน์ธนาฒย์	๕๕

	หน้า
- นายเฉลิมชัย อู่ฟ้ารกุล	๕๕
- นายวิฑิต ปลั่งศรีสกุล	๕๕
- นายกล้าณรงค์ พงษ์เจริญ	๕๘
- นางสาวรังสิมา รอดวีรัมย์	๕๘
- นายวิทยา บุตรดีวงศ์	๕๙
- ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	๖๑

ผู้อภิปราย

- นายเสริมศักดิ์ พงษ์พานิช (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย)	๖๒,๗๗
- นายเกษม รุ่งธนเกียรติ	๖๓
- นายวัฒนา แซ่ไพเราะ	๖๕
- นายสมบุญ อภัยเวียนกุล	๖๗,๘๐
- นายสุทัศน์ เงินหมื่น	๖๗
- นายวิทยา ทองคำ	๖๙
- นายอลงกรณ์ พลบุตร	๗๐
- นายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรรักษ์	๗๓
- นายสุขุมพงศ์ โง่นคำ	๘๓
- นายอำนาจ คลังผา	๘๓
- พิจารณากรณีวุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติ วิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. .... ตามมาตรา ๑๗๕ ของรัฐธรรมนูญ	

แห่งราชอาณาจักรไทย	๘๓
--------------------	----

ผู้อภิปราย

- ร้อยโท กุเทพ ไสกระจำง	๘๔,๙๐
- นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ	๘๖
- ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประแสง มงคลศิริ	๙๐

	หน้า
- นายสงคราม กิจเลิศไพโรจน์	๙๐
- นายวีระกร คำประกอบ	๙๐
- นายสุชาติ ลายน้ําเงิน	๙๑
- นางสาวธิดา สนิทวงศ์ชัย	๙๑
- นายสมบุญ คุ้มชัยเวียงกุล	๙๒, ๙๓
- นายวีระศักดิ์ ไควสุรัตน์	๙๒
- ร่างพระราชบัญญัติยกเว้นการนำระยะเวลาและเงื่อนไขตาม มาตรา ๑๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับแก่ผู้เสียหาย จากกรณีฉ้อโกงที่พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	๙๓

ผู้อภิปราย

- พลตำรวจเอก ชิดชัย วรรณสถิตย์ (รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม)	๙๔, ๑๓๑, ๑๓๕
- นายสุทัศน์ เงินหมื่น	๙๖
- นายบุญจง วงศ์ไตรรัตน์	๙๙
- นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล	๑๐๔
- นายเอกภาพ พลซื่อ	๑๑๐
- นายนิกร จำนง	๑๑๓
- นายจรินทร์ ลักษณวิศิษฎ์	๑๑๗
- นายวิรัตน์ กัลยาศิริ	๑๒๑, ๑๓๗
- นายสมบุญ คุ้มชัยเวียงกุล	๑๒๓
- นายสุวโรช พะลัง	๑๒๗
- นางสาวศิลาพัชรา เลิศนุวัฒน์	๑๓๖
- นางสาวรังสิมา รอดรัศมี	๑๓๖

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๒ ปีที่ ๑
ครั้งที่ ๖ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)

วันพุธที่ ๗ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๘

ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๑๓.๓๐ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๔๗๑ คน

(เนื่องจาก นายโกศล พลกุล ประธานสภาผู้แทนราษฎร และนายสุชาติ ตันเจริญ รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง ติดรชการ รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง จึงปฏิบัติหน้าที่แทน)

รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เรียนท่านสมาชิก ขณะนี้มีสมาชิกลงชื่อมาประชุมจำนวน ๓๐๐ ท่านครบองค์ประชุมแล้ว ดิฉันขอเปิดการประชุมเพื่อดำเนินการประชุมตามระเบียบวาระ

ระเบียบวาระที่ ๑ กระทู้ถาม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม ก็คือท่านประธาน โภคิน พลกุล ไปประชุมรัฐสภาที่สหรัฐอเมริกา

ระเบียบวาระที่ ๓ รับรองรายงานการประชุม ไม่มี

ก่อนที่จะมีการพิจารณาระเบียบวาระต่อไปนะคะ ดิฉันขอปรึกษาที่ประชุมเพื่อขอนำระเบียบวาระที่ ๗ คือเรื่องการจัดซ่อมมกราคมขึ้นมาก่อนหน้าคะ ก็คือเรื่องจัดซ่อมมกราคมวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ. .... แทนตำแหน่งที่ว่างลง ๑ ตำแหน่ง

ด้วยดิฉันได้รับหนังสือจากประธานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ. .... แจ้งว่า คุณประแสง มงคลศิริ ได้ขอลาออกจากการเป็นกรรมาธิการ ตั้งแต่วันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๔๘ ดังนั้น คุณประแสง มงคลศิริ จึงเป็นอันพ้นจากการเป็นกรรมาธิการตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ข้อ ๙๘ (๓) คุณประแสง มงคลศิริ เป็นกรรมาธิการในสัดส่วนของพรรคไทยรักไทย ก็ขอให้ทางพรรคไทยรักไทยได้เสนอชื่อแทน เชิญคุณสุขุมพงศ์คะ

นายสุขุมพงศ์ โง่นคำ (บัญญัติรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายสุขุมพงศ์ โง่นคำ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคไทยรักไทย ในสัดส่วนของพรรคไทยรักไทย แทน นายประแสง มงคลศิริ ขอเสนอ นายไชยวัฒน์ ตินรัตน์ ดำรงตำแหน่งกรรมการ สภาผู้แทนราษฎร ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ผู้รับรองถูกต้องนะคะ

ต่อไปตั้งชื่อกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ การประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

เนื่องด้วยตัวดิฉันได้รับหนังสือจากประธานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... แจ้งว่า คุณตรีทศ นิโคธางกูร ได้ขอลาออกจากการเป็นกรรมการ ตั้งแต่วันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๔๘ ดังนั้น คุณตรีทศ นิโคธางกูร จึงเป็นอันพ้นจากการเป็นกรรมการ คุณตรีทศ นิโคธางกูร เป็นกรรมการในสัดส่วนของคณะรัฐมนตรี ไม่ทราบวาท่างพรรคไทยรักไทย ท่านประธานจะเสนอใครเข้ามาตรงนี้ไหมคะ เพราะว่ามืออยู่ในระเบียบวาระ มีไหมคะ ท่านประธานก็เสนอมาเลยจะได้จบไปเลย เชิญคุณสุขุมพงศ์คะ

นายสุขุมพงศ์ โง่นคำ (บัญญัติรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายสุขุมพงศ์ โง่นคำ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคไทยรักไทย ขอเสนอ คุณสุชาติ ลายน้ำเงิน ดำรงตำแหน่งแทนตำแหน่งที่ว่างครับท่านประธาน ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ผู้รับรองถูกต้องนะคะ

ต่อไปตั้งชื่อกรรมการสามัญประจำสภาในคณะกรรมการ การทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแทนตำแหน่งที่ว่างลง ๒ ตำแหน่ง

ก็เนื่องจากคุณอรุณรณ พล สนิทวงศ์ชัย ได้ถึงแก่อนิจกรรม เพราะฉะนั้นคุณอรุณรณ พล สนิทวงศ์ชัย ก็พ้นจากการเป็นกรรมการ แล้วก็มาเป็นผู้ประพันธ์ นิลวัชมนี ขอลาออกจากการเป็นกรรมการอีก เพราะฉะนั้นก็มีกรรมการที่ว่างลง ๒ ตำแหน่ง ตำแหน่งแรกนี้ก็เป็นสัดส่วนของพรรคไทยรักไทย ขอเชิญพรรคไทยรักไทยเสนอชื่อก่อนค่ะ

นายสุขุมพงศ์ โง่นคำ (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายสุขุมพงศ์ โง่นคำ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคไทยรักไทย ขอเสนอ นางสาววิธิดา สนิทวงศ์ชัย ดำรงตำแหน่งแทนนายอรุณรณ พล สนิทวงศ์ชัย ในคณะกรรมการการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ผู้รับรองถูกต้องนะคะ อีกตำแหน่งหนึ่งเป็นสัดส่วนของพรรคประชาธิปัตย์ เชิญค่ะ

นายสมบุญ ฤทธิยเวียนกุล (ตรัง) : กราบเรียนท่านประธาน สภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ กระผม นายสมบุญ ฤทธิยเวียนกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดตรัง พรรคประชาธิปัตย์ ขอเสนอกรรมการสามัญประจำสภา ในคณะกรรมการการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แทนนายประพนธ์ นิลวัชมนี คือนายนิศ ข่านุรักษ์ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ผู้รับรองถูกต้องนะคะ

ต่อไป ตั้งชื่อกรรมการสามัญประจำสภาในคณะกรรมการ การพัฒนาเศรษฐกิจ แทนตำแหน่งที่ว่างลง ๑ ตำแหน่งนะคะ คุณปวีณา หงส์สกุล ได้ขอลาออกจากการเป็นกรรมการ ทางประธานคณะกรรมการได้มีหนังสือแจ้งมายัง ทางประธานนะคะ สัดส่วนตรงนี้เป็นของพรรคไทยรักไทย ขอเชิญพรรคไทยรักไทย เสนอชื่อ คุณสุขุมพงศ์ เชิญค่ะ

นายสุชุมพงศ์ ใจนาคำ (บัญญัติรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายสุชุมพงศ์ ใจนาคำ สำหรับตำแหน่งนี้กำลังพิจารณากันอยู่หาผู้ที่จะเหมาะสมต่อไป และจะกราบเรียนประธานลำดับต่อไปครับ

รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ก็เป็นอันว่าตำแหน่งนี้ยังว่างอยู่นะคะ

ต่อไปตั้งซ่อมกรรมมาธิการสามัญประจำสภาในคณะกรรมการติดตามการบริหารงบประมาณแทนตำแหน่งที่ว่างลง ๑ ตำแหน่งนะคะ คุณนริศ ขำนุรักษ์ ขอลาออกจากความเป็นกรรมมาธิการ ขอให้เสนอเลยนะคะ ในสัดส่วนของพรรคประชาธิปัตย์ เชิญค่ะ

นายนริศ ขำนุรักษ์ (พัทลุง) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นริศ ขำนุรักษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพัทลุง พรรคประชาธิปัตย์ ขอเสนอรายชื่อนายประพันธ์ นิลวัชฌณี แทนตำแหน่งในคณะกรรมการติดตามการบริหารงบประมาณครับ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ผู้รับรองถูกต้องนะคะ

ต่อไปตั้งซ่อมกรรมมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร คุณตรีทศ นิโคธางกูร ได้ขอลาออกจากความเป็นกรรมมาธิการ คุณตรีทศ นิโคธางกูร เป็นกรรมมาธิการในสัดส่วนของคณะรัฐมนตรีทางท่านประธานวิป (Whip) ขอเชิญเสนอบุคคลเข้ามาแทนได้เลยค่ะ คุณสุชุมพงศ์ เชิญค่ะ

นายสุขุมพงษ์ โง่นคำ (บัญญัติรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายสุขุมพงษ์ โง่นคำ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบบัญชีรายชื่อ พรรคไทยรักไทย ขอเสนอ นายบุญจง วงศ์ไตรรัตน์ ดำรงตำแหน่งกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรแทนตำแหน่งที่ว่างขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ค่ะ ผู้รับรองถูกต้อง เมื่อกี้ดิฉันเข้าไปอันหนึ่งนะคะ วาระ ๗.๔ ตั้งซ่อมกรรมาธิการวิสามัญประจำสภาในคณะกรรมการการแรงงาน คุณประพนธ์ นิลวัชรมณี ขอลาออก สัดส่วนตรงนี้เป็นของพรรคประชาธิปัตย์ ขอเชิญคุณนริศค่ะ

นายนริศ ขำนุรักษ์ (พัทลุง) : ท่านประธานครับ ผม นริศ ขำนุรักษ์ ครับ ขออนุญาตท่านประธานที่จะเลื่อนการเสนอชื่อไปก่อนครับ

รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ขอเลื่อนก่อนนะคะ

ต่อไปก็จะเข้าสู่ระเบียบวาระปกตินะคะ เรื่องที่มีมติให้เลื่อนขึ้นมาพิจารณาก่อนนะคะ คุณสุรสิทธิ์ ไช้ไหมคะ เชิญค่ะ

นายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรรักษ์ (ชลบุรี) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรรักษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชลบุรี พรรคไทยรักไทย กำหนดเรื่องที่มีมติให้เลื่อนมาพิจารณาก่อน มีทั้งหมด ๔ เรื่องด้วยกัน เนื่องจากในเรื่องแรกนะครับ คือร่างพระราชบัญญัตินโยบายวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ เป็นเรื่องที่มีผลกระทบต่อโครงสร้างระบบราชการ ซึ่งขณะนี้คณะรัฐมนตรีเองได้มีการพิจารณาอยู่ ซึ่งในเรื่องนี้อาจจะมีการถอนออกไปจากระเบียบวาระ กระผมจึงขออนุญาตท่านประธานที่จะเลื่อนระเบียบวาระต่อมาก็คือ ระเบียบวาระที่ ๒ ระเบียบวาระที่ ๓ และระเบียบวาระที่ ๔ ขึ้นมาพิจารณาก่อน นอกจากนี้กระผมเองขออนุญาตที่จะเลื่อนระเบียบวาระอีก ๑ ระเบียบวาระ คือเรื่องด่วนที่ ๑๖ เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติยกเว้นการนำระยะเวลาและเงื่อนไขตามมาตรา ๖๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่ง

และพาณิชย์มาใช้บังคับแก่ผู้สูญหายจากกรณีกรณีพิบัติ พ.ศ. .... ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

เนื่องจากว่าขณะนี้เป็นเรื่องที่มีความจำเป็นเร่งด่วนและเป็นความสำคัญที่จะแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนสำหรับผู้สูญหายในการที่ผู้มีส่วนได้เสียหรือญาติของเขา นะครับ จะร้องขอต่อศาลในการที่จะให้ศาลสั่งเป็นคนสาบสูญ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จะเป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยเหลือในการร่นระยะเวลาที่จะมาดำเนินการเพื่อก่อให้เกิดประโยชน์แก่ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องได้ และทั้งหมดนี้เป็นเรื่องที่พรรคฝ่ายค้านและฝ่ายรัฐบาลได้ร่วมกันพิจารณาและมีความเห็นแล้ว กระทบจึงขออนุญาตที่จะเลื่อนระเบียบวาระดังที่ได้กล่าวไปแล้วคือ เรื่องที่มีมติให้เลื่อนไปก่อนในระเบียบวาระที่ ๒ ระเบียบวาระที่ ๓ ระเบียบวาระที่ ๔ และเรื่องด่วนในระเบียบวาระที่ ๑๖ นะครับ ทั้ง ๔ เรื่องขึ้นมาพิจารณาก่อนนะครับ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : ค่ะ คุณชินวรณ์ก่อนนะคะ แล้วก็คุณหญิงกัลยา เชิญค่ะ

นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานที่เคารพ กระทบ ชินวรณ์ บุญยเกียรติ พรรคประชาธิปัตย์ จากจังหวัดนครศรีธรรมราช ตามที่ทางเพื่อนสมาชิกได้ขอเลื่อนระเบียบวาระคือระเบียบวาระที่ ๒ ระเบียบวาระที่ ๓ ระเบียบวาระที่ ๔ และระเบียบวาระที่ ๑๖ ขึ้นมาพิจารณาก่อน ผมคิดว่ามีประเด็นที่กระทบต้องขออนุญาตท่านประธานเพื่อที่จะได้เรียนซักถามเหตุผลบางประการ ก็มีกฎหมายที่ผมคิดว่ามีความสำคัญ และจริง ๆ ท่านประธานได้กรุณาไปเปิดดูระเบียบวาระการประชุมสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในวันนี้ นะครับ เรื่องที่ทางเพื่อนสมาชิกได้ขอเลื่อนออกไปและเมื่อสักครู่ให้เหตุผลว่า อาจจะมีการขอถอนร่างพระราชบัญญัตินโยบายวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ พ.ศ. .... ออกไปด้วย เพราะฉะนั้นจึงขอให้เลื่อนระเบียบวาระอื่นขึ้นมาแทน -----

แต่ว่าโดยข้อเท็จจริงแล้วเราจะเห็นได้อย่างชัดเจนว่าระเบียบวาระร่างพระราชบัญญัตินโยบายวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (พ.ศ. ....) นั้น ทางตัวแทนของซีกฝ่ายรัฐบาลเองเป็นคนขอเลื่อนเมื่อสัปดาห์ที่ผ่านมาเพื่อที่จะให้เลื่อนขึ้นมาพิจารณาก่อน และสภาแห่งนี้ได้มีมติที่จะให้เลื่อนระเบียบวาระร่างพระราชบัญญัตินโยบายวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติมาเป็นระเบียบวาระที่ ๑ ผมจึงกราบเรียนกับท่านประธานว่าจริง ๆ แล้วถ้าหากเรามาดูหลักการและเหตุผลและมาดูรายละเอียดที่ได้มีการเสนอร่างกฎหมายฉบับนี้เข้ามา เราก็พบอย่างชัดเจนว่ากฎหมายฉบับนี้ได้เสนอเข้ามาจากสำนักนายกรัฐมนตรีมาที่สภาตั้งแต่วันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๔๘ นะครับ แล้วก็มาอยู่ในสภาจนพวกกระผมเองก็เห็นว่ากฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับนโยบายทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ซึ่งถือว่าเป็นกฎหมายที่มีความสำคัญในโลกยุคปัจจุบันมาก และที่สำคัญที่สุดถ้าท่านประธานจะไปเปิดดูกฎหมายรัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๑ นั้นได้มีบทบัญญัติไว้ชัดเจน ท่านประธานครับ ว่ารัฐบาลนั้นจะต้องเร่งรัดพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีให้สอดคล้องกับการพัฒนาประเทศ ผมกราบเรียนว่าในยุคปัจจุบันนี้ความก้าวหน้าและความสามารถในการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีให้ทัดเทียมกับนานาชาติอารยประเทศนั้น ผมถือว่ามีความจำเป็นเป็นอย่างยิ่ง เพราะฉะนั้นการขอเลื่อนแล้วเพียงแต่อ้างว่าอาจนำไปสู่การขอถอน จึงทำให้นำมาสู่ประเด็นที่จะต้องมีการชกถามกันในสภา

ประเด็นแรกก็คือว่า อันแรกคือสะท้อนถึงความไม่ชัดเจนในเรื่องนโยบายทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของรัฐบาล เดิมนั้นผมคิดว่าเพื่อนสมาชิกในสภานี้มีความคาดหวังกันมากพอสมควรครับว่ารัฐบาลได้มีการปฏิรูประบบราชการและได้มีการไปจัดตั้งกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติขึ้นมา รัฐบาลควรที่จะมีนโยบายทางด้านวิทยาศาสตร์เป็นพิเศษ และควรมีการขับเคลื่อนนโยบายทางด้านนี้อย่างเป็นรูปธรรม แต่วันนี้สะท้อนให้เห็นว่าการเสนอกฎหมายดังกล่าวนี้ ซึ่งแน่นอนครับ ไม่ใช่เสนอมาลอย ๆ ครับ มันต้องผ่านมาจากกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ต้องผ่านคณะกรรมการกฤษฎีกา ต้องผ่านคณะรัฐมนตรีมาแล้ว ท่านประธานครับ จึงจะเข้ามาสู่การจัดระเบียบวาระของท่านประธาน และที่สำคัญไปกว่านั้นก็ถือว่าทางฝ่ายรัฐบาล

เองครับ เป็นคนขอเลื่อนขึ้นมาเป็นระเบียบวาระที่ ๑ วันนี้เพื่อนสมาชิกในซีกฝ่ายค้านเองก็ได้มีการเตรียมที่จะได้มีการอภิปรายถึงความสำคัญของพระราชบัญญัติฉบับนี้

ประการที่ ๒ ครับท่านประธานครับ ผมคิดว่าการที่เราเสนอร่างพระราชบัญญัติเข้ามาแล้ว แล้วมีมติให้เลื่อน แล้วมามีมติให้ถอนนั้น ดูประหนึ่งว่าเหมือนกันว่าเราไม่เคารพสภาของเรา ที่สำคัญที่สุดก็คือว่าในการทำงานของสภาในยุคหลังท่านประธานสภาเองก็ต้องการที่จะบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพ พวกกระผมก็เห็นด้วยครับ และก็ให้ความร่วมมือ แต่วันนี้การที่ถอนไปโดยที่มีมติกลับไปกลับมาในระหว่างช่วงสัปดาห์เดียวนั้น ผมคิดว่าต้องมีเหตุผลที่สำคัญ นอกจากนั้นครับ

ประการที่ ๓ ครับท่านประธานที่เคารพครับ เมื่อเรามาดูหลักการสำคัญของกฎหมายฉบับนี้แล้ว มีหลักการสำคัญอยู่ ๒ เรื่องครับ เรื่องแรกคือให้มีคณะกรรมการนโยบายวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เรื่องที่ ๒ คือให้มีสำนักงานขึ้นมาเพื่อรับผิดชอบในนโยบายที่จะขับเคลื่อนให้เกิดความต่อเนื่อง ที่ผมเป็นห่วงในประเด็นนี้ก็เพราะว่าผมมาดูแล้วในช่วงหลังนี้ครับ ถ้าเรื่องใดก็ตามที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาที่ยั่งยืน ที่จะให้มีคณะกรรมการมาดูแลโดยเฉพาะ รัฐบาลจะไม่แน่นอน และไม่ให้ความสำคัญ ผมกลัวว่าแนวโน้มในเรื่องของการจัดตั้งคณะกรรมการนโยบายวิทยาศาสตร์แห่งชาติมันเหมือนกับการจัดตั้งคณะกรรมการจากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติที่เราประสบปัญหากันอยู่ในขณะนี้ ไม่ว่าจะเรื่องสภาการศึกษา ซึ่งจริง ๆ เรื่องการศึกษานั้นต้องให้สภาการศึกษาเป็นคนคิดเรื่องนโยบาย เรื่องมาตรฐาน เรื่องคุณภาพ เพื่อที่จะไปกำหนดเป็นมาตรฐานกลางหรือเป็นมาตรฐานของชาติในการที่จะขับเคลื่อนต่อไป แต่ในช่วง ๔ ปีที่ผ่านมาเราพบความเป็นจริงว่าเราถูกละเลยจากฝ่ายบริหาร ถึงแม้จะมีกฎหมายรองรับแล้ว ผมจึงขออนุญาตท่านประธานได้ซักถามเหตุผล ๓ ประเด็นนี้ครับ ขอขอบคุณครับ ท่านประธานครับ

รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ขอเชิญคุณสุขุมพงศ์ในฐานะวิปรัฐบาล เชิญค่ะ

นายสุขุมพงศ์ โง่นคำ (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายสุขุมพงศ์ โง่นคำ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบบัญชีรายชื่อ พรรคไทยรักไทย

จากจังหวัดกาฬสินธุ์ ตามที่ได้มีท่านสมาชิกขอเลื่อนร่างพระราชบัญญัติขึ้นมา
พิจารณาก่อน ๔ ฉบับนั้น กระผมเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะตัวกระผมเองนั้น
ทำหน้าที่ของวิปรัฐบาลอยู่ด้วย ได้รับการประสานงานจากรัฐบาลว่าร่างพระราชบัญญัติ
นโยบายวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กฎหมายฉบับนี้นั้นรัฐบาลเสนอเข้ามาตั้งแต่
สมัยที่แล้ว -----

และในสมัยประชุมที่แล้วนี้เองได้มีการขอเลื่อนขึ้นมาพิจารณาเป็นเรื่องแรก ท่านประธานครับ ระยะเวลา ๓ เดือนที่ผ่านมารัฐบาลมีนโยบายสำคัญ คือการปฏิรูประบบราชการ ซึ่งขณะนี้ก็เป็นที่ยุติในระดับหนึ่งแล้วว่ากระทรวงวิทยาศาสตร์ และกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารจะต้องรวมกันเป็นกระทรวงเดียว นี่เป็นสาเหตุหนึ่งครับ ท่านประธานครับ เนื่องจากว่านโยบายวิทยาศาสตร์นั้นจะต้องรวมนโยบายของด้านเทคโนโลยีเข้าไปด้วย ตลอดจนสำนักงานคณะกรรมการนโยบายวิทยาศาสตร์จะต้องมีองค์ประกอบ ซึ่งประกอบด้วยทั้ง ๒ กระทรวง แต่ในร่างดังกล่าวนี้ไม่ได้พูดถึงกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศเข้าไปด้วย เพราะฉะนั้นจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะให้มีการแก้ไขสาระสำคัญของร่างกฎหมายนั้นก่อนนะครับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งขณะนี้ถึงแม้ว่ากฎหมายดังกล่าวจะยังไม่ใช้บังคับโดยเร็วขณะนี้ก็ตามนะครับ รัฐบาลมีระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีที่ว่าด้วยนโยบายวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีแห่งชาติ อยู่แล้ว งานหรือภารกิจต่าง ๆ ก็สามารถดำเนินการไปได้ แต่เพื่อให้เกิดความรอบคอบไม่จำเป็นที่จะต้องไปแก้หลักการของกฎหมาย ซึ่งการพิจารณากฎหมายนั้นสภาแห่งนี้ รัฐสภาแห่งนี้ไม่สามารถไปแก้ไขหลักการที่เราปรับไว้ก่อนได้ เพราะฉะนั้นถ้าให้มีการถอนไปเสียก็จะเป็นประโยชน์กับประเทศชาติ และประชาชนเป็นอย่างยิ่ง ผมคิดว่าท่านผู้เสนอเค้าร่างมติสภาแห่งนี้ เพราะข้อบังคับ ข้อ ๑๙ บัญญัติไว้ชัดเจนครับ ท่านประธานครับ การพิจารณาระเบียบวาระนั้นให้เป็นที่ไปตามวาระที่ท่านประธานกำหนด หรือที่ประชุมจะเห็นเป็นอย่างอื่น และนอกจากนั้นข้อบังคับ ข้อ ๕๓ เอง ก็อนุญาตให้ผู้เสนอญัตติ ผู้เสนอกฎหมายสามารถถอนญัตติ ถอนกฎหมายของตนเองได้ ถึงแม้ว่าจะบรรจุในระเบียบวาระแล้ว ถ้ามีเหตุผลที่สมควร กระผมเห็นว่าผู้เสนอนั้นมีเหตุผลสมควร รัฐบาลเองก็มีเหตุผลสมควร ขอสนับสนุนให้มีการเลื่อนระเบียบวาระตามที่มีผู้ขอครับ ท่านประธานที่เคารพครับ

รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ค่ะ ถ้าอย่างนั้น ตกลงอย่างไรคะ จะขอมติใหม่คะ คุณชินวรณ์เชิญอีกรอบเชิญค่ะ

นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม ชินวรณ์ บุญยเกียรติ พรรคประชาธิปัตย์จากจังหวัดนครศรีธรรมราช ในประเด็นที่ผมได้กราบเรียนต่อท่านประธานนั้น ผมคิดว่ามันไม่จำเป็นต้องลงมติครับท่านประธาน แต่เนื่องจากพระราชบัญญัติว่าด้วยนโยบายวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีนั้นเป็นเรื่องสำคัญ และเมื่อสักครู่ทางฝ่ายรัฐบาลนั้นได้ชี้แจง ผมคิดว่ายังค่อนข้างจะสับสนอยู่ ผมอยากจะทำให้ท่านประธานได้เปิดโอกาสให้เพื่อนสมาชิกที่มีประเด็นที่สำคัญ ในการที่จะได้นำกลับไปทบทวน เพราะว่ามันไปเกี่ยวข้องกับภารกิจที่รัฐบาลจะปฏิรูประบบราชการในเรื่องของกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีด้วยที่สำคัญที่สุดก็คือว่า เมื่อสักครู่ได้มีการชี้แจงว่าจะไปรวมเรื่องการสื่อสารด้วย ซึ่งผมคิดว่าถ้าเป็นอย่างนี้มันจะเป็นปัญหาในแนวทางที่ชัดเจนว่า คือในเรื่องของการที่จะขอถอนไปนี้ผมคิดว่าเป็นประเด็นที่พวกผมก็เห็นถึงความจำเป็นว่ารัฐบาลมีสิทธิที่จะดำเนินการนะครับ แต่ว่าพวกผมอยากจะฝากประเด็นสำคัญ ก็คือว่าจริง ๆ เรื่องของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีนั้นเป็นเรื่องที่กำหนดโดยกฎหมายรัฐธรรมนูญครับ ท่านประธานครับ และรัฐบาลนี้ได้มีการปฏิรูประบบราชการตั้งแต่ปี ๒๕๔๖ ผมไม่แน่ใจว่ามีเพื่อนสมาชิกในสภานี้จะมีความประสงค์จะแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมจากกระผมหรือไม่ ผมอยากทำให้ท่านประธานได้ให้ความกรุณาอีกเล็กน้อยครับ ขอขอบคุณครับ

รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : ก็เป็นอันว่าคุณชินวรณ์ไม่ขัดข้องนะคะ ที่จะเลื่อนตามที่เพื่อนสมาชิกเสนอ แต่ว่าอยากขอให้เพื่อนสมาชิกด้วยกันได้ให้ข้อสังเกตในเรื่องร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ก่อนจะเข้าระเบียบวาระที่ ๒ ที่เราเลื่อนขึ้นมา เชิญคุณหญิงกัลยาเชิญคะ

คุณหญิงกัลยา โสภณพนิช (บัญญัติรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน คุณหญิงกัลยา โสภณพนิช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์คะ ท่านประธานคะ ดิฉันอภิปรายไว้เมื่อครั้ง พ.ร.บ. งบประมาณเข้าณะคะ ของปี ๒๕๔๙ ดิฉันได้อภิปรายกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีไว้ว่า สิ่งเร่งด่วนสำคัญของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีคงจะเป็นหัวใจของการพัฒนาประเทศในอนาคต ตั้งแต่เรื่องน้ำมันก็ตาม ทางเลือกของเชื้อเพลิงต่าง ๆ ก็ตาม ตลอดจนจนถึงการพัฒนาวิจัยทางด้านวิทยาศาสตร์ และกีดิฉันต้องทบทวนว่าท่านประธานก็นั่งฟังอยู่ว่า เรื่องนี้เป็นเรื่องที่สำคัญมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การถ่ายทอดวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีให้บุคคลทั่วไป โดยเฉพาะเยาวชนให้มีความรู้ ความคิด คิดเป็นวิทยาศาสตร์มากยิ่งขึ้น แล้วก็ดิฉันได้ยกตัวอย่างว่า ถ้าไม่ให้ความสำคัญกับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ซึ่งสมาชิกทางรัฐบาลก็ได้พูดไว้แล้วว่า ความจริงแล้ว พ.ร.บ. ฉบับนี้ได้เข้าสู่สภาตั้งแต่สมัยที่แล้วแล้วคะ และก็ได้อภิปรายขึ้นมา แล้วก็ครั้งนี้สมัยที่ ๒ แล้วนะคะ เลื่อนขึ้นมาซึ่งเราก็เห็นด้วย ว่าเราจะได้ช่วยกันพิจารณา พ.ร.บ. ฉบับนี้ให้เป็นจริงเป็นจังเพื่อให้การพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของประเทศไทยได้ก้าวหน้าไป แล้วก็มาถอนกลางคันอย่างนี้อีกครั้งหนึ่ง จริงอยู่เป็นสิทธิที่อาจจะทำได้ตามกฎหมาย แต่ดิฉันอยากจะขออภิปรายว่า การที่ผู้นำของประเทศให้ความสำคัญ แต่ว่าหลาย ๆ หน่วยงาน กระทรวงหลายกระทรวงยังตามไม่ทัน สิ่งสำคัญที่สุดของกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีหรือสภา นโยบายวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่ยังไม่ชัดเจน และก็จะถอนวันนี้ ก็คงจะซ้ำเติมเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในกระทรวงต่าง ๆ ที่มีการประมูลงานที่เกี่ยวกับเทคโนโลยี โดยเฉพาะเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีความผิดพลาด มีงบประมาณเกี่ยวข้องเป็นพันล้านบาทเป็นหมื่นล้านบาทที่เจ้ากระทรวงและผู้ที่เกี่ยวข้องไม่เข้าใจ แล้วก็ทำให้เกิดความเสียหายกับงบประมาณแผ่นดินมาครั้งแล้วครั้งเล่า ดิฉันขอถือโอกาสนี้ว่า ดิฉันยังทราบต่อว่ากระทรวงที่กำลังจะมารวมกับกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีก็กำลังจะดำเนินการชำระยอดความผิดอีกครั้งหนึ่ง จากการที่ประมูลบัตร อี - บัตรประชาชนไปแล้ว ๑๒ ล้านบาท ที่มีปัญหาไม่ถูกต้อง (Spec) หรือผิดที่ไออาร์ (TOR) ถึง ๔ ข้อ ที่ท่านนายกรัฐมนตรีกรุณาให้เนคเทค (NECTEC) เข้ามาประเมินว่าผิดที่ไออาร์ ๔ ข้อในด้านเทคนิค แต่ว่ากระทรวงที่จะใช้ก็บอกว่าถูก ๘๐ เปอร์เซนต์ก็จ่ายเงิน ๙๐ เปอร์เซนต์ แล้วอีกกระทรวงก็บอกว่าข้อ

รถเบนซ์ ได้รถอะไรก็ได้ ดิฉันคิดว่าถ้าความเข้าใจของเจ้ากระทรวงไม่รู้เรื่องเกี่ยวกับ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีก็ยังคงผิดอย่างนี้ไปอีก แล้วก็การที่ชะลอ การที่จะนำ พ.ร.บ. นโยบายวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติเข้าสภาครั้งนี้ แสดงให้เห็นว่าจะเอื้อโอกาส ให้กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศจะสั่ง จะออกสเปคใหม่ จะซื้อบัตรอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic) บัตรประชาชนอีก ๕๒ ล้านใบให้ครบ ๖๔ ล้านใบ ก่อนที่จะรวมกับ กระทรวงวิทยาศาสตร์อย่างนั้นหรือ ดิฉันขอรับรองว่าเราสภาผู้แทนราษฎรควรจะได้ พิจารณาเรื่องนี้ เพราะว่าเป็นเรื่องใหญ่ค่ะ เกี่ยวข้องกับคนทั้งประเทศ แล้วก็ออก กฎหมาย จะเปลี่ยนกฎหมายให้เด็กที่เกิดใหม่ ก็จะต้องมีบัตรประชาชนด้วย จึงจะสั่งอีก ๕๒ ล้านใบ ๑๒ ล้านใบก็มีปัญหาแล้ว อีก ๕๒ ล้านใบ แล้วเด็กที่เกิดไม่ทราบ ว่า เจ้ากระทรวงหรือผู้ที่เกี่ยวข้องเข้าใจไหมคะว่า เด็กที่เกิดจะเก็บลายมือเด็กที่เกิดได้อย่างไร ลายมือของเด็กอายุ ๑๒ ขวบที่จะทำพาสปอร์ต (Passport) ก็มีปัญหาแล้ว อี - พาสปอร์ต (e - Passport) ก็มีปัญหา อี - บัตรประชาชนก็มีปัญหา แล้วก็ยังมาถอน พ.ร.บ. นโยบายวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติออกไปอีก และเมื่อไรคะสภาแห่งนี้ จะได้พิจารณาว่าวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของประเทศควรจะไปทางไหน และโดยเฉพาะอย่างยิ่งเจ้ากระทรวงทุกกระทรวงควรจะเข้าใจเรื่องนี้ให้ดีต้องแท้จริงกว่า ประชาชน เพราะเป็นผู้ที่จะใช้งบประมาณแผ่นดิน -----

ดิฉันก็อยากฝากไปถึงรัฐบาลว่าช่วยพิจารณาตรงนี้ด้วยว่าการที่จะชักเข้า ชักออก จะตัดสินใจตั้งแต่รัฐบาลที่แล้วเลื่อนขึ้นมาก็ไม่พิจารณา รัฐบาลนี้เลื่อนขึ้นมาจะมา ถอนออกไปอีก ดิฉันขอฝากเรื่องนี้ว่ามีมีความสำคัญค่ะ ถ้าเผื่อเราไม่รีบเร่งให้มีนโยบาย วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีที่ชัดเจน เราคงจะตามใครไม่ทันละคะ แล้วก็กระทรวงที่เหตุผลที่ บอกว่ากระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมีแนวโน้มที่จะรวมกันอีกครั้งหนึ่ง ท่านประธานอยู่ในสภานี้ ท่านประธานคงจำได้ว่าเมื่อปี ๒๕๔๖ ดิฉันเองเป็นคนหนึ่ง ที่คัดค้านว่าไม่ควรที่จะแยก เพราะว่าไม่มีงานมากพอ ก็ไปเอาสำนักงานสถิติ ไปเอา กรมอุตุนิยมวิทยา มาร่วมด้วย ดิฉันก็อภิปรายว่าไม่ควรที่จะแยก แล้วยิ่งกว่านั้น เมื่อแยกออกไปแล้วก็หาคนทำงานไม่ได้ ก็จะต้องมาขอยืมตัวจากเนคเนค อีก ๑๐๐ กว่าคน แล้วขณะนี้ก็จะมารวมกันอีกแล้ว แล้วแยกออกไปทำไมคะ เพื่อจะไปทำ บัตรอิเล็กทรอนิกส์ บัตรสมาร์ทการ์ด (Smart card) ใช่หรือไม่ ดิฉันไม่เห็นด้วยที่จะชะลอ เรื่องนี้ออกไปให้ไกลไปกว่านี้ค่ะ ขอบพระคุณมากค่ะ

รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ขอบคุณค่ะ ต่อไปเราจะเข้าระเบียบวาระเลยนะคะ เราจะเข้าระเบียบวาระ หรือว่าจะปรึกษาหารือคะ เชิญคุณรองลงกรณ์คะ เดี่ยวค่อยท่านพินิจนะคะ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (เพชรบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม อลงกรณ์ พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเพชรบุรี พรรคประชาธิปัตย์ กระผม รีบเข้ามาเพราะได้ทราบว่าจะมีการเลื่อนระเบียบวาระ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ตัวร่างพระราชบัญญัติวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ พ.ศ. .... ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ โดยที่ความจริงกระผมได้เตรียมการในการที่จะร่วมอภิปรายในวาระที่ ๑ เพราะเห็นว่าเป็น วาระที่ได้มีการเลื่อนขึ้นมาเพื่อพิจารณาก่อน ก็ได้เตรียมตัวเพราะเห็นว่าเรื่องของ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีนั้น เป็นเรื่องสำคัญของประเทศชาติของเราและนโยบาย ของรัฐบาลที่แถลงต่อรัฐสภาเองก็ได้ย้ำถึงความสำคัญในเรื่องนี้ แต่ไม่ทราบว่าได้เกิด ความโลเลอะไรขึ้นในเชิงยุทธศาสตร์และนโยบาย เพราะว่าถ้าหากได้ฟังเหตุผล จะด้วย เหตุผลว่าจะมีการปรับปฏิรูปโครงสร้างเสียใหม่อีกครั้งหนึ่ง ก็ไม่น่าจะเป็นเหตุผลที่จะมา ลบล้างความสำคัญของร่างกฎหมายฉบับนี้ได้ โดยเฉพาะในขั้นรับหลักการ เพราะว่า โดยตัวสาระของกฎหมายนั้นจะเป็นปรากฏอยู่ในหลักการและเหตุผลของการนำเสนอ

กฎหมาย ซึ่งก็คือในเรื่องของการต้องการที่จะให้มีองค์กรในระดับยุทธศาสตร์นโยบายที่จะดูแลในเรื่องของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของประเทศ ที่อาจจะมีส่วนเกี่ยวพันก็คงจะมีเพียงแค่ว่าในส่วนของคุณะกรรมการว่าด้วยนโยบายวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ซึ่งส่วนนั้นก็สามารถที่จะเอาไปแปรญาติในชั้นวาระที่ ๒ ได้ หรือว่ารัฐมนตรีผู้รักษาการ แต่ว่าโดยหลักการและเหตุผลของกฎหมายนั้น กระผมเห็นว่าเราไม่น่าจะปล่อยให้กฎหมายลักษณะเช่นนี้ได้ล่าช้าไป เพราะความไม่แน่นอนนโยบายของรัฐบาล และท่านประธานคงทราบว่าจะขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ที่จะทำให้ประเทศไทยนั้นสามารถที่จะก้าวไปสู่ความทันสมัย สร้างความแข็งแกร่งก็คือการที่เราจะต้องพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี หลายประเทศภายหลังสงครามโลกครั้งที่ ๒ อยู่ในภาวะที่ไม่ได้มีศักยภาพเหนือกว่ากันเท่าใดนัก ถ้าหากว่าเปรียบเทียบดูในเรื่องทรัพยากรธรรมชาติและพื้นฐานโครงสร้างทางเศรษฐกิจ แต่การที่หลายประเทศสามารถถีบตัวขึ้นไปข้างหน้า ทันสมัย ไม่ว่าจะประเทศในแถบยุโรป ในสหรัฐอเมริกา หรือว่าในเอเชียเอง อย่างญี่ปุ่นเอง ซึ่งพ่ายแพ้สงครามด้วยซ้ำไป ก็ต้องบอกว่าเขาสามารถสร้างชาติโดยใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี แต่ว่าทำไมกฎหมายหลักซึ่งจะมีส่วนสำคัญในเรื่องของนโยบายในเรื่องดังกล่าวนั้นก็กลับไม่มีความแน่นอน

รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : คุณอลงกรณ์คะ อย่างนั้นะคะ เดี่ยวขอخذนิดหนึ่ง คือตอนนี้มันเป็นเรื่องของ การที่สมาชิกขอเลื่อนระเบียบวาระ ถ้าอภิปรายลึกเข้าไปในเนื้อหา มันก็เหมือนกับเราไป อภิปรายพระราชบัญญัติที่กำลังขอเลื่อนอยู่ เพราะฉะนั้นจะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย กับการขอเลื่อน ดิฉันว่าเข้าตรงนี้เลยดีกว่านะคะ เพราะเดี๋ยวเราจะได้เข้าสู่ตรงนี้ เห็นด้วยไหมกับการขอเลื่อน ไม่ขอเลื่อน เอาสรุปสั้น ๆ อย่าไปเข้าเนื้อหาของตัว พ.ร.บ. เพราะเมื่อคืนทางคุณหญิงได้ให้รายละเอียดมาเยอะ พูดได้ แต่ว่าให้กระชับนิดหนึ่งนะคะ เชิญ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (เพชรบุรี) : เหตุผลก็ต่างกันนะครับท่านประธาน แต่เห็นว่าควรจะต้องไว้ในการพิจารณา และเหตุผลนี้ก็ตรงต่อประเด็น เผลอที่ท่านประธาน อาจจะดูเอกสารอยู่ ไม่ได้ฟังที่ผมอภิปรายนะครับ

รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : คุณคะ ฟังคุณอลงกรณ์ตลอดเลย ตอนนี้ไม่ยากให้อภิปรายลึกเข้าไป ในตัวนั้น แต่ให้แสดงความเห็นตรงนี้ว่า ไม่เห็นด้วยกับการที่จะขอเลื่อนขึ้นแล้วก็สรุป เข้าไปในสาระเลยนะคะ เชิญคะ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (เพชรบุรี) : ก็เป็นเหตุผลที่สนับสนุนว่าไม่ควร เลื่อนครับ และให้เห็นความสำคัญของร่างกฎหมายดังกล่าว ยังไม่ได้ลงลึกละครับ เพียงแต่ผมกำลังชี้ให้เห็นว่า โดยข้ออ้างว่าถ้าหากว่าจะมีการปฏิรูปราชการอีกครั้งหนึ่ง ไม่แน่ว่ากระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีจะยุบรวมกับกระทรวงใดหรือไม่ อย่างไรก็ตาม นั้นเหตุผลไม่เพียงพอ เพราะว่าโดยโครงสร้างกฎหมายฉบับนี้ ส่วนนั้นไม่ใช่สาระสำคัญ สาระสำคัญ ท่านประธานคงเห็นในเรื่องหลักการและเหตุผล กระผมไม่ได้กล่าวซ้ำ แต่ที่สำคัญกว่านั้นคือการเสียโอกาสของประเทศชาติ การเสียโอกาสของประเทศชาติ จากนโยบายที่โลเล และไม่วางลำดับความสำคัญว่าอะไรคือแก่นที่สำคัญในการพัฒนา ประเทศชาติของเรา กระผมก็ได้หยิบยกตัวอย่างว่าแม้แต่อย่างประเทศญี่ปุ่น ซึ่งพ่ายแพ้ สงครามอย่างราบคาบ ทรัพยากรธรรมชาติก็มีเหลือน้อยเหลือเกิน แต่ว่าเขาได้ใช้นโยบาย และยุทธศาสตร์ทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในการเป็นตัวนำ ในที่สุดแล้ว

ก็สามารถที่จะสร้างชาติจนมีความแข็งแกร่ง แต่สำหรับประเทศไทยนั้น ผมเห็นว่าถ้ารัฐบาลยังโหล่แล้วก็ไม่มีความแน่นอนนโยบายอย่างนี้ แล้วกฎหมายซึ่งเสนอเข้ามาโดยคณะรัฐมนตรีเอง ไม่มีเหตุผลเพียงพอต่อการเลื่อนการพิจารณา กระผมคิดว่าต้องมีคำชี้แจงจากทางคณะรัฐมนตรีโดยผ่านท่านประธานมากกว่านี้ครับ

รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เชิญท่านพิณิจ เชิญค่ะ

นายพิณิจ จันทรสุนทร (ลำปาง) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายพิณิจ จันทรสุนทร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดลำปาง อยากจะขอประธานกราบเรียนท่านประธานว่า เมื่อสักครู่ท่านผู้มีเกียรติทั้งหลายที่นั่งอยู่ตรงนี้ได้รับฟังเหตุผลของผู้ขอให้เลื่อนวาระนี้ออกไป เนื่องจากรัฐบาลซึ่งเป็นผู้ดำเนินนโยบายในด้านบริหารบอกว่า จะมีการปรับปรุงกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเข้าด้วยกันกับไอซีที (ICT) เมื่อเป็นเช่นนี้ถ้าเราพิจารณากฎหมายฉบับนี้แล้วก็จำเป็นต้องมาแก้ไขใหม่ ถ้าสมมุติระเบียบการบริหารราชการแผ่นดินที่รัฐบาลจะเสนอในเร็ว ๆ นี้ เราก็จำเป็นต้องมาดำเนินการ ท่านประธานลองดูสิว่าหนังสือคำขอที่รัฐบาลได้เสนอขึ้นมา เหตุผลเนื่องจากเป็นการกำหนดให้นโยบายด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีให้เกิดเอกภาพ ให้เกิดเอกภาพในการดำเนินการ เพื่อสามารถพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีให้ก้าวหน้าทัดเทียมกับนานาชาติอารยประเทศ ก็หมายความว่ารัฐบาลมีความประสงค์อยากจะทำเรื่องนี้ให้มันเกิดเอกภาพจริงๆ แล้วถึง ณ เวลานี้บอกสภาแห่งนี้เขาบอกมีเหตุผลอย่างนี้ เขาบอกสภามา แต่สภาก็ดันทุรังจะเสนอกฎหมายเขาเดียวนี้ละครับ ซึ่งเขายังไม่ได้รวมเลย มันจะมีปัญหาใหม่ ก็มี ถามว่าโหล่ไหม นโยบายเขามีอยู่แล้ว นโยบายวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ ที่เขามีคณะกรรมการได้วางนโยบายไว้ที่ดำเนินการมาตลอดระยะเวลาตลอดมาที่ดำเนินการอยู่เขามีอยู่แล้ว เขาก็ให้เหตุผลว่าเขาดำเนินการอยู่และดำเนินการต่อไป แต่ที่ต้องเสนอพระราชบัญญัตินี้เข้ามา ก็เพื่อให้เกิดเอกภาพ ท่านประธานที่เคารพครับ เมื่อสักครู่มันไม่ใช่เสียโอกาสระยะเวลาหนึ่งถ้าเราเสียเพียง ๒ - ๓ เดือนนี้ มันจะเสียไหม ถ้าหากเราทำไปแล้วโอกาสไหนมันจะเสียมากกว่าที่เราจะต้องหยิบยกเอาพระราชบัญญัติที่เราทำไปแล้ว

เห็นไหมประกาศใช้ ขอประทานอภัยครับ ถ้าหากมาตรา ๙๐ แห่งรัฐธรรมนูญ กำลังอยู่ในระหว่าง ๙๐ วัน นำกราบบังคมทูลเพื่อทรงลงพระปรมาภิไธยกลับ เราจะแก้กฎหมายอีกอนาคตอันใกล้นี้ มันจะเสียเวลาเท่าไร มันอย่างนี้ครับ ท่านประธานครับ -----

ผมคิดว่าเรื่องอย่างนี้มันไม่ได้เสียโอกาสแล้วก็ไม่ใช่นโยบายโลเล ที่ผมดูแล้วพระราชบัญญัติ เขาเสนอวิธีการขั้นตอนในการรวบรวมต่าง ๆ ให้มันเกิดขึ้น ให้มีเอกภาพ เพราะฉะนั้น เรื่องนี้เป็นเหตุผลที่พวกเราจะสนับสนุนให้พระราชบัญญัตินี้ออกไป เมื่อสักครู่ ท่านประธานซึ่งทางท่านชินวรณ์ก็ได้กรุณาบอก ขอให้พวกเราฝากข้อสังเกตไป สักหน่อยหนึ่ง ท่านประธานก็อนุญาตผมก็ดี ท่านก็อนุโลมปฏิโลมว่าพระราชบัญญัตินี้ ความจริงแล้วเมื่อเสนอญัตติแล้วก็ต้องขอมติของญัตตินั้น แต่ท่านประธานใจดี กรุณาปฏิโลมตามที่เพื่อนสมาชิกขอฝากก็ดี ผู้ที่ได้รับฟังหรือรัฐมนตรีที่ได้รับฟังก็จะได้นำไปปฏิบัติได้ ท่านประธานครับผมไม่อยากจะเสียเวลาท่านประธานครับ อยากจะขอ ท่านประธานกรุณาว่าจะเห็นด้วย ไม่เห็นด้วย หรือเลื่อนไป เราจะได้พิจารณากฎหมายต่อไปครับ ขอขอบคุณครับ

รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : คืออย่างนั้นนะคะ เรียนท่านสมาชิกว่าเมื่อตอนช่วงเข้าดิฉันเป็นประธานของการประชุมของคณะกรรมการประสานงานพรรครัฐบาลกับพรรคร่วมฝ่ายค้าน และก็ทางพรรคร่วมฝ่ายค้านก็เห็นชอบในเรื่องของการที่จะเลื่อนระเบียบวาระตามที่ทางซีก รัฐบาลได้นำเสนอเพียงแต่ว่าอยากจะขอทราบเหตุผล และในวันนี้เป็นการเลื่อนขึ้นมา เฉย ๆ เพราะว่าหนังสือที่ขอลงเลื่อนออกไปยังไม่มานะคะ เป็นการขอเลื่อนเฉย ๆ เพราะฉะนั้นก็คิดว่าได้มีเหตุผลพอสมควรแล้ว ดิฉันขอเข้าสู่วาระการประชุมตามที่ คุณสุรสิทธิ์ได้เสนอเลยนะคะ

อันที่ ๒ ร่างพระราชบัญญัติสถาปนันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) เนื่องจากมีร่างพระราชบัญญัติทำนองเดียวกันอีก ๑ ฉบับ คือ ร่างพระราชบัญญัติสถาปนันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. .... (ซึ่งคุณอนุรักษ จุริมาศ และ คุณจณิสตา ลิวเฉลิมวงศ์ เป็นผู้เสนอ) ในระเบียบวาระที่ ๕.๙ ซึ่งเป็นเรื่องทำนองเดียวกัน ดิฉันก็จะขอนำมารวมกันสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่นไหมคะ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ถ้าไม่มี ขอเชิญท่านรัฐมนตรีชี้แจงหลักการและเหตุผล เชิญค่ะ

นางอุไรวรรณ เทียนทอง (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม) : กราบเรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ดิฉัน นางอุไรวรรณ เทียนทอง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. .... ต่อสภาผู้แทนราษฎร ในร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว มีหลักการและเหตุผลดังนี้

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. .... ต่อรัฐสภาเป็นเรื่องด่วน

เนื่องจากกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ กำหนดให้จัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา และให้สถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษาระดับปริญญาเป็นนิติบุคคล สามารถดำเนินการได้ตามอิสระ พัฒนาระบบบริหารและการจัดการที่เป็นของตนเอง มีความคล่องตัว มีเสรีภาพทางวิชาการ และอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสภาสถานศึกษา ตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งสถานศึกษานั้น ๆ สมควรมีกฎหมายรองรับในสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ มีฐานะเป็นนิติบุคคลในกระทรวงวัฒนธรรม ซึ่งมีความจำเป็นต้องประกาศใช้บังคับเป็นกฎหมายโดยด่วน จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ....

หลักการ ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีในสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

เหตุผล โดยที่กฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติกำหนดให้จัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา ให้จัดในมหาวิทยาลัย สถาบัน วิทยาลัย หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น และให้สถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษาระดับปริญญาเป็นนิติบุคคล สามารถดำเนินการได้โดยอิสระ พัฒนาระบบบริหารและการจัดการที่เป็นของตนเอง มีความคล่องตัว มีเสรีภาพทางวิชาการ และอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสภาสถานศึกษา ตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งสถานศึกษานั้น ๆ สมควรมีกฎหมายรองรับให้สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์มีฐานะเป็นนิติบุคคลในกระทรวงวัฒนธรรม เพื่อจัดการศึกษาด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ และช่างศิลป์ สืบทอดสร้างสรรคศิลป์และมรดกทางศิลปวัฒนธรรมของชาติ และส่งเสริมการผลิตบุคลากรเพื่อทำหน้าที่ช่างศิลปกรรม ศิลปินอาชีพ ครูศิลปะ นักวิชาการ และนักวิจัยด้านศิลปวัฒนธรรม ตลอดจนส่งเสริมและ

เผยแพร่วัฒนธรรมอันเป็นเอกลักษณ์ของชาติ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้
จึงนำเสนอสภาผู้แทนราษฎรเพื่อโปรดพิจารณาฯ ขอขอบคุณฯ

รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เชิญท่านพินิจคะ เชิญคะ

นายพินิจ จันทรสุรินทร์ (ลำปาง) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม พินิจ จันทรสุรินทร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดลำปาง ท่านประธานครับ ผมเห็นด้วย แล้วก็ยินดีเป็นอย่างยิ่งที่รัฐบาลได้นำเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เพื่อให้สภาได้พิจารณาปรับปรุงแก้ไข โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องเหตุผลที่ผมจะกราบเรียนต่อไปนี้ ก็คือในเรื่องของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์เป็นสถาบันที่จะต้องอนุรักษ์เชิดชูวัฒนธรรมไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องการส่งเสริมและสร้างสรรค์สืบทอดวัฒนธรรมต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ และช่างศิลป์ ตลอดจนสร้างสรรค์ศิลปกรรมต่าง ๆ เรื่องนี้เป็นเรื่องที่จะก่อให้เกิดประโยชน์เช่นเดียวกับประเทศในอารยประเทศต่าง ๆ อย่างเช่นในฝรั่งเศส เป็นต้น ผมอยากจะกราบเรียนว่าเหตุผลที่จะต้องแก้ไขอีกอันหนึ่งก็คือในการที่จะทำให้จากการสอนในปริญญาตรีก็เป็นในระดับสูงขึ้นไป ก็หมายความว่า มีโอกาสที่จะเพิ่มพูนวิทยฐานะผู้ที่ผ่านการศึกษาด้านนี้โดยลำดับ โดยมีปริญญาตรี ปริญญาโทและปริญญาเอกด้วยตามมาตรา ๔๗ เพราะฉะนั้นอยากจะกราบเรียนว่า เป็นเรื่องที่จะเกิดประโยชน์ต่ออนุชนรุ่นหลัง โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักเรียนนักศึกษาที่จะศึกษาในเรื่องต่าง ๆ เหล่านี้ อยากจะขอกราบเรียนว่าวัฒนธรรมไทยนี้เป็นวัฒนธรรมที่ได้รับการเชิดชูยกย่องไปทั่วโลก โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องของการยิ้มก็ดี ในการไหว้ก็ดี ครับ เป็นวัฒนธรรมที่เราได้รับการยกย่องทั่วโลก แล้วก็ยังไม่จิตใจไปเลยท่านประธาน อีกเรื่องหนึ่งที่ทางรัฐบาลได้เสนอให้สถาบันให้เหมือนกับสถาบันอื่น มหาวิทยาลัยอื่น กล่าวคือก็สามารถที่จะจัดการระดับปริญญาต่าง ๆ เหล่านี้เป็นนิติบุคคล ก็สามารถดำเนินการโดยอิสระในระบบการบริหารที่ดี ในการจัดการที่เป็นของตนเอง สามารถดำเนินการได้ มีความคล่องตัว แล้วก็มีความเสถียรภาพ มีอิสระในการที่จะดำเนินการทางวิชาการ อันนี้เป็นเรื่องที่สำคัญที่ทุกมหาวิทยาลัยดำเนินการอยู่ ถ้าหากว่าเราสามารถเริ่มต้นตั้งแต่บัดนี้มันก็สามารถที่จะทำให้สิ่งต่าง ๆ นี้ คล่องตัวแล้วก็สามารถก้าวไปโดยเร็วได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านประธานที่เคารพครับ ผมอยากให้เห็นอย่างมาตรา ๑ นี้ ท่านแก้ไขดีมาก อย่างมาตรา ๑ นี้เปลี่ยนจากว่าสอนระดับปริญญาตรีเป็นเรื่องของพระราชบัญญัติที่เรียกว่า พระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. .... เดิมนี้เราจัดระบบบดล็อก

๒๓

(Lock) ไว้แค่ปริญญาตรีเท่านั้น เพราะฉะนั้นผมขอแสดงความยินดีในการที่เราจะได้วิทยากร เราจะได้บุคลากร และโดยเฉพาะอย่างยิ่งในการที่จะสืบทอดวัฒนธรรมที่เราหวงแหนแล้วก็มรดกตกทอดมาเป็นเวลาช้านาน เหตุผลอีกหลายเรื่องที่ผมได้ดูในพระราชบัญญัตินี้แล้วนั้นนอกจากที่จะจัดการศึกษาก็ยังได้นำเอาผู้บริหารท้องถิ่น แล้วก็มีมีส่วนร่วมในท้องถิ่น เอามาเป็นคณะกรรมการในด้านต่าง ๆ ด้วย อันนี้เป็นเรื่องที่สำคัญ กล่าวคือก็หมายความว่าทำให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการในเรื่องต่าง ๆ เหล่านี้ด้วย กระผมจึงเห็นว่าขอสนับสนุนพระราชบัญญัตินี้ครับ ขอขอบคุณครับ

รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ต้องขอภัยผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติ คุณอนุรักษ์ จูรีมาศ ยกมือมองไม่เห็น เมื่อสักครู่มองแล้วต้องขอภัยด้วยนะคะ เชิญค่ะ

นายอนุรักษ์ จูรีมาศ (ร้อยเอ็ด) : กราบเรียนท่านประธาน
สภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ กระผม อนุรักษ์ จูรีมาศ พรรคชาติไทย จากจังหวัดร้อยเอ็ด
ผมและผู้เสนอร่วมกันนะครับ ใคร่ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
พ.ศ. .... โดยมีหลักการและเหตุผลดังต่อไปนี้ครับ

หลักการ ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี
ในสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

เหตุผล โดยที่กฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติกำหนดให้จัดการศึกษา
ระดับอุดมศึกษาให้จัดในมหาวิทยาลัย สถาบัน วิทยาลัย หรือหน่วยงานที่เรียกชื่อ
อย่างอื่น และให้สถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษาระดับปริญญาเป็นนิติบุคคล
สามารถดำเนินกิจการได้โดยอิสระ พัฒนาระบบบริหาร และการจัดการที่เป็นของตัวเอง
มีความคล่องตัว มีเสรีภาพทางวิชาการ และอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสภาสถานศึกษา
ตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งสถานศึกษานั้น ๆ สมควรมีกฎหมายรับรอง
ให้สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์มีฐานะเป็นนิติบุคคลในกระทรวงวัฒนธรรม
เพื่อจัดการศึกษาด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ และช่างศิลป์ สืบทอด สร้างสรรค์
ศิลปะและมรดกทางศิลปวัฒนธรรมของชาติ และส่งเสริมการผลิตบุคลากรเพื่อทำหน้าที่
ช่างศิลปกรรม ศิลปินอาชีพ ครูศิลปะ นักวิชาการ และนักวิจัยด้านศิลปวัฒนธรรม
ตลอดจนส่งเสริม และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม อันเป็นเอกลักษณ์ของชาติ จึงจำเป็นต้อง
ตราพระราชบัญญัตินี้ ขอขอบคุณครับ

รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : คุณนริศ เชิญค่ะ

นายนริศ ขำนุรักษ์ (พัทลุง) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นริศ ขำนุรักษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพัทลุง พรรคประชาธิปัตย์ ผมขออนุญาตกราบเรียน ท่านประธานว่า กระผมเต็มใจที่จะรับหลักการพระราชบัญญัติฉบับนี้ในวาระที่ ๑ ด้วยเหตุที่ว่า ผมเป็นคนสนใจงานทางด้านศิลปวัฒนธรรมมาโดยตลอด และก็ดูหลักการ เหตุผลของกฎหมายฉบับนี้แล้ว ผมคิดว่าสอดคล้องกับความเป็นจริง และก็สามารถที่จะ ทำให้งานด้านศิลปวัฒนธรรมก้าวหน้าต่อไปได้ แต่ว่าผมจำเป็นจะต้องอภิปราย เพื่อฝากข้อสังเกตไปยังกรรมาธิการวิสามัญ และท่านรัฐมนตรีซึ่งกรุณามารับฟังอยู่ ในขณะนี้ ผมกลัวการจัดตั้งสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ซึ่งจะเปิดโอกาสให้สถาบันดังกล่าว ได้เปิดสอนในระดับสูงกว่าอนุปริญญาตรี คือเปิดการสอนในระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอกนั้น ผมกลัวเหมือนกับสิ่งที่สภาแห่งนี้ได้อภิปรายกันในพระราชบัญญัติ มหาวิทยาลัยหลายมหาวิทยาลัยว่าเป็นการเย็บเล่ม เอาซีท (Sheet) เอาหลาย ๆ ซีท มารวมกันและก็เย็บเล่มเป็นหนังสือใหม่ เอาวิทยาเขต เอาวิทยาลัยเย็บรวมกันเป็น มหาวิทยาลัย ผมกลัวว่าสถาบันนี้จะครบ ถูกเย็บรวมจาก ๑๑ วิทยาลัยนาฏศิลป์ และ ๒. วิทยาลัยช่างศิลป์นะครับ ที่จริงวิทยาลัยนาฏศิลป์อยู่ครอบคลุมทั่วประเทศ อยู่แล้วนะครับ ไม่ว่าจะเป็นจังหวัดกาฬสินธุ์ จังหวัดจันทบุรี จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดนครศรีธรรมราช จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดร้อยเอ็ด จังหวัดลพบุรี จังหวัดสุโขทัย จังหวัดสุพรรณบุรี จังหวัดอ่างทอง และจังหวัดพัทลุง ที่จังหวัดพัทลุงนั้นวิทยาลัยแห่งนี้ เกิดขึ้นท่ามกลางการผลักดันจากหลายฝ่าย และก็สร้างประโยชน์ให้กับจังหวัดพัทลุง มากมายนะครับ จังหวัดพัทลุงเป็นจังหวัดที่มีอายุในทางประวัติศาสตร์นี้ยาวนาน มีการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมไว้อย่างเหนียวแน่น เป็นที่ก่อเกิดของศิลปวัฒนธรรม มากมาย วิทยาลัยนาฏศิลป์ไปช่วยสนับสนุนงานทางด้านวิทยาการ และก็เผยแพร่ สิ่งที่จังหวัดพัทลุงมี จนจังหวัดพัทลุงได้มีชื่อเสียง แต่กราบเรียนท่านประธาน ผ่านไปยังรัฐมนตรีว่า วิทยาลัยนาฏศิลป์พัทลุงท่ามกลางความขาดแคลน เป็นอย่างยิ่ง อาคารเรียนไม่พอ มีรถเก่า ๆ ไม่ก็คัน บรรทุกนักแสดงนี่ออกไป เผยแพร่ ไปไม่เพียงพอแต่ทุกอำเภอในจังหวัดพัทลุง ไปเผยแพร่ชื่อเสียงและวัฒนธรรม

ในจังหวัดพัทลุงหลายจังหวัด มาถึงกรุงเทพมหานครไปทุกภาค มีรถอายุ ๑๐ กว่าปีนะครับ
รัฐมนตรีครับ-----

ผมคิดว่าวิทยาลัยนาฏศิลป์อื่นทั้ง ๑๑ วิทยาลัยก็อยู่ในสภาพที่ไม่แตกต่างกัน ก่อนที่จะเย็บเล่มเป็นมหาวิทยาลัย ผมอยากให้รัฐมนตรีได้กรุณานับสนุนให้วิทยาลัยนาฏศิลป์พัทลุงของบกลางจากรัฐบาลไปนะครับ ปรับปรุง พื้นฟู ให้มีความเหมาะสมที่จะเปิดการสอนในระดับปริญญาตรี หรือพุดง่าย ๆ ก็คือ ให้สมเกียรติภูมิกับการที่จะเป็นมหาวิทยาลัย นี่เป็นประเด็นที่ ๑

ในมาตรา ๘ สอดคล้องกับหลักการของกฎหมายฉบับนี้ก็คือ ให้สถาบันเป็นศูนย์เผยแพร่งานทางด้านศิลปวัฒนธรรม ผมกราบเรียนท่านประธานครับว่า ในประเทศเรามีศิลปินที่ผลิตผลงานทางด้านศิลปะมีชื่อเสียงในระดับโลกมากมายครับ ท่านประธานครับ แต่ว่าเราไม่มีที่แสดง ศิลปินต้องขนขวายมากกว่าจะผลิตผลงานได้แล้วกว่าจะได้แสดง ผิดกับต่างประเทศ ศิลปินในประเทศไทยหลายคนไม่มีชื่อเสียงอยู่ในต่างประเทศ ไม่ว่าจะเป็นอาจารย์กมล พัทธชาติ ซึ่งไปอยู่ที่ประเทศสหรัฐอเมริกา ก็ได้ใช้เงินส่วนตัวให้กับศิลปินในประเทศไทยที่ผลิตงานในประเทศไปเผยแพร่ เราจึงมีช่องทางเล็ก ๆ ช่องทางเดียวที่ไปเผยแพร่งานศิลปวัฒนธรรมในต่างประเทศ ที่จริงเรามีศิลปินมีชื่อเสียงในระดับโลก ที่ควรค่าที่จะได้เอางานของเขาไปแสดงในพิพิธภัณฑ์ที่ยิ่งใหญ่ ไม่ว่าจะเป็นพิพิธภัณฑ์ลูฟร์ในฝรั่งเศส ไม่ว่าจะเป็นศิลปิน เช่น ท่านประเทือง เอมเจริญ อังคาร กัลยาณพงศ์ สวัสดิ์ ตันติสุข ประหยัด พงศ์ดำ เฉลิมชัย โฆษิตพิพัฒน์ ช่าง มลพินิจ อย่างนี้ครับ หรือว่าศิลปินพื้นบ้านครุฑอิม จันทรชุม ที่แกะสลักรูปหนังตะลุงได้ผลิตผลงานด้านนี้ไปทั่วโลก แต่ว่าช่องทางที่รัฐบาลช่วยแคบเล็กนิดเดียวครับ ผมอยากให้สถาบันพัฒนศิลป์เป็นช่องทางใหญ่สำหรับศิลปินเหล่านี้ได้แสดงผลงาน เพราะว่าการแสดงผลงานของศิลปินเป็นการแสดงถึงความเจริญก้าวหน้าของประเทศเรา แต่ผมดูว่าในมาตรา ๑๙ อาจจะเป็นอุปสรรคต่อการเปิดช่องให้ศิลปินเหล่านี้ คนที่มีความรู้ความสามารถในทางศิลปะเข้าไปสนับสนุนงานของสถาบัน เหตุเพราะว่ากรรมการวิชาการของสถาบันจะประกอบด้วยข้าราชการในกระทรวง ในสถาบันแทบทั้งสิ้น ประกอบด้วย อธิการบดี ๑ ท่าน รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ ๑ ท่าน เลือจากคณบดี ๕ ท่าน จาก ผอ. สำนักผู้อำนวยการวิทยาลัย ๕ ท่าน และเลือกจากกรรมการวิชาการ และบุคลากรทางการศึกษา ๕ ท่าน รวม ๑๗ ท่าน นี่เป็นคนที่อยู่ในของท่านทั้งสิ้น

มีช่องทางให้บุคคลภายนอกเข้าไปอยู่ได้เพียง ๕ คนเท่านั้นเอง ผมกลัวว่าสัดส่วน ๑๗ ต่อ ๕ จะทำให้สถาบันอยู่ในวังวนเดิม ไม่เปลี่ยนแปลง ผมจึงอยากฝากไปยัง คณะกรรมการวิสามัญช่วยกรุณาได้ปรับสิ่งนี้ด้วย ผมเรียนกับท่านประธานแต่ต้นว่า ผมเป็นคนสนใจงานทางด้านวัฒนธรรม ผมจึงขออนุญาตอภิปรายเป็นเรื่องสุดท้าย ประเด็นสุดท้ายว่า ท่านรัฐมนตรีมาเป็นรัฐมนตรีวัฒนธรรม ๒ ครั้ง ผมได้มีหนังสือ กราบเรียนให้ท่านทราบถึงงานทางด้านวัฒนธรรมในจังหวัดพัทลุงว่าก้าวหน้าที่ ๒ ครั้ง แล้วท่านก็ได้ใส่ใจสั่งการไปยังหน่วยงานของท่านในพื้นที่ แต่ผมกราบเรียนว่าไม่แน่ใจว่า เป็นหน่วยงานในพื้นที่ หรือหน่วยงานส่วนกลางของท่านทำงานช้านะครับ ท่านรัฐมนตรี ครับ จนถึงขณะนี้ผมทำหนังสือกราบเรียนท่านไปว่าขอให้กระทรวงได้ประกวดบ้านรูปทรง พัทลุง ท่านประธานครับ ที่จังหวัดพัทลุงมีรูปทรงปั้นหย่าที่เป็นเอกลักษณ์ แล้วก็กำลัง จะหายไปเรื่อย คนปรับปรุงเปลี่ยนแปลง ผมอยากได้อุรักษุรูปทรงบ้านพัทลุงเอาไว้ ให้ประกวด ผมเสนอโครงการว่าประกวดอำเภอละ ๑ หลัง ให้กระทรวงวัฒนธรรมได้จัด รางวัลไปให้ ท่านรัฐมนตรีก็กรุณาสั่ง ผมได้รับโทรศัพท์จากเจ้าหน้าที่กระทรวงครั้งเดียว ครับ แล้วไม่ประสานกับผมอีกเลย

เรื่องที่ ๒ ผมอยากได้พิพิธภัณฑสถานเมืองที่อำเภอปากพูน จังหวัดพัทลุง ปากพูนเป็นเมืองเก่า เมืองอายุใกล้เคียงกับสุโขทัยนะครับ และก็มีที่ว่าการอำเภอเก่า สวยมาก และกำลังจะทรุดโทรม ผมอยากใหักระทรวงวัฒนธรรมเข้าไปเป็นเจ้าของไปดูแล และก็ทำเป็นพิพิธภัณฑสถาน เป็นศูนย์บริการนักท่องเที่ยวที่ใครเข้าไปในอำเภอปากพูน ก็ารู้ข้อมูล รู้ประวัติศาสตร์ หน้าของพิพิธภัณฑสถานเมืองอย่างนี้เป็นทะเลสาบสงขลา เป็นหมู่เกาะ ๔ เกาะ ๕ ผมคิดว่าจะเป็นผลงานโดดเด่นของกระทรวงวัฒนธรรมอีกที่หนึ่ง ผมเสนอไปที่รัฐมนตรีและก็ขออนุญาตเรียนท่านรัฐมนตรีว่า ผมได้รับการประสานจากเจ้าหน้าที่ของท่านน้อยมากนะครับ สิ่งเหล่านี้ผมจึงอยากกราบเรียนกับท่านประธานว่า ผมไม่ขัดข้องและยินดีสนับสนุนพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพื่อที่จะให้งานวัฒนธรรมของเรา ก้าวหน้าต่อไปนะครับ แต่ว่าขออนุญาตฝากข้อสังเกตทั้งหมดทั้งสิ้นที่กระผมอภิปรายไว้ เพื่อที่ส่วนหนึ่งคณะกรรมการวิสามัญจะรับไปพิจารณา และส่วนหนึ่งคณะรัฐมนตรี จะได้รับไปพิจารณาครับ เช่นเดียวกันครับ ขอขอบคุณท่านประธานครับ

รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ขอขอบคุณคะ คุณวัฒนา แซ่ไฟเราะะ เชิญคะ

นายวัฒนา แซ่ไฟเราะะ (กรุงเทพ) : ท่านประธานครับ ผม วัฒนา แซ่ไฟเราะะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร เขตพระโขนง เขตวัฒนา พรรคไทยรักไทย ท่านประธานครับ ขออนุญาตอภิปรายสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ.... เห็นด้วยกับหลักการที่อยากจะยกให้สถาบันนั้น มีความสำคัญอีกสถาบันหนึ่งของบ้านนี้เมืองนี้ โดยผมมีความเชื่อว่าจารีตประเพณีนั้น แล้วก็วัฒนธรรมดี ๆ ของเรายังมีอีกเยอะ รัฐมนตรีก็กรุณาพยายามนำกฎหมายฉบับนี้ เข้ามา ซึ่งจะเป็นประโยชน์กับลูกหลานเรา และก็วัฒนธรรมของชาติบ้านเมือง แต่สิ่งหนึ่งที่อาจจะฝากไว้ หรือบางทีท่านรัฐมนตรี หรือคณะกรรมการวิสามัญจะช่วยพิจารณาเพิ่มเติม ถ้าคิดว่าเป็นประโยชน์และอาจจะไม่ทั่วถึงนะครับ ก็คงมีข้อสังเกตเพิ่มเติม นะครับว่า ในร่างฉบับนี้นั้นได้กำหนด กำหนดหลักสูตรด้านการศึกษาต่าง ๆ เช่น ด้านนาฏศิลป์ ด้านดุริยางคศิลป์นะครับ คีตศิลป์ และช่างศิลป์ เพื่อสืบทอดอะไรต่าง ๆ ว่าเป็นไปนะครับ ก็ฝากทางรัฐบาล และก็ทางคณะกรรมการวิสามัญด้วยว่า มันยังมีอะไร นอกเหนือจากนี้อีกไหม ผมยกตัวอย่างครับ เช่น เราจะมีศิลปินแห่งชาติอะไรต่าง ๆ

อย่างนี้เป็นต้น มันควรจะอยู่ตรงไหน เขาน่าจะเข้ามาอยู่ในส่วนนี้หรือไม่ อย่างไร อีกหลาย ๆ เรื่องครับ เพราะผมอ่านดูแล้วเฉพาะด้านเหล่านี้มันน่าจะมีอะไรที่เป็นเชิงเปิดไว้ นะครับ เพื่อกฎหมายฉบับนี้จะได้ครอบคลุมถึงด้วย

ประเด็นที่ ๒ ครับ ท่านประธานครับ ขออนุญาตนิดหนึ่งว่าการสังกัดกระทรวงวัฒนธรรมนั้น นะครับ ถูกต้องแล้วครับท่านประธาน เป็นเรื่องที่เหมาะสมให้กระทรวงนี้เข้ามา มีบทบาทให้มากขึ้น และก็ดูแลรักษากฎหมายฉบับนี้ ข้อสังเกตอันหนึ่งครับท่านประธาน ในมาตรา ๑๑ โดยหลักการที่เรื่องของกรมทบของสถาบันว่า ขออนุญาตท่านประธาน สถาบันอาชีวศึกษาชั้นสูง หรือสถาบันวิจัยอื่น ๆ เข้าสมทบ เอาง่าย ๆ เข้าสมทบได้ จะต้องตามข้อบังคับของสถาบันและประกาศในราชกิจจานุเบกษา นั้นวรรคสองท่านประธาน แต่พอวรรคสามการควบคุมสถาบันต่าง ๆ ก็ตามที่ รวมทั้งสถาบันวิจัยที่เข้าสมทบในสถาบันนั้นให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน ตรงนี้ก็ตั้งข้อสังเกตว่าจำเป็นต้องประกาศในราชกิจจานุเบกษาใหม่ เหตุครับท่านประธานก็คือว่า ผมมีความรู้สึกว่าการจะให้สถาบันอื่นที่เราจะไปรับรองเขา โดยองค์กรของเราซึ่งถือว่ารัฐมีหน้าที่ดูแลอยู่ ผมเชื่อในมาตรฐานของรัฐที่เป็นอยู่ นะครับ แต่สถาบันอื่น ๆ นะครับที่เราจะรับรองหรือเขาเข้ามาสมทบมันควรจะรัดกุมมากน้อยแค่ไหน เพียงใด ควรจะประกาศ ถ้ามว่าประกาศในราชกิจจานุเบกษาแสดงว่าเป็นที่ให้สังคมได้รับรู้กัน ยอมรับกันว่าบัดนี้สถาบัน ก ข ค ง ซึ่งอาจจะ เป็นเอกชนอย่างนี้สังคมรับได้ โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษาแสดงว่ามันเป็นเรื่องที่ยกระดับเขาขึ้นมาด้วย นะครับ ก็ฝากข้อสังเกตตรงนี้ได้ข้อหนึ่ง ท่านประธานครับ

อีกประเด็นหนึ่งครับท่านประธาน ประเด็น มาตรา ๑๒ ท่านประธาน มาตรา ๑๒ รายได้ เพราะผมเชื่อว่าสถาบันนี้น่าจะเป็นคุณประโยชน์กับบ้านเมือง ถ้าเราจะได้มีการเพิ่มเติมในนี้ มาตรา ๑๒ ใช้คำว่า นอกจากเงินที่กำหนดไว้ในงบประมาณแผ่นดิน สถาบันอาจมีรายได้ ๑ ๒ ๓ ๔ ๕ ทางด้วยกัน ก็อยากฝากคณะกรรมการ นะครับและรัฐบาลด้วยว่า ถ้าเราได้คิดถึงวิธีการที่จะให้เงินเข้ากองทุนนี้ได้มากที่สุด นะครับ ก็อยากให้มีการเสนอเพิ่มเติมเข้าไปด้วยในวิธีการอื่น เช่น บางที่เราเคยคิดในเรื่องของการกีฬาที่ดี เรายังใช้เป็นสัดส่วนของเปอร์เซ็นต์เป็นต้น เปอร์เซ็นต์จากภาษีเขาเรียกภาษีบาท ก็ถ้าใส่เข้าไปได้ก็เปอร์เซ็นต์ของสัดส่วนตรงนี้เข้าไป นะครับ มันก็จะเป็น

๓๑

ประโยชน์จะได้เงินมากขึ้น ก็ขออนุญาตฝากเป็นข้อสังเกตนะครับ สุดท้ายก็คือเห็นด้วยกับ
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ครับ ขอขอบคุณท่านประธานครับ

- ๑๓/๑

๓๒

รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : ขอบคุณค่ะ เชิญคุณอภิชาติค่ะ

นายอภิชาติ การิกาญจน์ (นครศรีธรรมราช) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพครับ กระผม อภิชาติ การิกาญจน์ พรรคประชาธิปัตย์จากจังหวัดนครศรีธรรมราชครับ เกี่ยวกับการเสนอร่าง พ.ร.บ. สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ผมคิดว่าเป็นความจำเป็นที่เราจะต้องเห็นด้วยนะครับ เพราะ ๑. งานศิลปะมันหมายถึงการดำรงความเป็นชาติของเรา และสถาบันแห่งนี้ก็ได้สร้างบุคลากรผลิตผลที่ได้ผลิตงานต่าง ๆ ที่แสดงถึงความเป็นเอกลักษณ์ของชาติทางด้านศิลปะมาโดยตลอดนะครับ การรวมวิทยาลัยช่างศิลป์ และวิทยาลัยนาฏศิลป์ขึ้นมาเป็นสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์อาจจะเป็นปัญหาบางอย่างที่จะเป็นความแตกต่างจากการรวมสถาบันอื่น ๆ เนื่องจากทั้งวิทยาลัยช่างศิลป์ และวิทยาลัยนาฏศิลป์ได้สร้างศิลปะที่เรียกว่าเป็นศิลปะบริสุทธิ์ในการสร้างคนเป็นการสร้างคนโดยเฉพาะทาง นาฏศิลป์ก็สร้างนายศิลปินทั้งที่เป็นนาฏศิลป์ ทั้งดุริยางคศิลป์ ช่างศิลป์ก็ได้สร้างผู้ที่เป็นช่างศิลป์ในสาขาต่าง ๆ ในการผลิตผลออกมาเดิมผู้ที่จบจากวิทยาลัยช่างศิลป์และวิทยาลัยนาฏศิลป์สามารถเรียนต่อปริญญาตรีได้ภายใต้ พ.ร.บ. สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์เมื่อปี ๒๕๔๑ แต่ในขณะนั้นจะไม่นับเป็นนิติบุคคลเนื่องจากสังกัดอยู่ภายใต้กรมศิลปากร กระทรวงศึกษาธิการนะครับ วันนี้เราย้ายจากสังกัดภายใต้กระทรวงศึกษาธิการมาเป็นนิติบุคคล มีอำนาจในการบริหารในการจัดการ มีงบประมาณของตนเองภายใต้การดูแลของกระทรวงวัฒนธรรม เปรียบเสมือนเป็นกรม ๆ หนึ่งในกระทรวงวัฒนธรรม เป็นนิติบุคคลที่จะสร้างคนในระดับอุดมศึกษาเพื่อเสริมสร้างวัฒนธรรม แต่สิ่งที่เป็นความแตกต่างของการก่อตั้งสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ก็คือวิทยาลัยนาฏศิลป์เขาเตรียมการในการสร้างบรรดาเด็ก ๆ ตั้งแต่ชั้นมัธยมระดับ ม. ๑ ม. ๒ ม. ๓ ม. ๔ ม. ๕ ม. ๖ แล้วก็เป็นชั้นกลาง ปี ๑ ปี ๒ ปี ๓ แล้วก็เป็นชั้นสูง ปี ๑ ปี ๒ เพราะฉะนั้นวันนี้ถ้ายกระดับเป็นสถาบันอุดมศึกษา สิ่งทีบุคลากรในสถาบันดังกล่าวเป็นกังวล ก็คือเราจะให้นักเรียนในวิทยาลัยนาฏศิลป์ที่เรียนในระดับมัธยมเดิมนะครับ วันนี้ไปสังกัดอยู่ในสำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน สิ่งที่เขากลัวคือ กลัวจะแยกเด็กระดับล่างไปอยู่ในสังกัดสำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐานในกระทรวงศึกษาธิการ

๓๓

แล้วสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์จะรับดูแลเฉพาะการผลิตบัณฑิตในระดับปริญญาตรี
ซึ่งเป็นไปไม่ได้ เพราะการสร้างศิลปะมันเป็นความต่อเนื่องต้องสร้างตั้งแต่วัยเด็ก
การสร้างนาฏยกรสักคนหนึ่งเป็นนักร้อง เป็นโขน เป็นอะไร ต้องฝึกมาแต่เด็ก -----

สิ่งที่เขาเป็นกังวลก็คือถ้า ก.พ.ร. บอกว่านักเรียนในวิทยาลัยนาฏศิลป์ที่เรียนระดับมัธยมจะต้องไปขึ้นสังกัดสำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐานจะเป็นการแยกออกเป็น ๒ ส่วน คือส่วนหนึ่งไปอยู่ในกระทรวงศึกษาธิการ อีกส่วนหนึ่งที่เป็นระดับปริญญาตรีมาอยู่ในกระทรวงวัฒนธรรม ซึ่งเขาไม่อยากจะเห็นเช่นนี้นะครับ เขาอยากเห็นว่าถ้าเรามองว่างานศิลปะไม่ว่าจะเป็นนาฏศิลป์ ไม่ว่าจะเป็นดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ หรือช่างศิลป์ทุกหมู่ควรจะได้เตรียมการสร้างคนที่มีความสามารถพิเศษเฉพาะทางขึ้นมา ซึ่งความต่อเนื่องเป็นความจำเป็นที่ต้องสร้าง เพราะฉะนั้นความกังวลเหล่านี้ผมขอเรียนท่านประธานถึงท่านรัฐมนตรีว่าเป็นความจำเป็นอย่างยิ่งที่ทุกระดับของการศึกษาในวิทยาลัยนาฏศิลป์จะต้องอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของกระทรวงวัฒนธรรมเท่านั้น กระทรวงวัฒนธรรมต้องเป็นแบบอย่างในการสร้างซึ่งเราเคยมีประสบการณ์มาแล้วนะครับ เดิมวิทยาลัยครูหรือวิทยาลัยวิชาการศึกษาจะสร้างเฉพาะบุคลากรเพื่อมาเป็นครู เป็นอาจารย์ เป็นนักการศึกษา แต่ในที่สุดวันเวลาผ่านไปนี้เราก็ได้เห็นว่ามีความเปลี่ยนแปลงว่าไปเปิดสาขาวิชาชีพร่างต่าง ๆ ไปเปิดบริหารธุรกิจ ไปเปิดด้านอื่น ๆ ขึ้นมา แล้วทำให้ความเป็นเอกลักษณ์ของการสร้างครุภัณฑ์หายไป บทเรียนเหล่านั้นเป็นสิ่งทีกระทรวงวัฒนธรรมจะต้องคิดและจะต้องยื่นหยัดเป็นหลักว่าเราจำเป็นจะต้องสร้างสถาบันที่สามารถสร้างบุคลากรทางด้านศิลปะในทั้ง ๔ ขนานนี้ ให้เป็นคนที่มีความเพียบพร้อม มีความสมบูรณ์ สามารถสร้างสรรค์สิ่งที่เป็นเอกลักษณ์ประจำชาติของเราได้ แต่เดิมวิทยาลัยช่างศิลป์มีภาระในการสร้างคนในระดับ ปวช. หลังจากจบ ปวช. แล้วคนจะเรียนระดับปริญญาตรีจะต้องไปวิทยาลัยเพาะช่าง หรือไปมหาวิทยาลัยศิลปากร ตอนหลังเราเป็นสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ก็สามารถจะจบปริญญาตรีได้แล้ว สิ่งเหล่านี้ผมคิดว่าผลผลิตของนักเรียน นักศึกษาจากวิทยาลัยช่างศิลป์ จากวิทยาลัยนาฏศิลป์ ที่ออกมาจากการฝึกปรือตั้งแต่เยาว์วัยนี้ เราได้มีศิลปินที่สามารถสร้างสรรค์งานในระดับชาติ ในระดับนานาชาติหลายคน ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นความจำเป็นที่เราจะต้องดำเนินการต่อไปอย่างต่อเนื่อง ก็ขอฝากภาระเดียวครับ ความเป็นกังวลว่าเรื่องของความต่างระดับของวิทยาลัยนาฏศิลป์และของวิทยาลัยช่างศิลป์ ซึ่งเริ่มต้นในระดับ ปวช. เราจะทำอย่างไรที่จะให้อยู่ในการดูแลเป็นชุดเดียวกันทั้งหมดเพื่อความชำนาญเฉพาะด้าน เฉพาะทาง ในการสร้างบุคลากรทางด้านศิลปะครับ

รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : ขอขอบคุณค่ะ เชิญคุณชินวรณ์ค่ะ

นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ (นครศรีธรรมราช) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม ชินวรณ์ บุญยเกียรติ พรรคประชาธิปัตย์จากจังหวัดนครศรีธรรมราช กระผมขออภิปรายในชั้นรับหลักการเพื่อประกอบร่างพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ซึ่งกระผมขอกราบเรียนท่านประธานเป็นเบื้องต้นก่อนว่า จริง ๆ เป็นกฎหมายที่รอคอยกันมาพอสมควรนะคะ พวกกระผมก็ได้เคยเชิญทางสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์มาชี้แจง และก็ให้การสนับสนุนในการที่จะต้องเสนอร่างกฎหมายฉบับนี้เข้ามา ผมอยากเรียนว่า ถ้าท่านประธานจำได้ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์นั้นเกิดขึ้นตั้งแต่ปี ๒๕๔๑ เมื่อก็มีเพื่อนสมาชิกบอกว่าเราจะต้องมาสร้างสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ขึ้นมาใหม่ ไม่ใช่คะครับ เรามีพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ตั้งแต่ปี ๒๕๔๑ ซึ่งรัฐบาลสมัยนั้นคือรัฐบาลโดยการนำของ ฯพณฯ ชวน หลีกภัย ได้เห็นความสำคัญของศิลปะของวัฒนธรรม ของเอกลักษณ์ของความเป็นไทย นอกจากนั้นในยุคนั้นผมจำได้ว่ายุคเริ่มต้นในการยกย่องศิลปินแห่งชาติ และให้มีค่าตอบแทนด้วย แต่วันนี้ นับว่าเป็นที่น่าดีใจสำหรับคนไทยทุกคนอีกครั้งหนึ่งที่รัฐบาลได้เสนอร่างกฎหมายพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ขึ้นมา เพื่อต้องการที่จะให้สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์นั้นเป็นนิติบุคคล เป็นสถาบันที่เปิดสอนในระดับอุดมศึกษา เป็นการบริหารจัดการสถาบันที่ให้ความคล่องตัวและสามารถที่จะยกระดับการศึกษาทางด้านศิลปะและวัฒนธรรมทั้ง ๔ แขนง ไม่ว่าจะเป็นดุริยางคศิลป์ ช่างศิลป์ คีตศิลป์ เหล่านี้เป็นต้น เพื่อที่จะให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง และเพื่อต้องการจะให้การอนุรักษ์เอกลักษณ์ของความเป็นไทยนั้นมีความชัดเจนมากขึ้น -----

เพราะฉะนั้นโดยหลักการผมคิดว่า ก็คงจะไม่มีใครจะขัดข้อง แต่ว่าผมมีประเด็นที่อยากจะกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังท่านรัฐมนตรี และคิดว่าคงเป็นข้อเสนอแนะไปยังคณะกรรมการด้วย และผมก็จะเป็นกรรมการคนหนึ่งด้วยนะครับ เพราะว่าผมก็ให้ความสำคัญเช่นเดียวกันกับกฎหมายฉบับนี้ เพราะถือว่าเป็นกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาของชาติ ที่มีลักษณะพิเศษ ผมคิดว่าท่านรัฐมนตรีคงจำได้หลังจากที่เรามีพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติปี ๒๕๔๒ เราได้กำหนดให้งานศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมนั้น เป็นหนึ่งใน ๕ แห่ง ที่สำคัญที่เกี่ยวกับการศึกษาของชาติ เพราะเราหวังความเป็นจริงว่า การศึกษาของชาตินั้นพัฒนาแต่เพียงความรู้อย่างเดียวไม่พอ เพราะว่าเราต้องการให้คนเป็นคนที่มีสมบุรณ์ หรือเป็นพลเมืองที่ดีนั้น คนนั้นจะต้องเริ่มต้นที่จริยศาสตร์ คือต้องมีความดี และคนนั้นจะต้องเริ่มต้นที่มีความจริง และต้องเริ่มต้นที่จะต้องมีความรู้ และที่ขาดไม่ได้คือคนต้องมีสุนทรียศาสตร์ คือจะเกิดความเป็นคนที่สมบุรณ์ขึ้นมา แต่ว่าเพื่อนข้าราชการครูของผมที่อยู่สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์นะครับ ในช่วงหนึ่งท่านรัฐมนตรีคงจำได้ เขาไม่รู้อนาคตตนเองว่าเขาจะเป็นข้าราชการครู หรือว่าจะเป็นข้าราชการประเภทใด ยุคหนึ่งนั้นในรัฐบาลที่ผ่านมามีคนต้องฝากเงินเดือนไว้กับกระทรวงศึกษาธิการ จนในท้ายที่สุดเราได้มีการแก้ไขกฎหมายพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ได้ไปเพิ่มเติมให้เพื่อนข้าราชการครูในสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ทั้งหมดนี้ได้เป็นข้าราชการครูตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาด้วย ประเด็นที่ผมอยากจะเรียนไว้ในชั้นรับหลักการมีทั้งหมด ๓ ประเด็น ครับท่านประธานครับ ผมคิดว่าเป็นประเด็นที่กรรมการตลอดถึงท่านรัฐมนตรีจะต้องรับไปเพื่อสร้างความเติมเต็มให้เกิดความสมบุรณ์ในสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ที่เราต้องการเห็นสถาบันนี้ได้พัฒนาคนของเราให้เป็นคนที่มีความเป็นไทยที่เป็นเอกลักษณ์ที่ชัดเจนและมีความสมบุรณ์ในความเป็นพลเมืองดี

ประเด็นแรกที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายสถาบันนี้ก็คือว่า เราจะยกฐานะสถาบันนี้ขึ้นมาให้มีสภาสถาบัน ให้มีสภาวิชาการ ให้มีการบริหารที่สถาบันนั้นถือว่าเป็นสถานศึกษาที่เป็นนิติบุคคลที่สามารถที่จะประสาทปริญญาให้กับผู้ที่จบในระดับนี้ได้ นั้นมองถึงแง่ความเจริญเติบโตก็คือว่า เมื่อเรามีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์แล้วเราก็

จะทำให้การศึกษาระดับนี้สามารถที่จะได้รับการเรียนต่อยอดในระดับที่สูงขึ้น แต่ประเด็นที่ผมอยากจะฝากก็คือว่า การจัดโครงสร้างระบบกฎหมายที่เป็นการออกแบบโครงสร้างเช่นนี้ครับ เราเคยออกแบบโครงสร้างเช่นนี้มาแล้วในการทำกฎหมายอย่างนี้คือสถาบันราชภัฏ สถาบันราชมงคล ผมคิดว่าท่านรัฐมนตรีและกรรมการต้องไปศึกษาว่าสถาบันราชภัฏและสถาบันราชมงคลนั้น มีจุดอ่อนเรื่องอะไรบ้างครับ ที่วันนี้สถาบันทั้ง ๒ นั้น ต้องเรียกร้องให้ตัวเองได้รับยกฐานะขึ้นมาเป็นมหาวิทยาลัย แล้วก็ก็เป็นมหาวิทยาลัยไปแล้ว

ปัญหาประเด็นเชิงโครงสร้างประการที่ ๒ ครับ เป็นเชิงโครงสร้างในการบริหารด้วย ซึ่งเกี่ยวข้องกับท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม ท่านรัฐมนตรีไม่ต้องแปลกใจนะครับถ้าผมจะได้พูดถึงเรื่องนี้เพราะว่าผมถ้าเกี่ยวข้องกับกระทรวงวัฒนธรรมแล้ว ผมจะอธิบายสนับสนุนท่านทุกครั้ง ถ้าท่านได้ติดตามในเรื่องนี้ เพราะผมให้ความสำคัญว่าเรามีทุนทางวัฒนธรรมที่เข้มแข็ง ไม่ใช่ทุนทางเศรษฐกิจเท่านั้น ไม่ใช่มองคนเพียงค่าเงินเท่านั้น แต่คนจะพัฒนาและสมบูรณ์ได้เราต้องให้คนนั้นมีทุนทางวัฒนธรรม มีทุนทางศีลธรรมที่เข้มแข็งประกอบไปด้วย นี่คือสิ่งที่ผมถือโอกาสที่จะเรียนว่าปัญหาเชิงโครงสร้างในเชิงการบริหารนั้นมีปัญหาตรงไหนครับ -----

มีปัญหาประการแรกก็คือว่า วิทยาเขตของเราที่เป็นวิทยาลัยช่างศิลป์ ๒ แห่ง คือที่สุพรรณบุรีและที่นครศรีธรรมราช และวิทยาลัยนาฏศิลป์ ๑๑ แห่ง และที่สำคัญเรามีสถาบันพัฒนศิลป์อยู่แล้ว เรามีดุริยางคศิลป์อยู่แล้วนะครับ ท่านประธานครับ ผมคิดว่าในเชิงตรงนี้ครับ เราจะบริหารจัดการที่จะต้องออกแบบกฎหมายอย่างไรเพื่อที่จะให้เกิดผลสัมฤทธิ์ที่ชัดเจนในการที่จะให้สถาบันนี้ไปเอื้ออำนวยประโยชน์ให้กับวิทยาเขตต่าง ๆ ที่อยู่ในภูมิภาคเพื่อส่งเสริมให้เขาเกิดความเป็นเลิศที่สำคัญไปมากกว่านั้นก็ถือว่าโครงสร้างของคณะกรรมการในสถาบันนั้นให้อำนาจสภาสถาบันไว้มากพอสมควรครับ ถึงแม้ว่าจะน้อยกว่ามหาวิทยาลัยเพราะว่าไม่ได้ไปรับผิดชอบในเรื่องการบริหารงานบุคคลด้วย แต่ว่าสภาสถาบันนั้นสามารถที่จะดูแลในเรื่องของการบริหารจัดการได้ทั้งหมด ตรงนี้กระทรวงต้องให้ความสนใจและดูแลเป็นพิเศษ ท่านอย่ามองสถาบันพัฒนศิลป์ อย่ามองวิทยาเขตต่าง ๆ เป็นกรม เป็นแผนก เป็นกองนะครับ ท่านต้องมองให้เป็นสถานศึกษา และผมคิดว่าถ้าเมื่อไรเรามองตรงกันนะครับ งบประมาณที่จะต้องจัดให้กับกระทรวงวัฒนธรรมนั้นต้องเพิ่มขึ้นมากกว่านี้ นี่เป็นสิ่งที่สำคัญประการแรกครับ

ประการที่ ๒ ที่ผมเป็นห่วงและผมคิดว่าในนี้ไม่มีไว้เพราะว่ามันเป็นเรื่องของการบริหารงานบุคคลครับ ไม่มีไว้เพราะว่าไปอิงพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา แต่ประเด็นแรกที่ผมตั้งข้อสังเกตไว้ก็คือว่าในคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษานั้นไม่มีรัฐมนตรีกระทรวงวัฒนธรรมครับ มีรัฐมนตรีกระทรวงศึกษาธิการ และก็มีโครงสร้างที่มีตัวแทนจากสถาบันพัฒนศิลป์ไปเป็นองค์ประกอบด้วย แต่ว่าองค์ประกอบเมื่อมาดูแล้วจะเกิดความแตกต่างมาก ตรงนี้กฎหมายนี้จะเข้าไปสอดรับอย่างไร เราจะสร้างองค์กรในการบริหารบุคคลที่เป็นพิเศษอย่างไร เพราะอะไรครับ

ประการแรก ครูอาจารย์ในสถาบัน พัฒนศิลป์นั้นมีความเป็นพิเศษจากครูอาจารย์ในระบบอื่นครับ ท่านจะไปวัดโดยให้ทำผลงานทางวิชาการ จากครูที่เป็นประณีตศิลป์ เป็นดุริยางคศิลป์ เป็นคีตศิลป์อย่างไรครับ ผมคิดว่าเขาคงมีความก้าวหน้า

เป็นพิเศษ ควรจะมีกระบวนการในการให้เกิดความก้าวหน้าทางอาชีพเป็นพิเศษ ตรงนี้เป็นเรื่องของการบริหารงานบุคคล

ประการที่ ๒ ครับ บุคคลที่แม้ว่าจะจะเป็นครูอาจารย์ก็ตาม หรือเป็นนักศึกษา ก็ตาม ในสถาบันเหล่านี้จะมีจิตวิญญาณอันหนึ่งเรียกว่ามีความเป็นศิลปินครับ ศิลปินต้องใช้ระบบคุณธรรมนะครับ ต้องให้เขามีอิสระ มีเสรีภาพในเชิงวิชาการอย่างแท้จริง ตรงนี้เป็นเรื่องสำคัญและผมก็เคยได้รับการร้องเรียนมา ผมก็ไม่อยากพูดถึง แต่ว่าภายใต้กรมศิลปากรที่ผ่านมายังไม่เอื้ออำนวยก็แล้วกัน ผมไม่อยากยกตัวอย่างนะครับ ท่านประธาน แต่ว่าอยากจะทำให้กรมมาธิการไปดูในข้อกฎหมาย

ข้อที่ ๓ ครับ ในเรื่องการบริหารบุคคลก็คือว่า ผมคิดว่าต้องมีกองทุนในการพัฒนาครูอาจารย์เป็นพิเศษ กฎหมายฉบับนี้ก็ยังไม่มียกเว้นรองรับ ผมต้องพูดไว้ถึงแม้ว่าผมจะไม่มีอคติเพราะว่าภายใต้รัฐบาลนี้ ตั้งแต่ตั้งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติขึ้นมา เราต้องการให้มีกองทุนพัฒนาครู แต่วันนี้ยังไม่ได้รับการจัดสรรงบประมาณเลย ถึงแม้เวลาจะล่วงเลยไป ๖ ปีแล้วก็ตาม แต่อย่างไรก็ตามสถาบันพัฒนศิลป์นั้นผมคิดว่าถ้ารัฐมนตรีต่อผู้เรื่องนี้ได้ ให้มีกองทุนในการพัฒนาครู โดยเฉพาะครูที่เป็นภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เหมือนเพื่อนของผมคือท่านอภิชาติได้เรียนชี้แจงว่า การที่เราจะสร้างบุคคลในระดับนี้ขึ้นมาจนถือว่าเป็นศิลปินนั้น หรือเป็นอาจารย์ที่เชี่ยวชาญเป็นพิเศษนั้นเป็นการสร้างที่ยากลำบากมาก

ประเด็นสุดท้ายครับ ท่านประธานครับ คือประเด็นที่ผมคิดว่าเราจะต้องมาดูในเรื่องของการพัฒนาวิชาการครับ แนนอนมีสภาวิชาการ แต่ว่าความก้าวหน้าในการพัฒนาสู่ความเป็นเลิศของสาขาวิชาพัฒนศิลป์ในที่ผ่านมาจะแตกต่างกันมาก เขามาย่นกับพวกผมว่าบางทีอาจารย์มหาวิทยาลัยที่สอนวิชาทั่วไปนะครับท่านรัฐมนตรี อายุเพียง ๔๐ กว่าปีเท่านั้น สามารถทำตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์ได้ครับ แต่ว่าบุคคลที่ไปสอนในวิชาช่างศิลป์ นาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ เหล่านี้เป็นต้น โอกาสที่เขาจะมาทำผลงานที่จะเป็นเชิงวิชาการหรือเชิงที่เป็นปริมาณ เขาคงทำยากมาก ผมเข้าใจว่าตรงนี้เราควรจะต้องหาทางออกทั้งในเชิงกฎหมาย

และในเชิงการบริหารจัดการด้วย ผมจึงฝากไว้ ๓ ประเด็นครับ ขอขอบคุณครับ
ท่านประธานครับ

รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่สอง) : เชิญคุณวีระศักดิ์ค่ะ เชิญค่ะ

นายวีระศักดิ์ โควสุรัตน์ (บัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม วีระศักดิ์ โควสุรัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคชาติไทย ท่านประธานที่เคารพครับ วันนี้มีร่างพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์เข้า ๒ ร่าง ร่างหนึ่งเป็นของคณะรัฐมนตรีเสนอโดยกระทรวงวัฒนธรรม และอีกร่างหนึ่งเป็นร่างของพรรคชาติไทย ผมกราบเรียนว่าทั้ง ๒ ร่าง มีเนื้อหาสอดคล้องต้องตรงกันครับ โดยที่เหตุว่าพรรคชาติไทยได้มีโอกาสทำพระราชบัญญัติจากการศึกษาระดับปริญญาตรีในสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ๒๕๔๑ มาก่อน ตั้งแต่สมัยที่กรมศิลปากรยังเป็นส่วนราชการส่วนหนึ่งของกระทรวงศึกษาธิการ และครั้งนั้นเราได้มีโอกาสให้การสนับสนุน และผลักดันจนกระทั่งกฎหมายฉบับนี้ถูกนำออกมาใช้ มาถึงในช่วง ๒ ปีที่ผ่านมา พรรคชาติไทยได้มีโอกาสเข้าไปดูแลกระทรวงวัฒนธรรม ก็ได้มีโอกาสรับฟังความต้องการของหน่วยงาน กระทรวงวัฒนธรรมที่จะจัดให้มีกฎหมายอีกฉบับหนึ่งเพื่อพัฒนาไปอีกก้าวหนึ่งของการทำให้สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ที่เกิดขึ้นเมื่อปี ๒๕๔๑ ก้าวต่อไปอีก ดังนั้นเราจึงได้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เข้ามา โดยสาระสำคัญท่านประธานที่เคารพครับ มีเนื้อหาที่ผมเชื่อว่าจะเป็นประโยชน์ต่อท่านสมาชิกและประชาชนที่อยู่ทางบ้านได้รับรู้ก็คือว่า

เรื่องแรก พระราชบัญญัติฉบับนี้จะเป็นการยกเลิกกฎหมายเก่าปี ๒๕๔๑ แล้วก็ใช้กฎหมายใหม่ทั้งฉบับ เพราะฉะนั้นจะไม่ใช่เป็นการใช้กฎหมายที่เดียว ๒ ฉบับแล้วมาอ่าน ซึ่งเข้าใจยากนะครับ

เรื่องที่ ๒ ก็คือว่าจะทำให้สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ซึ่งเมื่อก่อนเป็นเพียงส่วนราชการสังกัดกรมศิลปากร ไม่มีความเป็นนิติบุคคล คราวนี้จะได้เป็นนิติบุคคลขึ้นมาเสียที เมื่อเป็นนิติบุคคลขึ้นมาผลที่จะได้รับโดยทันที ๓ อย่างก็คือว่า

๑. สามารถที่จะบริหารจัดการทรัพย์สินการเงินของตนเองได้ด้วยควมมีสภาพคล่อง มีอิสระได้อย่างดีขึ้น

อย่างที่ ๒ ก็คือเรื่องความสามารถที่จะขยายกิจกรรม ขยายวิทยาเขตสร้างวิทยาเขตของตนเองได้ โดยอำนาจของตัวเอง

เรื่องที่ ๓ ที่เกิดขึ้นก็คือความเป็นอิสระเชิงนโยบาย ซึ่งอันนี้ต้องชื่นชมท่านผู้บริหารกระทรวงวัฒนธรรมนะครับ ที่นำเรื่องนี้เสนอเข้ามาในสภา เพราะว่า

คณะกรรมการสภาสถาบันนั้นเดิมที่เคยกำหนดโดยกฎหมายให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
วัฒนธรรมเป็นนายกสภา นายกสถาบัน แต่ในกรณีร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จะเป็นการ
เปลี่ยนให้เป็นผู้ทรงคุณวุฒิเข้ามาเป็นนายกสภาสถาบัน
เพราะฉะนั้นเขาก็จะมีอิสรภาพมากขึ้น นั่นเป็นเรื่องแรกคือเรื่องการทำให้กลายเป็น
นิติบุคคลขึ้นมา

อย่างที่ ๒ ก็คือ เป็นการกำหนดให้มีการสามารถถ่ายโอน เพราะเมื่อ
กลายเป็นสถาบันนิติบุคคลที่มีศักดิ์และสิทธิ เสมือนหนึ่งเป็นสถาบันอุดมศึกษาเหมือนกับ
ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยอีกหลายฉบับที่สภาแห่งนี้ได้พิจารณาอยู่ในหลาย ๆ ชั้น
ทั้งชั้นกรรมาธิการ และบางฉบับก็ไปถึงวุฒิสภาแล้วนั้นก็จะได้ทำให้การประสานงาน
ถ่ายโอนหน่วยกิต เพื่อประโยชน์ของผู้เรียน ระหว่างสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
กับสถาบันการศึกษาระดับสูงอื่น ๆ นั้นเกิดขึ้นได้ รวมไปถึงการสามารถที่จะรับ
สถาบันการศึกษาชั้นสูงเข้ามาสมทบ มาให้ปริญญาพร้อมกับสถาบันแห่งนี้ได้ ก็จะทำให้
สถาบันได้มีความเข้มแข็ง และได้เป็นประโยชน์ต่อกระบวนการพัฒนางานทางด้าน
พัฒนศิลป์ของประเทศไทยต่อไป

สุดท้ายก็คือในความจำเป็นที่ ถ้าหากท่านสังเกตก็คือร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้ยังพูดถึงเรื่องการจัดการในระดับปริญญาตรีอยู่ จริง ๆ ผมก็เชื่อว่าทาง
หน่วยงานเองก็อยากจะทำให้สามารถจัดการไปได้ในระดับสูงขึ้นกว่านั้นอีก คือไหน ๆ
ก็มีพระราชบัญญัติ แล้วก็จัดการได้เหมือนมหาวิทยาลัยอุดมศึกษาทั่ว ๆ ไปเลย
แต่ว่าเข้าใจว่ายังมีข้อขัดข้อง ข้อติดขัดในการประสานงานกับบางหน่วยงานอยู่บ้าง
เพราะฉะนั้นการที่เข้ามาอยู่ในชั้นรัฐสภา มีพระราชบัญญัติ และเข้าไปอยู่ในชั้น
กรรมาธิการ ซึ่งเดี๋ยวจะมีการตั้งต่อไปนั้น ก็จะเป็นประโยชน์ เพราะว่าเป็นครั้งแรก
ที่จะมีสถาบันอุดมศึกษาที่แยกเป็นนิติบุคคลออกจากส่วนราชการ ภายใต้สังกัดกรม
ในกระทรวงวัฒนธรรมเป็นครั้งแรก การที่จะมีการพิจารณาในชั้นรับหลักการ
ในชั้นกรรมาธิการโดยละเอียด ในแต่ละมาตราจะเป็นหลักฐานสำคัญที่จะทำให้
การบริหารจัดการสถาบัน ซึ่งจะกลายเป็นสถาบันที่แยกออกมาเป็นอิสระนั้น มีหลักเกณฑ์
ในการบริหารของเขาได้อย่างมั่นคง และมั่นใจมากขึ้น

สุดท้ายท่านประธานครับ ก็คือว่าในรายละเอียดก็คงจะไปว่าต่อ
ในชั้นกรรมาธิการ แต่ผมดีใจครับว่าวันนี้สมาชิกในที่ประชุมแห่งนี้ ไม่ว่าจะมาจาก
ฝ่ายรัฐบาล หรือฝ่ายค้าน ล้วนแล้วแต่ให้การสนับสนุนร่างกฎหมายฉบับนี้ โดยยืนอยู่
บนพื้นฐานที่ว่าประเด็นทางด้านวัฒนธรรมเป็นประเด็นใหญ่มากสำหรับสังคมไทย
และสิ่งใดก็ตามที่เป็นงานทางด้านวัฒนธรรมที่กระทรวงวัฒนธรรมจะเป็นเจ้าภาพ
ให้กับสังคม เราเชื่อว่าสมาชิกในที่ประชุมแห่งนี้ และสังคมไทยในอีกหลาย ๆ ภาคส่วน
ก็ยินดีจะเข้าไปร่วมมือในการทำให้เกิดความสำเร็จต่อไป ขอขอบคุณท่านประธานครับ

รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เชิญข้างหลังสุดเลย พี่เรวัตใช่ไหมคะ เชิญเลยคะ

นายเรวัต สิริบุญกุล (กาญจนบุรี) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายเรวัต สิริบุญกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดกาญจนบุรี พรรคไทยรักไทย ร่างพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ซึ่งสภากำลังพิจารณาอยู่นั้น กระผม มีความคิดเห็นให้กราบเรียนท่านประธานว่า โดยความเป็นจริงแล้วแม้ว่าจะมีกฎหมายรองรับอยู่ แต่ก็ไม่เจาะจงถึงนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ และช่างศิลป์ เพราะฉะนั้น ในการตรากฎหมายฉบับนี้จึงเป็นสิ่งที่ถือได้ว่ารองรับโดยเฉพาะผมจึงเห็นด้วย อย่างไรก็ตามครับ ท่านประธานครับ ศิลปวัฒนธรรมของไทยนั้นมีมากครับ แล้วก็มี อาชีพหลาย ๆ อย่าง แต่สิ่งที่ยังไม่ได้รองรับนั้น อย่างผมยกตัวอย่าง อย่างเป็นต้นว่า อย่างมวยไทย ก็เป็นศิลปวัฒนธรรมอันหนึ่ง แต่ขณะนี้เรามีกฎหมายรองรับแล้วมวยไทย เพราะฉะนั้นเมื่อเป็นอย่างนี้ การที่รัฐบาลได้กำหนดกฎหมายเพื่อรองรับสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ กระผมจึงถือว่าเป็นเรื่องที่ดี เพราะจะได้ทำให้ ไม่ว่าจะเป็นนาฏศิลป์ก็ดี ดุริยางคศิลป์ก็ดี คีตศิลป์ก็ดี ช่างศิลป์ก็ดี เป็นทั้งที่จะพัฒนาทั้งในระบบของไทยเราและสู่สากลด้วย และเจตนาโดยแท้จริงก็เพื่อที่จะให้การศึกษาอันส่งเสริมและพัฒนาในเรื่องเหล่านี้ให้เป็น วิชาขั้นสูงขึ้นไป มีการทำวิจัย ทั้งทางวิชาการในด้านต่าง ๆ กระผมจึงเห็นด้วย ที่เอกลักษณ์ของชาติจะได้มีกฎหมายรองรับจารึกเป็นประวัติศาสตร์ว่าสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ เป็นวัฒนธรรมที่ดีของไทย และจะได้สามารถจรรโลงสืบต่อไปอย่างมั่นคงและยั่งยืน กระผมเห็นด้วยครับ ขอสนับสนุนครับท่านประธานครับ

รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ขอบคุณค่ะ ต่อไปคุณสมบุญณ์ เชิญค่ะ

นายสมบุญณ์ อุทัยเวียนกุล (ตรัง) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายสมบุญณ์ อุทัยเวียนกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดตรัง พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานที่เคารพครับ ร่างพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์นะครับ ผมเห็นด้วยในหลักการและเหตุผลของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ท่านประธานคงมีส่วนเกี่ยวข้องในเรื่องเกี่ยวข้องกับการศึกษาครับ พ.ร.บ. การศึกษา

๒๕๔๒ หลังจากที้ออกมาบังคับใช้ มีกลุ่มสถาบันการศึกษาอยู่หลายแห่งครับ ที่มีความรู้สึกว่าการจัดการศึกษาของเขาเริ่มมีปัญหา ผมยกตัวอย่างเช่นขณะนั้นมีวิทยาลัยพลศึกษา มีวิทยาลัยช่างศิลป์ หรือวิทยาลัยนาฏศิลป์นะครับ เป็นกังวลว่าการจัดการศึกษาให้เด็กที่เรียนสายโดยตรงทางด้านพลศึกษา หรือโดยตรงทางด้านนาฏศิลป์หรือช่างศิลป์ อาจจะต้องไปสังกัดอยู่กับคณะกรรมการการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพราะเขามีความรู้สึกว่าการจัดการศึกษาของเขาเป็นเฉพาะทาง น่าจะไปสังกัดหน่วยงานที่เป็นเฉพาะทาง มีความกังวลกันอีกสถาบันหนึ่งก็คือวิทยาลัยเทคนิคทั้งหลาย วิทยาลัยเกษตรกรรมทั้งหลาย แต่หลังจากที่กรมอาชีวศึกษาได้ไปขึ้นสังกัดเป็นแห่งอาชีวศึกษาขึ้นมา ก็ทำให้อีก ๒ หน่วยงานก็คือ วิทยาลัยพลศึกษาซึ่งสังกัดกระทรวงท่องเที่ยวและกีฬา นะครับกับวิทยาลัยช่างศิลป์หรือนาฏศิลป์ซึ่งไปสังกัดกระทรวงวัฒนธรรม ก็มีความรู้สึกว่าจะอยู่จุดใด ในขณะที่วิทยาลัยพลศึกษาครับขณะนี้ ได้มีพระราชบัญญัติออกมาเป็นสถาบันการพลศึกษา ซึ่งจัดการศึกษาในระดับปริญญาตรี มีอิสระในการที่จะจัดการศึกษาก็ตรงกับความต้องการของสถาบัน ความต้องการของนักศึกษา วันนี้ก็ดีใจที่กระทรวงวัฒนธรรมได้ยื่นร่างพระราชบัญญัติของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ -----

ผมคิดว่าตรงนี้เป็นสิ่งสำคัญเพราะว่าวัฒนธรรมเป็นเอกลักษณ์ของชาติที่ต้องมีองค์กรสำหรับสืบทอดแล้วก็สร้างสรรค์ การเปลี่ยนแปลงหรือปรับปรุงกฎหมายพระราชบัญญัติ ในครั้งนี้ ผมขอให้นำไปสู่การปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงการจัดการศึกษาของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ด้วย อย่าเปลี่ยนแปลงเพียงแค่ว่าของวิทยาลัยนะครับ ขอให้ท่านได้คำนึงถึงการจัดการศึกษาที่แท้จริง องค์กรประกอบการศึกษาอื่น ๆ ครับท่านประธาน ๔ องค์กรประกอบ ตั้งแต่อาคาร สถานที่ ต้องยอมรับว่าเมื่อเราตั้งขึ้นมาเป็นสถาบันระดับอุดมศึกษาแล้ว จำเป็นที่จะต้องมีสถานที่ มีตึก อาคาร ที่เพียงพอต่อความต้องการของสถาบันนะครับ ในเรื่องของนักเรียนหรือผู้เรียน ขณะนี้ก็คงยกระดับขึ้นมาเป็นนักศึกษาของสถาบันที่ผลิต นักศึกษาระดับอุดมศึกษา เปลี่ยนแปลงหลักสูตร แต่สิ่งหนึ่งก็คือที่เราเป็นห่วงกันนะครับ ก็คือเรื่องของผู้สอน คุณครู จำเป็นที่จะต้องได้รับการพัฒนาและได้รับการดูแลอย่างดีจากทางภาครัฐ และโดยเฉพาะภูมิปัญญาท้องถิ่นในเรื่องของศิลปะ ส่วนสำคัญก็คือ ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เรามีอยู่นะครับ ไม่ว่าจะเป็ศิลปะพื้นบ้านแห่งชาติ หรือศิลปะสาขาใด ก็แล้วแต่ต้องเอามาเป็นผู้สืบทอดและสร้างสรรค์ศิลปวัฒนธรรมในส่วนนี้ ส่วนสุดท้าย ก็คือเรื่องของอุปกรณ์หรือสิ่งอำนวยความสะดวกที่จะเสริมสร้างนักเรียน นักศึกษา จำเป็น จะต้องจัดงบประมาณไปเพิ่มเติม อย่าเพียงแค่เปลี่ยนป้ายแค่นั้นเอง ด้วยความเป็นห่วง แล้วก็ดีใจเห็นด้วยกับหลักการครับ ท่านประธานครับ

รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ขอขอบคุณค่ะ ดอกเตอร์อภิวัฒน์ ท่านสมาชิกคะอยากจะขอปรึกษาหารือนะคะว่าเนื่องจากส่วนใหญ่ทุกท่านสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ อยากจะขอให้คุณลงกรณ์ เป็นท่านสุดท้าย แล้วก็ถ้าท่านรัฐมนตรีจะมีอะไรที่ชี้แจงแล้วหลังจากเราจะลงมติ นะคะ ก็เลยจะเรียนเชิญสมาชิกที่อยู่นอกห้องประชุมหรือประชุมตามห้องต่าง ๆ ขอให้เข้าห้องประชุมด้วย เชิญดอกเตอร์อภิวัฒน์ค่ะ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (นนทบุรี) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม พันเอก ดอกเตอร์อภิวัฒน์ วิริยะชัย สมาชิกผู้แทนราษฎร จังหวัดนนทบุรี พรรคไทยรักไทย ขออภิปรายสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. .... ด้วยเหตุผลดังนี้

ศิลปะและวัฒนธรรมนั้นถือได้ว่าเป็นรากเหง้าของชาติบ้านเมือง ศิลปวัฒนธรรมถือเป็นภูมิปัญญา เป็นเอกลักษณ์ของชาติบ้านเมืองของเรามา นับแต่โบราณกาล แต่เดิมการศึกษาทางด้านศิลปวัฒนธรรมนั้นมีระดับการศึกษาในระดับอนุปริญญาหรือต่ำกว่าปริญญาตรี หรืออย่างสูงก็เทียบเท่ากับปริญญาตรี ศักดิ์และสิทธิของผู้ที่จบการศึกษาทางด้านวิชาชีพต่าง ๆ ทั้ง ๔ สาขาวิชาชีพ คือทางด้านดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ นาฏศิลป์ และช่างศิลป์นั้น มีความรู้สึกรู้สียงว่าจะด้อยกว่านักศึกษาที่จบปริญญาตรี ในสถาบันการศึกษาอุดมศึกษาต่าง ๆ ที่มีอยู่ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นร่างพระราชบัญญัติที่สนับสนุนการศึกษาวิชาชีพทั้ง ๔ สาขาให้มีศักดิ์และสิทธิเทียบเท่ากับมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ในกำกับของรัฐ ซึ่งขณะนี้ร่างพระราชบัญญัติต่าง ๆ ก็จะไปเข้าสภาผู้แทนราษฎรในช่วงที่กำลังจะถึงนี้ อย่างไรก็ตามก็จะมีข้อคิดเห็นอยู่ใน ๒ ประเด็นคือร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้แบ่งออกเป็นทางด้านบริหารก็จะมีสภาสถาบัน ทางด้านวิชาการก็จะมีสภาวิชาการ แต่บุคคลที่มาเป็นนายกหรือกรรมการสภาสถาบันและกึ่งสภาวิชาการนั้น มาตรา ๑๖ (๖) กับมาตรา ๒๒ (๗) ได้ห้ามไว้ไม่ให้มีบุคคลล้มละลายเข้ามาเป็นกรรมการสภาวิชาการ -----

เรื่องนี้ผมอยากจะกราบเรียนอย่างนี้ครับ ว่ามันมีนักวิชาการหรือบรรดาผู้บริหารสถานศึกษาที่ประสบภาวะล้มละลาย โดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ ยกตัวอย่างเช่น มีอธิการบดีบางท่านไปรับรองนักศึกษาไปเรียนต่อในระดับปริญญาโท ปริญญาเอกในต่างประเทศ ปรากฏว่านักศึกษาเหล่านั้นไปเรียนแล้วไม่กลับประเทศไทยครับ ปรากฏว่าท่านอธิการบดีท่านนั้นจะต้องรับผิดชอบในการใช้หนี้ถึง ๑๕ ล้านบาท ก็ถูกตัดสินให้เป็นบุคคลล้มละลาย อย่างนี้เป็นต้นครับ เราก็จะขาดนักวิชาการ ขาดผู้มีประสบการณ์ในการบริหารการศึกษาทางวิชาชีพนั้น ๆ มาเป็นกรรมการสภาสถาบัน มาเป็นกรรมการสภาวิชาการ ตรงนี้ครับ มาตรา ๑๖ (๖) กับมาตรา ๒๒ (๗) ผมจะขออนุญาตให้ทางกรรมการได้กรุณาพิจารณาตรงนี้ด้วยครับ น่าจะเขียนระบุไปว่าล้มละลายโดยทุจริตหรือไม่สุจริต อะไรก็ว่ากันไป พิจารณากันในชั้นกรรมาธิการครับ มิฉะนั้นเราจะเสียโอกาสที่จะได้บุคคลดี ๆ ที่มีประสบการณ์เข้ามาช่วยเหลือพัฒนาสถาบันแห่งนี้ให้เจริญรุดหน้าทัดเทียมกับสถาบันอื่น ๆ นอกจากนั้นก็ยังมีอีกวิชาชีพหนึ่งครับที่ผมเห็นว่าเกี่ยวข้องกับศิลปะและวัฒนธรรมของชาติค่อนข้างมาก คือวิชาสถาปัตยกรรม แต่ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่ได้เน้นน้ำหนักให้เน้นครับ ไปเน้นน้ำหนักให้กับนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ และช่างศิลป์ จะเห็นได้ว่าสถาปัตยกรรมนั้น สถาปนิกคือผู้ออกแบบ ช่างศิลป์ก็คือผู้ปฏิบัติ ในการปฏิบัตินำศิลปะนั้น ๆ มาเป็นรูปธรรม ปัจจุบันเราจะเห็นได้ว่าอาคารหรือสถานที่ก่อสร้างต่าง ๆ ออกมา เราจะดูแล้วขัดหูขัดตาครับ จะไม่มีศิลปวัฒนธรรมไทยหรือขาดเอกลักษณ์ของชาติบ้านเมืองของเรา เพราะฉะนั้นก็อยากจะกราบเรียนท่านประธานสภาผ่านไปยัง ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรมด้วยครับ น่าจะเน้นในเรื่องสถาปัตยกรรมไทยด้วยครับ แต่อย่างไรก็ตามภาพรวมของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มุ่งประสงค์ที่จะสนับสนุนผู้มีวิชาชีพทั้ง ๔ หรือ ๕ ด้าน ที่กล่าวมาแล้ว เมื่อก่อนเรากล่าวกันว่าเดินกินรำกินเป็นวิชาชีพที่ค่อนข้างด้อย หลังจากมีร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ผมเชื่อมั่นว่าผู้ที่มีวิชาชีพทั้ง ๔ หรือ ๕ วิชาชีพที่กล่าวมาแล้ว ก็จะถูกยกระดับศักดิ์และสิทธิให้ทัดเทียมกับวิชาชีพอื่น ๆ เพราะฉะนั้นผมจึงสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ขอขอบคุณครับ

รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เชิญคุณอลงกรณ์ เชิญค่ะ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (เพชรบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ ผม อลงกรณ์ พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเพชรบุรี พรรคประชาธิปัตย์ กระผมมีคำถามถึงท่านประธานผ่านไปถึงท่านรัฐมนตรี ในฐานะตัวแทนคณะรัฐมนตรีที่น่าเสนอร่างพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ในวาระที่ ๑ ในชั้นรับหลักการ ซึ่งก็เป็นเรื่องที่เป็นคำถามที่สภาผู้แทนราษฎรหลายชุดในอดีต นับแต่มีการเปลี่ยนแปลงการปกครอง ก็เคยตั้งคำถามนี้ ในประเด็น ๒ ประเด็นด้วยกัน

ประเด็นที่ ๑ ก็คือในเรื่องของการจัดการการศึกษาของชาติ

ประเด็นที่ ๒ ก็คือในเรื่องของการจัดการวัฒนธรรมของชาติ

ซึ่งในอดีตที่ผ่านมา เราได้มีการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม มีการปฏิรูประบบราชการมาหลายครั้งหลายหน มีการเปลี่ยนแปลงกระทรวง กรม กอง หน่วยงานของรัฐที่ดูแลในเรื่องของวัฒนธรรม และเรื่องของการจัดการศึกษาในส่วนวัฒนธรรมนั้นมาหลายครั้ง ไม่ใช่ครั้งนี้เป็นครั้งแรก ไม่มีใครปฏิเสธว่าเรื่องของวัฒนธรรมนั้นถือว่าเป็นมรดกของชาติ เป็นต้นทุนทางอารยธรรมของประเทศไทยที่มีความสำคัญ และไม่มีใครปฏิเสธในข้อเท็จจริงประการดังกล่าว ไม่ว่าจะในอดีต ปัจจุบัน หรือแม้ต่อไปในอนาคตก็ตาม การที่คณะรัฐมนตรีได้นำเสนอกฎหมายในการจัดตั้งสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์นั้น โดยแท้ที่จริงแล้วก็เป็นกรยกเลิกรัฐธรรมนูญเดิม ซึ่งเป็นกฎหมายว่าด้วยการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีในสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา ตั้งแต่เดือนตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๑ แต่ในครั้งกระนั้นสถาบันดังกล่าวนั้น อยู่ภายใต้กรมศิลปากร -----

แต่ท่านประธานก็คงทราบว่าในทศวรรษที่ผ่านมาเรามีการปรับปรุงรูปแบบหน่วยงานของรัฐที่เราเรียกกันว่า การปฏิรูประบบราชการนั้น ทั้งในเชิงโครงสร้าง ในเชิงการบริหารจัดการในหลายมิติและก็หลายครั้ง ผมมีความไม่แน่ใจว่าภารกิจของรัฐที่เราจัดโครงสร้างในเรื่องของการจัดการศึกษาแห่งชาตินั้นควรอยู่ที่กระทรวงศึกษาธิการ หรืออยู่ที่กระทรวงวัฒนธรรม ตรงนี้เป็นประเด็นสำคัญ เมื่อสักครู่นี้ผมได้เรียนท่านประธานเกี่ยวกับเรื่องของพระราชบัญญัตินโยบายวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาตินั้น รัฐบาลได้อ้างว่าจะมีหนังสือมาขอถอนร่างกฎหมายดังกล่าวไป ก็ด้วยเหตุผลในเรื่องของการจะมีการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรมใหม่ แต่ประเด็นในเรื่องของการจัดการศึกษาในกระทรวงวัฒนธรรมนั้น กระผมต้องการคำยืนยันในการจะลงมติว่าจะเห็นด้วย ไม่เห็นด้วย เพราะว่าเรื่องการดูแลในเรื่องของวัฒนธรรมแห่งชาตินั้นมีการเปลี่ยนแปลงมาหลายครั้งครับ ตั้งแต่ยังเป็นกองวัฒนธรรมจนมาเป็นสภาวัฒนธรรมแห่งชาติ และในที่สุดก็มาเป็นกระทรวงวัฒนธรรมในปี ๒๕๙๕ ในสมัยที่ จอมพล ป. พิบูลสงคราม เป็นนายกรัฐมนตรี ต่อมาก็มีการปรับเปลี่ยน ยุบ ยกเลิกในอีกไม่กี่ปีต่อมา แล้วก็ให้ไปอยู่ในการดูแลของกระทรวงวัฒนธรรมหรือกระทรวงศึกษาธิการในปัจจุบัน เราจะเห็นว่าการจัดการศึกษานั้น เราได้มีการกำหนดภารกิจชัดเจนในระดับประถม มัธยม อาชีวศึกษา อุดมศึกษา และการศึกษานอกระบบ แม้แต่ทบวงมหาวิทยาลัยก็ต้องยุบมารวมเป็นกระทรวงศึกษาธิการ พอมีการแยกตัวกระทรวงวัฒนธรรมออกมา แต่นั่นคือภารกิจที่สังเกตเห็นว่าในเรื่องของศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมเป็นเรื่องที่ควรให้กระทรวงวัฒนธรรมดูแลเป็นการเฉพาะ แม้ว่าการเกิดขึ้นของกฎหมายในปี ๒๕๔๑ ซึ่งถือว่าเป็นวัฒนธรรมสมัยใหม่ ประวัติศาสตร์สมัยใหม่ของประเทศไทยของเราจะได้มีการจัดตั้งสถาบันจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี ที่เรียกว่าสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ตั้งแต่ปี ๒๕๔๑ แล้วก็ตาม แต่ก็ยังไม่สอดคล้องหลังจากที่ในปีถัดมาเรามีพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ซึ่งตราตามรัฐธรรมนูญ และถือเป็นกฎหมายแม่บทตามรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน และแน่นอนที่สุดว่าด้วยเหตุผลและหลักการที่อ้างอยู่ในกฎหมายที่เป็นร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็ได้รับการอ้างถึงเรื่องของกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ ๒๕๔๒ เพราะฉะนั้นการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษานั้นจะต้องเป็นนิติบุคคล มีความเป็นอิสระ แต่ว่าไม่ได้กำหนดว่าจะต้องไปอยู่สังกัดใด การตัดสินใจว่าจะอยู่กระทรวงวัฒนธรรมหรืออยู่กระทรวงศึกษาธิการจึงเป็นการตัดสินใจ

ของคณะรัฐมนตรีชุดนี้ และเป็นคำถามที่กระผมต้องการความชัดเจนจริง ๆ ว่าในเมื่อการกำหนดองค์กรในการบริหารราชการกับภารกิจหรือพันธกิจที่แตกต่างกันนั้น เราจะแยกไว้ ๒ ส่วนเช่นนั้นหรือ ถ้าหากว่ากระทรวงศึกษาธิการได้รับการออกแบบให้ดูแลการบริหารราชการแผ่นดินในเรื่องของการจัดการศึกษาของชาติ เหตุใดการจัดตั้งสถาบันที่จัดการศึกษาของชาติจึงไม่อยู่กระทรวงศึกษาธิการ ส่วนกฎหมายเมื่อปี ๒๕๔๑ นั้น จะเห็นว่าสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์อยู่ภายใต้กรมศิลปากร ท่านประธานคงจำได้ว่าเมื่อยามที่มีการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี เราก็ไม่ได้มีการพิจารณางบประมาณให้โดยตรงต่อสถาบันดังกล่าว ก็ต้องจัดผ่านไปที่กรมศิลปากร เพราะฉะนั้นถ้ามาดูโครงสร้างอัตรากำลังปัจจุบันของกรมศิลปากรซึ่งอยู่ในกระทรวงวัฒนธรรม ปรากฏว่ากำลังคนภาครัฐที่อยู่ในกระทรวงนี้ผมเชื่อว่าประมาณรวม ๒ ใน ๓ ไซ้ใหม่ครับท่านรัฐมนตรีอยู่ที่กรมศิลปากร แล้วส่วนหนึ่งก็คืออยู่ที่สถาบันนี้ แต่ด้วยความแตกต่างของการออกแบบในการจัดการศึกษาในขณะนั้นยังไม่มี พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติ แล้วก็ยังไม่มีการจัดกระทรวง และยังไม่มีการยุบทบวงมหาวิทยาลัยมาสู่กระทรวงศึกษาธิการ ผมกำลังวิตกในเรื่องความเป็นเอกภาพในการจัดการศึกษาของชาติ แต่ผมตระหนักดีว่ากระทรวงวัฒนธรรมนั้นเป็นกระทรวงที่มีความสำคัญ และในอดีตเราก็เคยมีกระทรวงวัฒนธรรมมาแล้ว แม้แต่กรมศิลปากรซึ่งไม่ว่าในอดีตมาก็สืบปึกก็ตาม คนยุคเราหรือก่อนหน้าเราก็ตามนั้นก็รู้ว่ากรมนี้จะเป็นกรมที่มีความสำคัญมากในเรื่องของศิลปวัฒนธรรม ผมมาจากเมืองเพชรบุรีเป็นเมืองวัฒนธรรม เป็นเมืองที่มีชื่อเสียงในราชอาณาจักรนั้นก็กล่าวได้ว่าเป็นเมืองช่างสิบหมู่-----

เพราะฉะนั้นการสืบสานสืบทอดในเรื่ององค์ความรู้หรือการอนุรักษ์รักษา ซึ่งศิลปวัฒนธรรมนั้นจึงแทบจะสืบสายเลือดกันต่อมาในแต่ละยุคแต่ละสมัย ก็ให้ความสำคัญในเรื่องของกระทรวงวัฒนธรรมมาโดยตลอด แต่สิ่งที่ผมห่วงใยก็คือว่าจากนี้ไปภายหน้าถ้าหากบอกว่าการปฏิรูประบบราชการอีกครั้ง แล้วก็ในหลักการของการปฏิรูประบบราชการที่รัฐบาลเคยแถลงต่อสภา แล้วผมจำได้ครับว่าจะต้องแบ่งเป็นกลุ่มคลัสเตอร์ (Cluster) กลุ่มภารกิจ ไม่ให้ผิดฝาผิดตัว ให้มีเอกภาพในการบริหารตามสายงานพันธกิจดังกล่าวนั้น แต่เมื่อการจัดการศึกษาได้ถูกตัดสินโดยคณะรัฐมนตรีชุดนี้ให้ดูแลในเรื่องของการจัดการศึกษาอยู่ในกระทรวงศึกษาธิการ แต่พอมีการเสนอร่างกฎหมายฉบับนี้เป็นการจัดตั้งสถาบันการศึกษาพุดง่าย ๆ นะครับ ไม่แตกต่างไปจากพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ แต่ว่ายังอยู่ที่เดิม กระผมไม่ขัดข้องถ้าหากว่าตอบเหตุผลชี้แจงในประเด็นดังกล่าวได้ แต่ว่าจะตอบได้อย่างไรในเมื่อหลักของการบริหารรัฐบาลชุดนี้บอกว่าการความเป็นเอกภาพและการแบ่งกลุ่มภารกิจที่ชัดเจน ตรงนี้ครับ ท่านประธานที่ผมห่วงใย เพราะว่าเรื่องนี้ไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อนหรือเป็นครั้งแรก มันเคยเกิดขึ้นมาแล้ว เดี่ยวมาอยู่กระทรวงธรรมการ เดี่ยวไปอยู่กระทรวงวัฒนธรรม แล้วก็กลับมาอยู่กระทรวงธรรมการหรือกระทรวงศึกษาธิการ สลับไปสลับมา ซึ่งกระผมคิดว่าประเด็นดังกล่าวนั้นจะเป็นคำมั่นสัญญาด้วยนะครับ สำหรับการปฏิรูประบบราชการที่ใกล้จะมาถึงอีกครั้งหนึ่ง แล้วก็ต้องการความชัดเจนจากท่านรัฐมนตรี ขอขอบคุณครับ

รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เรียนเชิญท่านรัฐมนตรีคะ

นางอุไรวรรณ เทียนทอง (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ จากการศึกษาที่ท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหลายท่านได้อภิปรายนะคะ ก่อนอื่นก็ต้องขอขอบพระคุณทุกท่านที่ให้ความเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ก็โดยที่เอาเป็นว่าทุกท่านเลยไหมคะ

อย่างที่ท่านนริศ ขำนุรักษ์ ท่านก็พูด เพราะว่าที่จังหวัดพัทลุงจะมีวิทยาลัยนาฏศิลป์ที่แข็งแรงนะคะ แล้วก็อยากจะกราบเรียนท่านนะคะ ในความเป็นวิทยาลัยนาฏศิลป์ของจังหวัดพัทลุงขณะนี้แน่ ๆ อาจจะเป็นหนึ่งในเรื่องของความร่วมมืออยากจะกราบเรียนท่านไว้ ณ ที่นี้ว่าสำหรับวิทยาลัยนาฏศิลป์พัทลุงจะได้รับความกรุณา

จากท่านผู้ว่าราชการจังหวัดพัทลุงและนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดพัทลุง ในการที่ให้การส่งเสริมสนับสนุนวิทยาลัยนาฏศิลป์ที่อยู่ในจังหวัดพัทลุง จำนวนเงินถ้าจำไม่ผิดคือ ๔๐ - ๕๐ ล้านบาท ในการสร้างเวทีเพื่อให้มีการจัดการแสดงในวิทยาลัยนาฏศิลป์ ส่วนในเรื่องของเครื่องอำนวยความสะดวกอื่น ๆ นั้น เราก็จะต้องค่อยพิจารณาไป เนื่องจากเราไม่อยากจะพูดว่าเนื่องจากงบประมาณเรามีจำกัดนะคะ แต่ความจริงก็คืองบประมาณมีจำกัดนั่นเอง แล้วก็ในความล่าช้าของข้าราชการที่ท่านนริศได้กรุณาพูดนั้นนะคะ ก็ยอมรับนะคะว่าที่ดิฉันได้ไปสั่งการก็คือที่ท่านจะให้ประกวดแบบบ้านของที่จังหวัดพัทลุงมีนะคะ ก็ได้บอกกับเลขา สวช. ไป ท่านก็คงได้กรุณาไปติดตามให้และบุคลากรใน สวช. ก็คือมีจำนวนประมาณ ๒๐๐ คน แต่ก็ได้พยายามแล้วที่จะดำเนินการต่อไปแล้วก็จะติดตามให้ท่านนะคะ เพื่อความสบายใจของท่าน และสิ่งที่ท่านอภิชาตการิกาญจน์ ท่านได้พูดถึง คือท่านเห็นด้วยกับ พ.ร.บ. ฉบับนี้ แต่ท่านกลัวว่าจะแยกส่วนในระดับที่เรียกว่าเอาไปอยู่กับชั้นพื้นฐานใหม่ เอาไปอยู่กับ สพฐ. ใหม่ ซึ่งอันนี้เรายืนยันนะคะว่าเราคงไม่เอาไปอยู่กับ สพฐ. แน่นะคะ อันนี้จะเป็นคำตอบให้ท่านอลงกรณ์ได้ว่าทำไมสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์จึงต้องอยู่กับกระทรวงวัฒนธรรม เนื่องจากกรมศิลปากรอยู่กับกระทรวงวัฒนธรรมและกระทรวงวัฒนธรรมนั้นอยากจะเรียนนะคะว่าเรามีบันทึกข้อตกลงกับต่างประเทศมากมาย และเราจะต้องมีการไปเชื่อมสัมพันธ์ไมตรี ในเรื่องด้านวัฒนธรรม อันนี้ก็เหมือนเป็นถ้าเราไปโดยวัตถุประสงค์ไม่ใช่ของเรานี้ การประสานก็คงจะยากนะคะ และอันนี้เป็นคำตอบระหว่างท่านอภิชาตกับท่านอลงกรณ์ได้อย่างดีว่าทำไมสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์จึงต้องอยู่กระทรวงวัฒนธรรมและไม่อยู่กับกระทรวงศึกษาธิการ เพราะว่าต้องการสร้างเด็กตั้งแต่เล็กแต่น้อยให้โตขึ้นโดยมีเขาเรียกว่าเป็นการศึกษาวิชาชีพเฉพาะด้าน ไม่ว่าจะเป็นนาฏศิลป์ คีตศิลป์ ดุริยางคศิลป์หรือช่างศิลป์ และด้านศิลปวัฒนธรรมอื่น ๆ ซึ่งเป็นการจัดการศึกษาซึ่งมีลักษณะเป็นการอนุรักษ์ด้วยเป็นการสร้างสรรค์ในเรื่องของเอกลักษณ์ มรดกทางศิลปวัฒนธรรม

ส่วนอันอื่น ๆ ก็เอาเป็นว่าสรุปว่าประเด็นต่าง ๆ ที่ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติได้กรุณาเสนอแนะไว้จะนำไปพิจารณาในชั้นกรรมาธิการเพราะว่ารายละเอียดคงจะต้อง

ไปว่ากันในชั้นกรรมาธิการ และต้องขอกราบขอบพระคุณสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
ทุกท่านที่ได้เห็นชอบกับ พ.ร.บ. ฉบับนี้ ขอบพระคุณค่ะ

รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ท่านสมาชิกคะ ต่อไปนี้จะเป็นเรื่องของการรับหลักการ ซึ่งเท่าที่ฟังดูนี้ จะลงมติใหม่คะ เพราะว่าทุกท่านสนับสุนนกันอย่างท่วมท้นเลยนะคะ ถ้าจะลงมติ ก็ขอเชิญสมาชิกที่อยู่นอกห้องประชุม เชิญเข้ามาลงมติเพื่อที่จะรับหลักการหรือไม่รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับ ก็คือร่างพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) และร่างพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. .... (คุณอนุรักษ์ จูริมาศ และคุณจณิสตา ลิวเฉลิมวงศ์ เป็นผู้เสนอ) นะคะ เราจะรวมรับหลักการไปเลยนะคะ

(รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ขอเชิญท่านสมาชิกออกเสียงลงคะแนน สมาชิกท่านใดเห็นควรรับหลักการ โปรดกดปุ่ม เห็นด้วย สมาชิกท่านใดเห็นว่าไม่ควรรับหลักการ โปรดกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย ขอเชิญสมาชิกใช้สิทธิออกเสียงลงคะแนนเลยคะ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ปิดการลงคะแนนนะคะ มีท่านสมาชิกท่านใดที่ยังไม่ได้ใช้สิทธิ เชิญเลยคะ

นายมนต์ชัย วิวัฒน์ธนาฒย์ (พิชฌุโลก) : ผม มนต์ชัย วิวัฒน์ธนาฒย์ พรรคไทยรักไทย พิชฌุโลก หมายเลข ๒๕๗ เห็นด้วยครับ

รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เห็นด้วยนะคะ

นายเฉลิมชัย อุฬารกุล (สกลนคร) : ผม เฉลิมชัย อุฬารกุล ครับ หมายเลข ๐๕๙ เห็นด้วยครับ

รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : มีอีกใหม่คะ เชิญคะ

นายวิจิต ปลั่งศรีสกุล (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานครับ ผม วิจิต ปลั่งศรีสกุล เห็นด้วยครับ

รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่สอง) : ขอเชิญเจ้าหน้าที่รวมคะแนนเลยคะ ปิดการลงคะแนนแล้วนะคะ มีผู้เห็นด้วย
๓๑๑ ท่าน ไม่มีผู้ไม่เห็นด้วยนะคะ เป็นเอกฉันท์ รับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้

๕๗

ขอเชิญท่านรัฐมนตรีเสนอคณะกรรมการค่ะ

นางอุไรวรรณ เทียนทอง (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม) :
ท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ดิฉันขอเสนอกรรมการวิสามัญ
ในสัดส่วนของรัฐบาลจำนวน ๕ ท่านนะคะ

รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่สอง) : ขอจำนวนก่อนค่ะ คณะกรรมการทั้งหมด

นางอุไรวรรณ เทียนทอง (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม) :
๓๕ ท่านค่ะ

รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่สอง) : เสนอ ๓๕ ท่านนะคะ เดี่ยวเรียนเชิญท่านรัฐมนตรีนั่งลงก่อนนะคะ จะขอแจ้ง
สัดส่วนก่อนนะคะ สัดส่วนของคณะกรรมการในสัดส่วนของคณะรัฐมนตรี ๕ ท่าน
พรรคไทยรักไทย ๒๒ ท่าน พรรคประชาธิปัตย์ ๖ ท่าน และพรรคชาติไทย ๒ ท่าน ขอเชิญ
ท่านรัฐมนตรีเสนอกรรมการในสัดส่วนของท่านเชิญค่ะ

นางอุไรวรรณ เทียนทอง (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม) :
ในสัดส่วนของรัฐบาลจำนวน ๕ ท่าน ก็คือ ๑. นายกมล สุคุณโท ๒. นางยุพา ประเสริฐยิ่ง
๓. นายการุณ สุทธิกุล ๔. นางเรวดี สกุลพาณิชย์ ๕. นายสุชัย งามจิตต์เอื้อ ขอขอบคุณ
ขอผู้รับรองค่ะ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่สอง) : ขอเชิญพรรคไทยรักไทย ๒๒ ท่านค่ะ เชิญค่ะ

นายก้านรงค์ พงษ์เจริญ (จันทบุรี) : กราบเรียนท่านประธานสภา
ที่เคารพ กระผม ก้านรงค์ พงษ์เจริญ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคไทยรักไทย
ขอเสนอรายชื่อคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิต
พัฒนศิลป์ พ.ศ. .... ในสัดส่วนของพรรคไทยรักไทย จำนวน ๒๒ ท่าน ดังนี้ ครับ
๑. นายมงคล กิมสุนจันทร์ ๒. นายณัฐพล กรรณสูต ๓. นายพงศ์เวช เวชชาชีวะ
๔. นายทศพล สังขทรัพย์ ๕. ร้อยตรี ปรพล อติเรกสาร ๖. นางสาวเพ็ญชิสรา หงษ์อุปลัมภไชย
๗. นายสามารถ แก้วมีชัย ๘. นายนพคุณ รัฐผไท ๙. นางสาวสิรินทร รามสูต
๑๐. นายปัญญา จีนาคำ ๑๑. นางมาลินี อินฉัตร ๑๒. นายชาญชัย ชัยรุ่งเรือง
๑๓. นายกิตติพงษ์ เทียมสุวรรณ ๑๔. นายวรรณรัตน์ ชาญนุกุล ๑๕. นายอมรเทพ
สมหมาย ๑๖. นายธีระชัย ศิริจันทร์ ๑๗. นายพีระเพชร ศิริกุล ๑๘. นายสุทิน คลังแสง
๑๙. นายวิรัตน์ ตยางคนนท์ ๒๐. รองศาสตราจารย์ชูศักดิ์ ศิรินิล ๒๑. นายไชยวัฒน์
ติณรัตน์ ๒๒. นางสาวธิดา สนิทวงศ์ชัย ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่สอง) : ผู้รับรองถูกต้อง พรรคประชาธิปัตย์ ๖ ท่าน เชิญค่ะ

นางสาวรังสิมา รอดรัศมี (สมุทรสงคราม) : กราบเรียนท่านประธานสภา
ที่เคารพ ดิฉัน นางสาวรังสิมา รอดรัศมี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์
จังหวัดสมุทรสงคราม ขอเสนอรายชื่อกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติสถาบัน
บัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. .... ในสัดส่วนของพรรคประชาธิปัตย์ ดังนี้ ๑. นายชินวรณ์

บุญเกียรติ ๒. นายนริศ ขำนุรักษ์ ๓. นายประกอบ รัตนพันธุ์ ๔. ดอกเตอร์อภิชาติ
การิกาญจน์ ๕. นายวิฑูรย์ นามบุตร ๖. นายธงชัย รักปทุม ขอผู้รับรองด้วยค่ะ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่สอง) : ผู้รับรองถูกต้อง ขอเชิญพรรคชาติไทย ๒ ท่านค่ะ

นายวิทยา บุตรดีวงศ์ (มุกดาหาร) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
กระผม นายวิทยา บุตรดีวงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดมุกดาหาร พรรคชาติไทย
ในสัดส่วนของพรรคชาติไทยนั้นมี ๒ ท่าน ๑. นายอนุรักษ์ จูริมาศ ๒. นายวีระศักดิ์
โควสุรัตน์ ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่สอง) : ผู้รับรองถูกต้อง ขอเชิญท่านเลขาธิการอ่านรายชื่อค่ะ

นายทวี พวงทะวาย (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : รายนาม
คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
พ.ศ. .... ๑. นายกมล สุดมโท ๒. นางยุพา ประเสริฐยิ่ง ๓. นายการุณ สุทธิกุล
๔. นางเรวดี สกกุลพานิชย์ ๕. นายสุชัย งามจิตต์เอื้อ ๖. นายมงคล กิมสุนันต์
๗. นายณัฐพล กรรณสูต ๘. นายพงศ์เวช เวชชาชีวะ ๙. นายทศพล สังขทรัพย์
๑๐. ร้อยตรี ปรพล อติเรกสาร ๑๑. นางสาวเพ็ญชิสสา หงษ์อุปถัมภ์ไชย ๑๒. นายสามารถ
แก้วมีชัย ๑๓. นายนพคุณ รัฐผไท ๑๔. นางสาวสิรินทร รามสูต ๑๕. นายปัญญา จีนาคำ
๑๖. นางมาลินี อินฉัตร ๑๗. นายชาญชัย ชัยรุ่งเรือง ๑๘. นายกิตติพงษ์ เทียมสุวรรณ
๑๙. นายวรรณรัตน์ ชาญนุกุล ๒๐. นายอมรเทพ สมหมาย ๒๑. นายธีระชัย ศิริพันธ์
๒๒. นายพีระเพชร ศิริกุล ๒๓. นายสุทิน คลังแสง ๒๔. นายวิรัตน์ ตยางคนนท์
๒๕. รองศาสตราจารย์ชูศักดิ์ ศิรินิล ๒๖. นายไชยวัฒน์ ติณรัตน์ ๒๗. นางสาวธิดา
สนิทวงศ์ชัย ๒๘. นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ ๒๙. นายนริศ ขำนุรักษ์ ๓๐. นายประกอบ
รัตนพันธุ์ ๓๑. นายอภิชาติ การิกาญจน์ ๓๒. นายวิฑูรย์ นามบุตร ๓๓. นายธงชัย รักปทุม
๓๔. นายอนุรักษ์ จูริมาศ และ ๓๕. นายวีระศักดิ์ โควสุรัตน์

รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่สอง) : กำหนดระยะเวลาแปรญัตติค่ะ เชิญท่านรัฐมนตรีค่ะ

นางอุไรวรรณ เทียนทอง (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม) : ก็ขอเวลา
๗ วันนะคะ

รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ตามข้อบังคับคณะ เนื่องจากพระราชบัญญัติที่รับหลักการในวันนี้มี ๒ ฉบับ ท่านรัฐมนตรีจะใช้ร่างใดเป็นหลักคะ

นางอุไรวรรณ เทียนทอง (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม) : ก็คงต้อง ใช้ร่างรัฐบาลนะคะ

รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ใช้ร่างของรัฐบาลเป็นหลักนะคะ ก็จบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ ฉบับนี้นะคะ

ต่อไปจะเป็นการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลในเมือง อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ขอเรียนเชิญท่านรัฐมนตรีแถลงหลักการและเหตุผลคะ

นายเสริมศักดิ์ พงษ์พานิช (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) :
ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายเสริมศักดิ์ พงษ์พานิช รัฐมนตรีช่วยว่าการ
กระทรวงมหาดไทย ในนามของคณะรัฐมนตรี ขอกราบเรียนชี้แจงเหตุผลและความจำเป็น
ของร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลในเมือง อำเภอเมืองสุรินทร์
จังหวัดสุรินทร์ ดังนี้

ด้วยกรมโยธาธิการและผังเมือง ได้ตราพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดิน
ในบริเวณที่จะเวนคืนในท้องที่ตำบลในเมืองและตำบลนอกเมือง อำเภอเมืองสุรินทร์
จังหวัดสุรินทร์ พุทธศักราช ๒๕๔๓ เพื่อสร้างและขยายถนนโครงการสาย ง ๑
ตามผังเมืองรวมเมืองสุรินทร์ โดยให้ผู้ว่าราชการจังหวัดสุรินทร์เป็นเจ้าหน้าที่เวนคืน และ
จังหวัดสุรินทร์ได้ดำเนินการสำรวจอสังหาริมทรัพย์ที่จะต้องเวนคืน ตามพระราชกฤษฎีกา
ดังกล่าวแล้ว ปรากฏว่ามีเจ้าของหรือผู้ครอบครองทั้งสิ้น ๑๕๑ แปลง ไม่มาทำสัญญา
ซื้อขายเพียงจำนวน ๒ แปลง เป็นเงิน ๑,๑๑๓,๘๔๐ บาท จึงได้ออกเป็นประกาศสำนัก
นายกรัฐมนตรีให้เวนคืนเป็นกรณีจำเป็นเร่งด่วน ตามมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติ
ว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ พุทธศักราช ๒๕๓๐ และได้นำเงินไปฝากไว้กับธนาคาร
ออมสินในชื่อของบุคคลทั้งสอง เนื่องจากเจ้าของที่ดินทั้ง ๒ ราย ไม่ยินยอมมารับ
เงินค่าทดแทน ตามที่คณะกรรมการกำหนดไว้ และได้ไปวางไว้ที่ธนาคารออมสินแล้วนั้น
คือ ๑. นายพฤษชาติ บุญประเสริฐสิทธิ์ เนื้อที่ต้องเวนคืนจำนวน ๗๖ ตารางวาเศษ
เงินทดแทน ๑,๐๙๕,๘๔๐ บาท ปรากฏว่าที่ดินนี้ติดจำนอง ธนาคารก็จะขอรับเงินเองและ
เจ้าของที่ดินก็จะรับเงินเอง ซึ่งไม่สามารถตกลงกันได้ จึงไม่มีผู้ใดไปรับเงิน ประเด็นที่ ๒
นางเยียบ วันทอง เนื้อที่ต้องเวนคืน ๓ ตารางวา คิดเป็นค่าทดแทน ๑๘,๐๐๐ บาท
ปรากฏว่าหาตัวนางเยียบ วันทอง ไม่ได้ และพยายามติดตามและตรวจสอบแล้วทุกกรณี
ซึ่งก็ไม่มีทายาทไปร้องต่อศาลว่าเป็นบุคคลสาบสูญ ซึ่งจะต้องรอเวลาอีกถึง ๑๐ ปี
ด้วยเหตุนี้จึงได้เสนอร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลในเมือง
ตำบลนอกเมือง อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ พ.ศ. .... ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการ
กฤษฎีกาได้ตรวจพิจารณาแล้ว เพื่อพิจารณาจะดำเนินการต่อไป

รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่สอง) : เชิญคุณเกษมค่ะ เชิญค่ะ

นายเกษม รุ่งธนเกียรติ (สุรินทร์) : ขอขอบคุณครับท่านประธาน กระผม
เกษม รุ่งธนเกียรติ พรรคไทยรักไทย จากจังหวัดสุรินทร์ ท่านประธานครับ ผมดู
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ผมพบความพิกลพิการของร่างพระราชบัญญัติ
เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ตั้งแต่ผมเป็นผู้แทนราษฎรปี ๒๕๒๙ พบมาแล้วก็พูดในที่ประชุมนี้
ครั้งนี้เป็นครั้งที่ ๒ คือต้องนำเสนอให้ท่านเห็นอย่างนี้ว่า เส้นนี้มันเส้นสุรินทร์ผมรู้เรื่องดี
คือเส้น ง ๑ ท่านรัฐมนตรี งบประมาณเวนคืนของกรมการผังเมืองปี ๒๕๓๘ ต้องจำ
พ.ศ. หน้อยนะ ปี ๒๕๓๘ ได้งบประมาณไปรู้ดีก็จะ ๓๖ ล้านบาท หรือ ๖๓ ล้านบาท ก็เริ่มจ่ายเงิน
ราษฎร ตั้งงบประมาณก่อสร้างของกรมโยธาธิการปี ๒๕๔๐ ผูกพัน ๑ ปี ผูกพัน ๒ ปี
เสร็จปี ๒๕๔๑ ให้ราษฎรได้ใช้ ปี ๒๕๔๒ แล้วก็ปี ๒๕๔๓ ทำสะพานข้ามทางรถไฟ
เชื่อมต่อถนน -----

ผลปรากฏว่าราษฎรใช้ถนนเส้นนี้มาแล้วเกือบ ๖ ปี วันนี้เราเพิ่งมาพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ คำถามของผมคือว่าถ้าสภาแห่งนี้ไม่อนุมัติ ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ฉบับนี้ รัฐบาลต้องไปขุดถนนออกใช้ใหม่ครับ ต้องไปขุดถนนออก ราษฎรที่ใช้ถนนมาแล้ว ๖ ปีต้องไปขุดถนนออก เพราะฉะนั้นปัญหา ผมคือว่าร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์จะเป็นร่างพระราชบัญญัติที่ทำลายเครดิต (Credit) สภาเรามากที่สุด เพราะทุกร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เราต้องอนุมัติ ถ้าเราไม่อนุมัติจะเกิดปัญหาแบบผมว่า คือ ๑. ต้องไปขุดถนนออกใช้ใหม่ ซึ่งมันเป็นไปได้ เพราะฉะนั้นคำถามผมถึงว่าร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ การเวนคืนที่ดินของราษฎรระหว่างสภา กับฝ่ายบริหาร เรามีวิธีการอะไรทำที่ มันไม่น่าเกลียดแบบนี้ คือถ้าจำเป็นต้องเป็น พ.ร.บ. จริง ๆ ขอให้ส่งในขณะที่ยังไม่ทำ ถนนได้ใหม่ สภาจะได้พิจารณาจริง ๆ ว่าเหมาะสม ไม่เหมาะสม เวนคืนถูกเส้นทางใหม่ ผมยกตัวอย่างให้ดูนะครับ สมมุติว่าตอนสำรวจออกแบบ เส้นทาง ก เป็นเส้นทางที่ดีมาก เลย ช่างไปสำรวจแล้วว่าควรจะทำอย่างนี้ แต่มีการไปเปลี่ยนแนวเส้นทางจากเส้นทาง ก เป็นเส้นทาง ข ขึ้นมา โดยมีผลประโยชน์เรื่องต่าง ๆ เข้ามาเกี่ยวข้อง คนที่อยู่ในเส้นทาง ข ไม่รับเงินเวนคืนแล้ว เพราะว่ามันพอใจ และเป็นการบริหารที่ผิดพลาด เพราะเส้น ก เป็นเส้นที่ถูกที่สุด แต่กลับมาเป็นเส้น ข ผมถามว่าถ้าร่างพระราชบัญญัติแบบนี้ เข้าสภา สภาพิจารณาไม่ได้เลยครับ เนื่องจากถนนสร้างเสร็จแล้ว ท่านเห็นไหมครับ เพราะฉะนั้นผูกมัดสภาหรือว่าจะต้องอนุมัติร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ให้ฝ่ายบริหารตลอดเวลา ทั้ง ๆ ที่ขบวนการพิจารณาตั้งแต่เบื้องต้นปิดเรียบร้อยแล้ว จากเส้น ก ที่มีประโยชน์แก่ราษฎรมากที่สุดถูกเบี่ยงเป็นเส้น ข ซึ่งมีผลประโยชน์เรื่อง เงินทองเข้ามาเกี่ยวข้อง เพราะฉะนั้นสภาเราจะพิจารณาไม่ได้เลย ผมถึงตั้งคำถามว่า ต่อไปถ้าฝ่ายบริหารจำเป็นที่จะมีร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เข้าสภาเรา ขอให้ทำก่อนถนนสร้างเสร็จได้ใหม่ หรือว่าก่อนลงมือทำถนน นี่จะเป็นจุดที่ว่าสภาจะได้ พิจารณาด้วยความรู้ความสามารถของสภาจริง ๆ แล้วปกป้องผลประโยชน์ราษฎรได้ จริง ๆ แต่ถ้าเสนอแบบนี้ คือทำถนนมาเสร็จแล้ว ราษฎรใช้มา ๖ ปีแล้ว เอากฎหมายเข้า สภาเรา ผมถามว่าพวกเขาจะพิจารณาอย่างไร เราไม่อนุมัติ ต้องไปขุดถนนออกใช้ใหม่ ก็ไม่ได้ นี่ละครับคือความบกพร่องและความบิดเบี้ยวของกฎหมายเวนคืนอสังหาริมทรัพย์

เพราะฉะนั้นต้องฝากท่านประธานว่าต้องการหรือฝ่ายบริหารว่าจะมีวิธีแก้ไขอย่างไรให้สภาเรามีความศักดิ์สิทธิ์ มีการพิจารณาที่ดีมากกว่าการทำแบบนี้ล่ะครับ

ส่วนรายละเอียดของกฎหมายเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ที่จังหวัดสุรินทร์ ก็เห็นด้วยกับคณะรัฐมนตรีกับท่านรัฐมนตรีนะครับ เพราะว่าจริง ๆ ภายหนึ่งหาไม่ได้จริง ๆ และอีกภายหนึ่งเขาติดจำนอง แล้วเราก็ให้เงินเราวางที่ธนาคารออมสินให้เขาแล้วไม่ซัดซ้อของเลย แต่ผมเห็นว่าความบิดเบี้ยวของกฎหมายเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ที่เข้าสภาเรามันน่าจะได้รับการแก้ไขโดยฝ่ายสภา กับฝ่ายบริหารต้องการหรือกัน ถ้าปล่อยไปอย่างนี้ความศักดิ์สิทธิ์ของสภาจะลดน้อยถอยลง เพราะร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ไม่มีสิทธิพิจารณาเลย มีสิทธิอย่างเดียวอนุมัติ ซึ่งไม่น่าจะใช้กับสภาในยุคปี ๒๕๔๘ ขอขอบคุณครับท่านประธาน

รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : เชิญคุณวัฒนา ช่างไฟเราะคะ

นายวัฒนา ช่างไฟเราะ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานครับ ผม นายวัฒนา ช่างไฟเราะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร เขตพระโขนง เขตวัฒนา พรรคไทยรักไทย ท่านประธานครับ ก็คงต้องฝากข้อสังเกตท่านรัฐมนตรีนะครับ เพราะว่าพอมีกฎหมายเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เข้ามาที่ไร ผมจะตั้งข้อสังเกตตลอดเวลา นะครับ เพราะว่ารัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันนี้ นะครับ ที่ประกาศใช้ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๔๐ ห้ามไม่ให้มีการเวนคืนที่ดินของชาวบ้าน เว้นแต่ แสดงว่า เว้นแต่ ต้องเป็นเรื่องที่สำคัญมาก ๆ จริง ๆ ท่านประธานครับ ผมก็หันมาดูในรายละเอียดของเรื่องนี้ ปรากฏว่าเนื้อที่ที่จะต้องมาเวนคืน ด้วยความเคารพท่านประธาน เหลือ ๒ ภาย ภายหนึ่ง ๓ ตารางวา ๓ ตารางวาชนิดเดียวครับ อีกภายหนึ่ง ๗๖ ตารางวาว่า ด้วยเหตุผลหนึ่งหากคนไม่เจอตามไม่เจอ อีกเหตุผลหนึ่งระหว่างผู้จำนอง กับผู้รับจำนองตกลงกันไม่ได้ ผมอยากจะนำเรียนฝากท่านรัฐมนตรีถ้าเป็นหลักการได้ นะครับ ในเชิงนโยบาย สำหรับการเวนคืนของหน่วยงานกรมโยธาธิการ โดยกระทรวงคมนาคม ทั่วไปปกติเวลาผมรับคดีเรื่องเวนคืนแต่ละครั้งค่อนข้างจะมีปัญหากับเจ้าหน้าที่เยอะมาก -----

ถามว่าอย่างไรครับ บางทีชาวบ้านไม่รู้หรือครับว่าจะเวนคืนแล้ว ไปเขียนทาง เขียนผัง เขียนอะไรเรียบร้อยแล้ว แล้วถึงเวลาชาวบ้านเพิ่งรู้ ถ้าเรื่องนี้ผมเรียนตรง ๆ ว่าถ้าเห็นว่ามีผู้ว่าราชการจังหวัดสุรินทร์เป็นเจ้าของพนักงานเวนคืนด้วย ถ้าผู้ว่าราชการจังหวัดลงมาเองมานั่ง มาดู มาคุยกับชาวบ้านสักชนิดหนึ่ง แค่นี้หรือ ๓ ตารางวาหรือ อ้อมสักชนิดหนึ่งจบแล้ว ท่านประธาน มันไค้ชนิดหนึ่งก็ผ่านแล้ว ไม่ต้องเอาสภาแห่งนี้มาออกเป็นกฎหมายเวนคืนเลย เพราะคำว่า เวนคืน นี่มันทำลายน้ำใจของชาวบ้านแล้ว ในความรู้สึกนะครับผู้บริหารไม่ควรจะทำ ฉะนั้นเนื้อที่มันน้อย ชั่วแรก เนื้อที่น้อยนี้หาหนทาง ข้อ ๒ มันสามารถอ้อมได้ชนิดหนึ่งก็อ้อมได้ คงไม่ต้องรื้ออย่างที่ท่านสมาชิกที่ว่านี้ ถ้าทำเนื้อที่เยอะ ๆ ก็ไม่ถูกเหมือนกันครับ ทำก่อนมาขอทีหลังนะครับ อันนี้ผมเห็นว่าถ้าได้มีการพูดคุยกันก่อนเจรจาแนวทางให้ชาวบ้านเขารู้ก่อนเลย แล้วทางราชการก็รู้แล้วว่าแนวทางนี้มีปัญหาที่ชาวบ้านก็ร้าย ลองดูสิครับ ชี้อ้อมชืดอะไรได้หรือเปล่า เพราะถ้าไปดูผัง ท่านประธานครับ เอกสารผังทำยพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์อันนี้ท่านประธานดูสิครับ มันติดหัวติดท้ายชนิดหนึ่งอย่างอันนี้ทั้งนั้นเลยท่านประธาน ติดกันชนิดน้อย ซึ่งเวลาชืดอาจจะมองอย่างนี้ แต่จริง ๆ ผมว่าไม่ใช่ตามนี้หรือครับ เพราะว่าความกว้าง ๒๐ แต่ว่า ๓ ตารางวา แต่ในผังเขียนมานี้เมื่อเทียบกับสัดส่วนมันไม่น่าจะใหญ่ขนาดนี้หรือกันครับ เพราะ ๓ ตารางวาไม่น่าจะใหญ่กว่านี้ น่าจะนิดเดียวเองด้วยซ้ำไป ถ้ามองในภาพนี้ก็อาจจะมองว่ามันหนีไม่ออก แต่ถ้าความเป็นจริงผมว่าสัดส่วนอาจจะคลาดเคลื่อนบ้างชนิดน้อย ท่านประธานครับ ฉะนั้นก็ฝากทางท่านรัฐมนตรีในฐานะฝ่ายบริหารนะครับว่า ถ้าจะมีการเวนคืนอย่างนี้เกิดขึ้นท่านต้องเน้นเชิงนโยบายเลย ต้องไปคุยกับชาวบ้านเอาผังประกาศให้ชาวบ้านรู้และคุยกันจนกระทั่งมีการประชุมคณะกรรมการเวนคืนเบื้องต้น กำหนดราคาเบื้องต้นจะต้องมีการทำวาระการประชุมบันทึกการประชุมเป็นระยะ ๆ เพื่อเราจะได้ตรวจสอบเวลาได้ว่ามีมีการคุยกับชาวบ้านกี่ราย ๑๕๑ ราย ยอมไม่ยอม และผังเป็นอย่างไรนะครับ ก่อนจะลงมือทำ แล้วก็อาจจะหาแนวที่จะไม่ต้องเวนคืนกับพี่น้องประชาชน เพราะอันนี้ ๒ รายเองจำนวนน้อยนะครับ ก็ฝากเป็นหลักการไว้ นะครับ โดยรวมเมื่อมาถึงตรงนี้ก็ต้องเห็นด้วยครับท่านประธาน

ขอบคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายสุชาติ ตันเจริญ รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง ได้ขึ้นบัลลังก์เพื่อดำเนินการประชุมต่อไป)

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ท่านสมบรูณ์ครับ

นายสมบรูณ์ อุทัยเวียนกุล (ตรัง) : กราบเรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพครับ กระผม นายสมบรูณ์ อุทัยเวียนกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดตรัง พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานที่เคารพครับ สำหรับร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลในเมือง อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ ตามที่ท่านรัฐมนตรีได้ชี้แจงในที่ประชุมในเรื่องของหลักการและเหตุผลนะครับ ผมขอสอบถามทางท่านรัฐมนตรีนิดหนึ่ง เมื่อสักครู่ท่านรัฐมนตรีได้ชี้แจงว่า เหตุผลที่จะต้องเวนคืนเนื่องจากมีบุคคล ๒ รายด้วยกันไม่สามารถที่จะทำสัญญากันได้ นะครับ ท่านแรกคือนายพฤษชาติ บุญประเสริฐสิทธิ์ เนื่องจากมีปัญหาเกี่ยวกับทางธนาคารอยู่ คนที่ ๒ ครับท่านประธาน นางเยียบ วันทอง ท่านรัฐมนตรีก็ชี้แจงว่าขณะนี้นางเยียบ วันทอง ไม่พบ นะครับ และไม่มีทนายทไปแจ้งว่าเป็นผู้สาบสูญหรือไม่ รัฐมนตรีเรียนว่าจะต้องรอถึง ๑๐ ปี นะครับ ผมก็ไม่ทราบว่าจะต้องรอถึง ๑๐ ปี ผมก็ไปดูที่กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๖๑ นะครับ ถ้าบุคคลใดได้ไปจากภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ และไม่มีใครรู้แน่ว่าบุคคลนั้นยังมีชีวิตอยู่หรือไม่ตลอดระยะเวลา ๕ ปี เมื่อมีผู้มีส่วนได้เสียหรือพนักงานอัยการร้องขอ ศาลจะสั่งให้บุคคลนั้นเป็นคนสาบสูญก็ได้ นะครับ เพราะฉะนั้นผมก็แปลกใจว่าท่านต้องรอ ๑๐ ปี นะครับ อาจจะมีกฎหมายอื่นหรือไม่ ก็ขอสอบถาม ขอบคุณครับ

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านสุทัศน์ครับ แล้วก็ท่านวิฑยานะครับ

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สุทัศน์ เงินหมื่น บัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานครับ กระผมฟังคำชี้แจงของท่านรัฐมนตรีที่รับผิดชอบในเรื่องนี้นั้น จึงต้องขออนุญาตที่จะถามเพื่อประกอบการพิจารณา ทั้งนี้เพราะว่าเกี่ยวกับเรื่องการเวนคืนนั้นกฎหมายรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๙

กำหนดไว้ชัดเจนว่าจะต้องออกกฎหมาย และคงจะต้องฟังกระทบด้วยความระมัดระวัง
อย่างยิ่ง -----

กรณีนี้ค้างมาตั้งแต่ปี ๒๕๔๕ ซึ่งมีที่ดิน ๒ แปลง ที่ไม่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ทางราชการได้ จึงต้องออกกฎหมายเวนคืน สำหรับรายที่ ๑ นั้น คือนายพฤษชาติ บุญประเสริฐสิทธิ ผมขออนุญาตถามท่านประธานไปยังท่านรัฐมนตรีที่รับผิดชอบว่า จำนวนเงินที่ติดจำนองนั้นเป็นจำนวนเท่าไร และเงินที่ฝากธนาคารออมสินไว้ ๑,๑๑๓,๘๔๐ บาท ขณะนี้รวมดอกเบี้ยแล้วเป็นเงินเท่าไร ถ้าทราบจำนวนเงินดังกล่าวแล้ว หลีกเลียงการมาขอออกกฎหมายเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ได้ไหม โดยเจรจากันกับ นายพฤษชาติ เพื่อที่จะต่อรองและเอาเงินให้เขาแล้วได้ถอนจำนอง เงินเหลือก็คืนเขาไป เงินไม่พอก็ค่อยว่ากันอีกที ฉะนั้นไม่รู้ทางวิชาการก็ดำเนินการอย่างอื่น แทนที่จะต้อง มาเสียเวลาขอให้ออกกฎหมายซึ่งจะต้องเสียค่าใช้จ่ายเป็นจำนวนมาก เสียเวลานาน

ส่วนรายที่ ๒ นั้น ที่ท่านเรียนว่าจะต้องเสียเวลาอีก ๑๐ ปี เพราะหาตัวไม่เจอ ท่านประธานครับ ถ้าจะหลีกเลียงโดยวิธีรออีก ๑๐ ปีนั้น การที่จะร้องขอให้เป็นบุคคลสาบสูญทำได้ ๒ วิธี คือวิธีที่ ๑ ผู้มีส่วนได้เสียของนางเยียบ วันทอง วิธีที่ ๒ พนักงานอัยการร้องขอ ถ้าจะให้พนักงานอัยการร้องขอให้นางเยียบ วันทอง เป็นผู้สาบสูญ ก็ยอมจะสามารถดำเนินการได้โดยไม่ต้องรอถึง ๑๐ ปี และไม่ต้องมาเสนอกฎหมายนี้ ต่อสภา ซึ่งจะทุ่นเวลา ทุ่นค่าใช้จ่าย และเป็นการให้เกิดติดต่อสภาไม่เอากฎหมาย เล็ก ๆ น้อย ๆ มาให้เสียเวลากับสภา ๑๕๑ ราย ยินยอมหมดแล้ว เหลือ ๒ ราย น่าจะใช้วิธีการด้านการบริหารมากกว่าที่จะมาอาศัยวิธีการด้านนิติบัญญัติ

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
เชิญท่านวิทยากรครับ

นายวิทยา ทรงคำ (เชียงใหม่) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม วิทยา ทรงคำ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเชียงใหม่ พรรคไทยรักไทย ท่านประธานที่เคารพครับ ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลในเมือง อำเภอเมืองสุรินทร์ ผมเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่ง ที่ออกพระราชบัญญัตินี้ก็คงคิดว่าตกลงกันไม่ได้ แต่วันนี้มีท่านรัฐมนตรีที่กำกับดูแลกรมที่ดินอยู่ด้วย ผมเพิ่งเจอปัญหาเมื่อสัปดาห์ที่แล้วก็เลยอยากจะถือโอกาสนี้กราบเรียนท่านประธานถึงรัฐมนตรี ซึ่งการออกเอกสารสิทธิในที่ดินของชาวบ้านไม่ว่าจะเปลี่ยนจาก น.ส. ๓ เป็นโฉนด หรือการจะแบ่งแยกโฉนดที่ดินที่มันอยู่ใกล้เขตป่าจะต้องมีคณะกรรมการชุดหนึ่งซึ่งประกอบไปด้วยป่าไม้ด้วยครับ

ป่าไม้อำเภอ ซึ่งการปฏิรูประบบราชการไม่มีตำแหน่งนี้แล้ว คณะกรรมการชุดนี้
ก็เลยทำงานไม่ได้ ชาวบ้านที่มีปัญหาเรื่องเกี่ยวกับที่ดินเหล่านี้ก็เลยไม่สามารถ
จะแบ่งแยกโฉนดได้ ไม่สามารถจะเปลี่ยนจาก น.ส. ๓ เป็นโฉนดได้ ผมฝากท่านรัฐมนตรี
ด้วยครับ ขอขอบคุณครับ

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ท่านอลงกรณ์ครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (เพชรบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม อลงกรณ์
พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเพชรบุรี พรรคประชาธิปัตย์ ความจริง
การพิจารณาตัวร่างกฎหมายเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ ตำบลในเมือง
อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์นั้น สภาผู้แทนราษฎรได้มีโอกาสพิจารณากฎหมาย
ลักษณะอย่างนี้หลายฉบับที่เดียวครับ และถือว่าเป็นเรื่องสำคัญเพราะว่าเป็นเรื่อง
เกี่ยวกับสิทธิของราษฎรกับสิทธิของรัฐ แต่ที่กระผมอยากที่จะได้ถามคำถาม
ผ่านท่านประธานไปถึงท่านรัฐมนตรี ก็อยู่ตรงที่ว่าในกฎหมายเวนคืนอสังหาริมทรัพย์
ในลักษณะเช่นนี้และต่อไปข้างหน้า มันมีประเด็นที่สะท้อนให้เห็นปัญหาซ้ำซาก
ยกตัวอย่างเช่นกฎหมายฉบับนี้ครับ ที่บอกว่าเป็นประเด็นปัญหาซ้ำซากแล้วก็ไม่ได้
ไปจัดการปัญหานี้ แล้วก็ทำให้สภาของเราจะต้องพิจารณากฎหมายทั้งที่ความจริงไม่ควร
จะต้องพิจารณา ก็ด้วยเหตุผลที่ว่า ประการแรก ข้ออ้างของการเสนอร่างกฎหมาย
ในการเวนคืนดังกล่าวนั้น โดยมีข้อเท็จจริงปรากฏว่ามีที่ ๑๕๑ แปลง ที่เจ้าของ
หรือผู้ครอบครองนั้นจะต้องมีการทำเป็นพื้นที่ก่อสร้างและขยายถนน -----

แต่ในจำนวนนั้นมีเพียง ๒ แปลงเท่านั้นเอง ซึ่งเป็นวงเงินประมาณ ๑,๑๑๓,๘๔๐ บาท แปลงหนึ่ง ๗๖ ตารางวา อีกแปลงหนึ่ง ๓ ตารางวา แต่เหตุผลไม่ได้อยู่ที่การไม่รับราคา ความจริงในเรื่องของปัญหาระหว่างการบริหารกับปัญหาของกฎหมายนั้น บางครั้ง ก็ทำให้เกิดเป็นภาระต่อทั้งรัฐบาลและต่อสภาผู้แทนราษฎรโดยที่ไม่ควรจะต้องเกิดขึ้น ท่านประธานคงจำได้ว่ากฎหมายลักษณะอย่างนี้เคยเกิดขึ้นมาหลายฉบับครับ ด้วยเหตุผลเดียวกัน ไม่ใช่ติดเพราะเขาไม่รับราคา เพราะกระบวนการเวนคืนภายใต้พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ พุทธศักราช ๒๕๓๐ นั้นเขามีขั้นตอนอยู่แล้ว แล้วก็ให้หน่วยงานปฏิบัติตาม เมื่อมีการเสนอราคาเท่านี้ ราษฎรไม่เห็นด้วย เขาก็อุทธรณ์ แล้วก็ในที่สุดถ้าตกลงกันได้ก็จบกัน ก็รับค่าตอบแทนไป แต่ถ้าไม่ตกลง ไม่รับราคา รัฐธรรมนูญก็เคารพสิทธิในการที่รัฐบาลจะต้องเสนอเป็นร่างพระราชบัญญัติครับ กรณีอย่างนั้นผมคิดว่ามีเหตุผลเพียงพอเพราะราษฎรไม่เห็นพ้องกับรัฐ การที่รัฐจะไป บีบบังคับ หนทางเดียวก็คือจะต้องเสนอเป็นกฎหมายเข้าสู่ความเห็นชอบของตัวแทน ปวงชนชาวไทยนั่นเอง แต่กรณีอย่างนี้ไม่ใช่ กรณีอย่างนี้เกิดเป็นปัญหากฎหมาย ข้อนกฎหมาย และรัฐบาลปฏิรูปกฎหมาย สังคายนากฎหมายมา ๒ ชุดนี้ครับ ร่วม ๕ ปีแล้ว แล้วไม่แก้จุดนี้สักทีหนึ่ง ผมก็รอบพิจารณาว่าเมื่อไรจะเสนอแก้กฎหมายแพ่ง เมื่อไรจะมีการเสนอแก้กฎหมายพาณิชย์หรือแพ่งและพาณิชย์ ให้มันจบสิ้น กระบวนการไป เพราะเหตุผลที่ยกมาข้อแรกก็คือว่า ประการที่ ๑ ที่ ๗๖ ตารางวานั้น ติดจำนอง เมื่อติดจำนอง ปราบกฏว่าทั้งสถาบันการเงิน ผู้ให้กู้กับตัวผู้กู้นั้นตกลงกันไม่ได้ ที่นี้ตาม พ.ร.บ. เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ๒๕๓๐ ตามมาตรา ๑๓ ก็ต้องเอาเงินไปวางที่ ธนาคารออมสิน วางแล้วไม่มีคนมารับเพราะตกลงกันไม่ได้ ท่านประธานคงจำได้ว่า ตอนมีการพิจารณาร่าง พ.ร.บ. เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่อำเภอชะอำและอำเภอ หัวหินนั้นก็เกิดกรณีแบบนี้ครับ เมื่อประมาณ ๒ ปีที่แล้ว ซึ่งตอนนั้นไม่ได้เป็นเพราะว่า ไม่รับราคา แต่เป็นเพราะติดจำนองแล้วตกลงกันไม่ได้ มันเป็นเรื่องสิทธิระหว่างผู้ให้กู้ กับผู้กู้ ทำไม่ไม่แก้กฎหมายที่เป็นตัวต้นเหตุของปัญหาละครับ ผมเชื่อว่าถ้ายังไม่แก้ กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ทำยที่สุดแล้วเราต้องมาเสนอร่าง พ.ร.บ. เวนคืนลักษณะ อย่างนี้ ทั้งที่ไม่ใช่เป็นเรื่องของการที่ราษฎรไม่ยินยอมตกลงกับรัฐในเรื่องของการจัดการ ที่ดินในกรณีการสร้างถนนหนทาง สะพาน อาคารบ้านเรือนหรือที่สาธารณะต่าง ๆ

กรณีของอีกรายหนึ่ง ๓ ตารางวา เป็นเงินหมื่นกว่าบาท สาเหตุเพราะว่าตามพระราชฎีไม่ เจอ ซึ่งก็ต้องรอเวลา ๑๐ ปี ในฐานะที่อาจจะเป็นคนสูญหาย ผมพอได้เห็นเค้าร่าง กฎหมายว่ามีการเสนอกฎหมายเกี่ยวกับเรื่องของคนสูญหายจากสันามิ ลักษณะ อย่างนั้น ผมคิดว่าเป็นแนวทางที่ถูก เพราะว่าเราได้เกิดลักษณะอย่างนี้ไม่ใช่ครั้งแรก ครั้น แต่ว่า แก่ตรงนั้นได้ ตรงที่ติดจำนองทำไมแก้มไม่ได้ ท่านรัฐมนตรีครับ ผมต้องขอคำ ชี้แจงตรงนี้ นะครับ และคิดว่าถ้าท่านชี้แจงได้ว่า เอละ กรณีนี้เพราะรัฐบาลยังไม่ได้ไป ตื่นตัวในการ ที่จะไปแก้กฎหมายกรณีติดจำนองแล้วพลอยทำให้รัฐต้องมาใช้เวลาทั้งฝ่าย บริหารและนิติบัญญัติ นะครับ ในเรื่องการต้องออกเป็นพระราชบัญญัติเวนคืนอย่างนี้ เมื่อไรจะแก้กฎหมายดังกล่าวเสียทีที่เป็นปมอุปสรรคอยู่ แล้วปมเหล่านี้ยังค้างอยู่ ในที่สุด แล้วถ้ามีการเวนคืนที่ไหนแล้วก็ติดค้างมาอย่างนี้ เราก็ต้องมาเสนอกฎหมายอย่างนี้ แล้ว พิจารณากฎหมายอย่างนี้ซ้ำซาก ก็ขอคำชี้แจงด้วยครับ ขอขอบคุณครับ

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
เชิญท่านสุรสิทธิ์ ครับ

นายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรวัักษ์ (ชลบุรี) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
กระผม นายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรวัักษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชลบุรี
พรรคไทยรักไทย กระผมเองเห็นด้วยนะครับ กับการที่ราชการนั้นจะดำเนินการในเรื่องของ
การเวนคืนที่เป็นประโยชน์ในด้านสาธารณะ และก็รัฐธรรมนูญเองก็เปิดช่องที่จะให้
ดำเนินการตามมาตรา ๔๙ โดยความจำเป็นของรัฐบาลเอง โดยความจำเป็นที่จะต้องมี
โครงสร้างพื้นฐานเป็นสิ่งสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ คงไม่มีใครปฏิเสธได้ สิ่งสำคัญที่สุด
ก็คือว่าเราจะทำอย่างไรที่จะแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น และก็ไม่ต้องที่จะเสนอ
ร่างพระราชบัญญัติต่อสภาแห่งนี้โดยไม่จำเป็น ผมเองเคยพิจารณา และก็เคยที่จะเสนอ
ข้อสังเกตว่าสิ่งที่เป็นประเด็นปัญหาอุปสรรคที่จะต้องเสนอเข้ามาสู่สภาแห่งนี้มี ๒ กรณี
ด้วยกัน

กรณีแรกก็คือกรณีที่ติดปัญหาในเรื่องของกฎหมายนะครับ อย่างเช่น
ในเรื่องของการติดจำนองก็ดี ในเรื่องของมรดกที่ทายาทมีปัญหาฟ้องร้องกันก็ไม่สามารถ
ที่จะโอนกรรมสิทธิ์มาสู่ภาครัฐได้ตามพระราชบัญญัติเวนคืนปี ๒๕๓๐ ในมาตรา ๑๕
และมาตรา ๑๖ ดังนั้นในความจำเป็นเหล่านี้ ผมคิดว่ามันน่าที่จะมีการรวบรวมปัญหา
ทั้งหลาย ไม่ใช่หมายความว่ารวบรวมเฉพาะในกระทรวงเดียว เพราะผมเชื่อว่
ในการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์มีหลาย ๆ กระทรวงที่มีความจำเป็นที่จะต้องดำเนินการ
ทำอย่างไรที่จะให้กระทรวงที่มีปัญหาอุปสรรคแบบนี้เอามาคิดรวมกันนะครับ
และก็ร่วมกันพิจารณาว่าปัญหาอุปสรรคนี้เราจะต้องแก้ระเบียบ เราจะต้องแก้กฎหมาย
อย่างไรบ้าง อันนี้คือประการแรก

ประการที่ ๒ ปัญหาที่เป็นมาตลอด และก็เป็นที่ปัญหาที่มีผลต่อเนื่อง
นอกจากที่จะเสนอต่อสภาแห่งนี้แล้ว ในเรื่องของการเวนคืนเรายังต้องมีคดีค้างนะครับ
ในศาลยุติธรรมอีกจำนวนมาก ผมเองไม่แน่ใจว่าใน ๑๔๙ รายนี้ นะครับ ที่ทำสัญญา
ในการเวนคืนครั้งนี้จะมีกี่รายต่อการที่จะไปยื่นต่อศาล โดยใช้สิทธิในการอุทธรณ์
แล้วก็ไปยื่นใช้สิทธิต่อศาล ตรงนี้อีกจำนวนไม่น้อยทีเดียว ถ้าเรานับการเวนคืน
หลาย ๆ ครั้ง ในหลาย ๆ กระทรวง ผมเชื่อว่าจำนวนคดีที่จะนำไปสู่ศาลนั้น

เป็นจำนวนมาก และผมก็แปลกใจนะครับว่าในหน่วยราชการเอง ไม่มีหน่วยงานที่จะลงมาในการที่จะเจรจาประนีประนอมนะครับ หรือว่ามาวางหลักเกณฑ์ให้เกิดความชัดเจนว่ามันจะเป็นอย่างไร เพราะไม่อย่างนั้นแล้วในหน่วยราชการเองก็บอกว่าเขาไม่สามารถทำอะไรได้ นอกจากให้ศาลพิพากษาถึงที่สุด นั่นก็หมายความว่าคดีจะนำไปสู่ศาลชั้นต้น ศาลอุทธรณ์ และศาลฎีกา ซึ่งจะใช้เวลานานพอสมควร ปัญหาผลกระทบก็คือความรู้สึกของคนที่ถูกเวนคืน ปัญหาของความล่าช้า บางคนครอบครัวเขาก็เดือดร้อนในเรื่องของเงินทอง สิ่งเหล่านี้มันไม่สามารถเยียวยาได้อย่างทันที่วงที่ ปัญหาเหล่านี้ผมเองคิดว่าทำอย่างไรที่จะให้ในภาครัฐเอง ในทุกภาคส่วนมารวมกันคิดนะครับว่าเราจะมีวิธีการอย่างไรที่จะให้เกิดความเป็นธรรมให้แก่ราษฎรที่ถูกเวนคืนมากที่สุด โดยเฉพาะในประเด็นทั้งข้อกฎหมาย และในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับราคาเวนคืน ผมเรียนว่าความจริงแล้วมีหลายส่วนราชการที่ดำเนินการตกลงราคาก่อนที่จะมีการเวนคืน และก็สามารถที่จะดำเนินการได้โดยที่ไม่ต้องมาเสนอกฎหมายต่อสภาแห่งนี้ ดังนั้นหน่วยงานบางหน่วยผมก็เรียนว่าบางหน่วยที่มีเงินพร้อม บางหน่วยที่สามารถที่จะเจรจากับประชาชนได้ โดยให้เมล็ดเงินพอสมควรที่เขาจะพึงพอใจ ไม่ได้หมายความว่าความจะเรียกร้องอะไรที่เกินเลยไปกว่าความเสียหายที่จะเกิดผลกระทบต่อความเสียหายของรัฐได้ ซึ่งผมก็เรียนว่าอย่างเวลาไปตกลงราคาเรื่องท่อแก๊สอะไรต่าง ๆ ปตท. หรืออะไรต่าง ๆ เขาเจรจาไม่เคยมีปัญหา เพราะว่าเขาให้ราคาที่มีความเหมาะสม แต่ว่าในบางหน่วยราชการ เวลากำหนดมีคณะกรรมการกำหนดราคาเบื้องต้น บางที่กำหนดไว้ค่อนข้างต่ำ ทั้ง ๆ ที่รัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๙ พ.ร.บ. เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ปี ๒๕๓๐ และก็ประกาศคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดินนะครับ ถ้าไม่ผิดนะครับ ฉบับที่ ๔๒-----

เขาก็บอกว่าไว้อยู่แล้วว่าการพิจารณาอย่าไปพิจารณาเฉพาะราคาประเมินที่สำนักงานที่ดินเขาดำเนินการอย่างเดียว เพราะว่าในราคาประเมินนั้นเป็นราคาประเมินที่ใช้ในการเสียภาษีอย่างเดียว ราคาที่แท้จริงมันอาจจะมีความแตกต่างกัน ในปัจจัยหลาย ๆ ข้อ มันควรที่จะมีการลงมาดู ผมเองอยากจะเห็นคณะกรรมการชุดหนึ่งซึ่งเป็นคณะกรรมการกลางก็ได้ จะประกอบไปด้วยหน่วยราชการที่เกี่ยวข้อง จะประกอบด้วยองค์กรอิสระ อย่างเช่น ป.ป.ช. สตง. เอามาดูกัน และก็องค์กรที่ผมเห็นว่าน่าที่จะเอาเข้ามาเกี่ยวข้องก็คือว่าองค์กรศาล ตัวแทนของศาล ตัวแทนของอัยการ เอามาดูเสียว่ามันเป็นอย่างไร เพราะว่าเราจะสังเกตว่ามีหลายกรณีที่ประชาชนที่ถูกเวนคืนไปฟ้องคดีต่อศาลแล้วชนะคดีมีจำนวนมากมายมหาศาล แต่ทำไมเราไม่เคยที่จะนำเหตุผลของศาลมาพิจารณาว่าที่เขาพิจารณาให้เพิ่มนั้นเป็นเพราะเหตุใด สิ่งเหล่านี้เมื่อศาลพิจารณาแล้ว ปัญหาความลักลั่นก็เกิดขึ้น ก็คือความเสียหายที่เกิดขึ้นแก่ทางราชการที่ต้องเสียดอกเบี้ย เสียค่าใช้จ่ายใดๆ สิ่งเหล่านั้นไม่ใช่เป็นปัจจัยสำคัญเท่ากับ ความไม่เท่าเทียมกันของผู้ที่ถูกเวนคืน เพราะว่าส่วนหนึ่งนั้นที่ไม่ได้อุทธรณ์ เพราะไม่เข้าใจกฎหมายก็ดี หรือว่าเป็นกรณีที่ถูกเวนคืนเพียงเล็กน้อยไม่ติดใจก็คืนะครับ แต่ว่าคนที่รู้กฎหมายก็ดี คนที่มีความเข้าใจก็ดี เสนออุทธรณ์ไปแล้วแล้วก็ฟ้องศาลไปแล้ว เขาชนะมา ราคาที่ศาลพิพากษาจึงมีความแตกต่างกันนะครับ เราจะเห็นได้ว่าความลักลั่นที่เกิดขึ้นกับการได้รับค่าเวนคืนจะมีความแตกต่างกัน เหมือนกับคนที่มีความเข้าใจ คนมีสติทางศาลแล้วเขาได้รับประโยชน์มากกว่าคนจน ๆ ที่ไม่มีปัญญาไปฟ้องร้องต่อศาล สิ่งเหล่านี้คือสิ่งสำคัญที่ผมอยากให้มีคณะกรรมการกลางคณะหนึ่งเอามาดูกันเสียว่า เราจะแบ่งโซน (Zone) ใดๆที่จะดูราคาประเมินที่แท้จริงแล้วก็ประกาศที่ ๒ คณะกรรมการกลางเหล่านี้ น่าจะมาดูทั้งระบบประเทศ ไม่ว่าจะเป็นการเวนคืนของกระทรวงใด มาดูกันเสียให้เป็นระบบนะครับ แล้วเราจะเกิดความชัดเจนมากที่สุดตอบคำถามได้ ผมเองไม่อยากจะให้มีคณะกรรมการอุทธรณ์ในแต่ละกระทรวง เพราะว่าบางครั้งคณะกรรมการเหล่านี้ไปกำหนดให้คณะกรรมการกำหนดราคาเบื้องต้น บอกเอาราคาเท่านี้ คณะกรรมการเบื้องต้นที่มีผู้นำด้วย บางทีก็ไม่กล้าพูด บอกว่าข้างบนสั่งมาบอกเอาเท่านี้ก็พออยู่ ดังนั้นผมคิดว่าถึงวันนี้ผมเองอยากที่จะให้การแก้ไขในเรื่องของการเวนคืนมันเป็นระบบเสียที และก็อยากที่จะเห็นมีหน่วยงานกลางหน่วยงานหนึ่ง

มาช่วยกันคิดช่วยกันทำเป็นระบบนะครับ ไม่ว่าจะแก้ในเรื่องของกฎหมายก็ดี ไม่ว่าจะในเรื่องของการเวนคืนก็ดี แต่ในช่วงนี้ผมขอเรียนว่าถ้าเป็นไปได้ เจ้าหน้าที่ทุกกระทรวงที่เกี่ยวข้องกับการเวนคืน ถ้าหากว่าประชาชนไม่พอใจในการที่ท่านเรียกไปตกลงเจรจาทำสัญญาที่ดี ขอให้ช่วยดำเนินการให้เขาด้วยในเรื่องของแบบฟอร์มนะครับ เขียนให้เขาเลยนะครับในเรื่องของการอุทธรณ์ว่าต้องการทำอะไร อย่างไร บางกระทรวงดำเนินการแต่บางหน่วยงานไม่ได้ทำ ฉะนั้นผมคิดว่าการให้ความสำคัญกับพี่น้องประชาชนเป็นสิ่งที่ดีที่สุด และผมเองก็เชื่อว่าถ้าหากว่าเราจะให้ค่าตอบแทนของเขาสมราคาโดยไม่จำเป็นที่จะต้องเป็นคนจนคนรวยไม่สำคัญนะครับ สิ่งที่สำคัญที่สุดก็คือทำอย่างไรที่จะให้หน่วยงานนี้ะครับวางแผนยุทธศาสตร์ในการพัฒนาของตัวเองได้ว่าจะพัฒนาตรงนี้ ๆ นะ ให้ทุกคนได้รู้ ไม่ใช่ทำให้คนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งรู้นะครับแล้วก็ไปดักซื้อที่เอาไว้เพื่อในการรองรับการเวนคืนในอนาคต สิ่งเหล่านี้ผมคิดว่ามันเป็นสิ่งที่น่าห่วง และผมเองขอฝากไว้ด้วยนะครับว่า การเวนคืนทุกครั้งเป็นการรอนสิทธิของพี่น้องประชาชน ถ้าเราให้ประโยชน์ที่ดีที่สุดเหมือนกับในต่างประเทศที่เขาบอกว่าเราควรจะต้องชดใช้ให้กับเขาได้สมราคา ทุกคนถ้าหากว่าทำอย่างนี้ได้ ผมเองก็เชื่อว่าคนที่ถูกเวนคืนนั้นพร้อมเสมอที่จะช่วยเหลือแล้วก็สนับสนุนกิจการของรัฐครับ ขอกราบขอบพระคุณครับ

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เชิญ
ท่านรัฐมนตรีครับ

นายเสริมศักดิ์ พงษ์พานิช (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) :
ท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม เสริมศักดิ์ พงษ์พานิช
รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย จะขออนุญาตกราบเรียนชี้แจงต่อท่านสมาชิก
ผู้ทรงเกียรติที่ได้กรุณาห่วงใยในเรื่องนี้เพราะว่าจะมีผลกระทบต่อพี่น้องประชาชน

ประเด็นแรกนั้นขออนุญาตกราบเรียนว่าในเรื่องของการเปลี่ยนแปลงเขต
ถนนนั้นมาถึงช่วงที่ก่อสร้างแล้วนั้นะครับ เปลี่ยนแปลงไม่ได้เนื่องจากว่าการทำถนนในผังเมือง
รวมนั้นเป็นภารกิจอันหนึ่งของกรมโยธาธิการในสมัยที่การสร้างถนน สะพาน ยังอยู่กับเรา
ขณะนี้ไปอยู่กับกรมทางหลวงชนบทแล้ว แต่ว่าการก่อสร้างช่วงนั้นมันต่อเนื่องกันก็เลยทำให้
กรมโยธาธิการต้องทำงานด้านนี้ต่อไป ก็จะมีอีกจังหวัดเดียวเท่านั้น นอกจากนี้ก็จะเป็น
งานของกระทรวงคมนาคมหรือไม่ก็อยู่ในส่วนรับผิดชอบของ กทม. ครับ ถึงจะไปเรื่องของ
กระทรวงมหาดไทย เนื่องจากตรงที่มีการประกาศผังเมืองรวมก็ได้กำหนดเขตถนนไว้แล้ว
ดังนั้นในช่วงของการก่อสร้างก็จะไม่ได้รับการเปลี่ยนแปลง เพราะว่าได้มีการประกาศไว้
ล่วงหน้าครับว่า ถ้าผู้ใดเห็นว่าไม่เหมาะสมอย่างไรก็มาร้องได้นั้น การประกาศตอนผังเมืองรวม
มันผ่านไปแล้ว ก็มาถึงการก่อสร้าง เพราะฉะนั้นถนนเส้นนี้อย่างที่ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ
บอกว่าจะเปลี่ยนแนวได้หรือไม่ อย่างนั้น เพราะถ้าเปลี่ยนก็ต้องไปแก้กฎหมายเก่า
ย้อนหลังไปโน้นอีกทีหนึ่งนะครับ

ประเด็นที่ ๒ เรื่องที่น่าสนใจก็คือว่าการรับเงินค่าทดแทนนั้น ผมเรียนว่า
ตามประมวลผลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ในเรื่องของคนสาบสูญนั้น เขาตีว่า ๕ ปีกรณี
ที่จะให้ทางอัยการก็ดีหรือผู้มีส่วนได้เสีย แต่รายของนางเย็บผู้มีส่วนได้เสียไม่มีนะครับ
หาไม่ได้ กรณีเดียวก็ต้องใช้ในเรื่องของอัยการ แต่ประเด็นตรงนี้ไม่เกี่ยวกับเรื่องการ
สาบสูญ แต่เป็นเรื่องของการที่จะเอาเงินไปวางไว้กับธนาคาร เงินนั้นจะตกเป็นของ
แผ่นดินได้ ก็ต่อเมื่อผู้รับเงินไม่ไปรับเงินในระยะเวลา ๑๐ ปี มันถึงจะตกเป็นของธนาคาร
เพราะฉะนั้นจะไม่ใช่เรื่องของการสาบสูญนะครับ

เรื่องที่จะขออนุญาตกราบเรียนต่อไป ก็คือเหตุที่จะต้องเสนอ พ.ร.บ. เวนคืน
ข้าไปนั้น อันนี้กระผมรับข้อสังเกตก็คงจะบอกว่าหน่วยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งจะต้องดำเนินการ
ต่อไปนั้นว่าทำอะไรที่จะให้มีแผนงานโครงการ ที่ชัดเจนในการที่จะเสนอ พ.ร.บ. เวนคืน
ให้เป็นไปตามขั้นตอน ประเด็นต่อไปขออนุญาตตอบท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติว่าตรงนี้
มีการเจรจาหรือไม่ ผมเรียนว่าในขั้นตอนของการก่อสร้างถนนก่อนที่จะมีพระราชบัญญัติ
เวนคืนนั้น เราได้มีเป็นพระราชกฤษฎีกาออกมาก่อนนะครับ พระราชกฤษฎีกาออกมานั้น
ก็เพื่อจะให้เจ้าหน้าที่เข้าไปสำรวจออกแบบแนวถนนนะครับ เสร็จแล้วก็เจรจาในเรื่องของ
การรับเงิน อย่างกรณีเช่นนี้เราเข้าไป ๑๔๙ รายเหลือ ๒ ราย ได้เจรจาครั้งหนึ่งแล้ว อย่างที่
เรียนแล้วว่ารายแรกนั้นติดภาระจำนองตกลงกันไม่ได้จริง ๆ ก็กราบเรียนท่านว่า กระผม
ไม่ทราบยอดว่าขณะนี้เงินเท่าไร แต่ทราบว่ายอดเงินในช่วงที่เอาไปวางกับธนาคาร
กระผมไม่ทราบว่าขณะนี้ดอกเบี้ยเป็นเท่าไร อย่างไร ถึงอย่างไรก็ตามดอกเบี้ยก็ตกเป็น
รายได้ของแผ่นดินอยู่ครับ เพราะฉะนั้นตรงนี้ก็ ได้พยายามไกล่เกลี่ยกันแล้วอย่างสุด
ความสามารถในระหว่างที่ดินที่ติดจำนอง ส่วนรายละเอียดนั้นไม่สามารถติดต่อได้อย่างที่
ผมกราบเรียนนะครับ หากตัวก็ไม่เจอ หากทายาทก็ไม่เจอ เพราะฉะนั้นได้เรียนแล้วว่า
ได้พยายามในเรื่องของการเจรจาเพื่อที่จะให้การตกลงปลงใจร่วมกัน แต่ไม่สามารถที่จะ
เจรจาอีกฝ่ายหนึ่งได้

ในเรื่องของการออกเอกสารสิทธิในที่ดินที่จะเปลี่ยนจาก น.ส. ๓ เป็นโฉนด กรณีที่ติดกับที่ป่าสงวนนั้น กระผมคิดว่าปกติตอนนี้เจ้าหน้าที่ของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมนั้นก็จะมีตั้งไว้ แต่กระผมไม่ทราบว่าที่จังหวัดนั้น อาจะยังตั้งไปไม่ครบหรือไม่อย่างไรนะครับ ด้วยหลักการแล้วเจ้าหน้าที่ที่เป็นหัวหน้าส่วนราชการของกระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ นั้น ก็จะมีประจำอยู่ เว้นแต่ส่วนราชการนั้น เป็นข้าราชการส่วนกลางก็อาจจะมีไม่ครบในส่วนจังหวัดก็จะไปตั้งเป็นเขต เป็นภาค

ในเรื่องของการที่จะขอแก้กฎหมาย ในเรื่องของคนสาบสูญนั้น กระผมขอกราบเรียนว่ากรณีที่เกิดกรณีพิพัตินั้น เนื่องจากมีบุคคลสาบสูญเป็นจำนวนมากนะครับ รัฐบาลก็จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องออกกฎหมายฉบับนี้ขึ้นมา เพื่อใช้ในกิจการนี้โดยตรง เพราะกระทบต่อคนจำนวนมาก แต่เรื่องของการเวนคืนนั้น กระผมเรียนท่านว่าถนนของกรมโยธาธิการสร้างเป็นร้อย ๆ สาย ก็จะมีแค่ ๓ สายเท่านั้น ที่มีปัญหา สายแรกนั้น กระผมเข้ามากราบเรียนท่านเมื่อ ๔ เดือนที่แล้ว ก็ที่ของจังหวัดเพชรบูรณ์ ฉบับที่ ๒ ก็เช่นนี้ จะมีอีกเส้นทางหนึ่งก็ของจังหวัดชลบุรี ก็ถือว่ามีจำนวนส่วนน้อยเท่านั้น อย่างไรก็ตามกระผมจะรับข้อสังเกตทั้งหลายทั้งปวงที่ท่านสมาชิก ท่านผู้ทรงเกียรติ ได้กรุณาแนะนำไว้ เพื่อจะเอาไปในการที่จะไปพิจารณา และโดยเฉพาะอย่างยิ่งสิ่งใดที่เป็นประโยชน์ที่จะทำงานให้เกิดความรวดเร็วยิ่งขึ้น แล้วก็เพื่อความเป็นธรรม เพื่อความรวดเร็วและเพื่อให้กระทบกระเทือนต่อพี่น้องประชาชนผู้ยากจน ผู้ยากไร้ให้น้อยที่สุดครับขอกราบขอบพระคุณครับ

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ต่อไปจะขอมติจากที่ประชุมนะครับว่า จะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ นะครับ

(นายสุชาติ ตันเจริญ รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง มีสัตญาณอนให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านสมาชิกที่อยู่นอกห้องประชุมเข้ามาในห้องประชุมเพื่อลงมติด้วยครับ

(นายสุชาติ ตันเจริญ รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง มีสัตญาณ
ให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ท่านสมบรูณ์มีอะไรครับ

นายสมบรูณ์ อุทัยเวียนกุล (ตรัง) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ
กระผม นายสมบรูณ์ อุทัยเวียนกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดตรัง
พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานที่เคารพครับ ผมขออนุญาตเวลาท่านประธานนิดเดียว
ครับที่เกี่ยวข้องกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ แล้วก็เพื่อสำหรับกฎหมายฉบับต่อไปครับ
ท่านประธาน ผมอยากให้ทางท่านรัฐมนตรีได้คำนึงถึงสิทธิความเป็นธรรมของประชาชน
ท่านประธานอาจจะมีความรู้สึกว่าการกฎหมายฉบับนี้ไปกระทบกับคนแค่คนเดียว นางเยียบ
ที่ผมพูดถึงนะครับ ๓ ตารางวา แต่ไม่สามารถเลี้ยงได้ เหตุผลเพราะว่าผังเมืองของ
กรมโยธาธิการทำไว้แล้ว ท่านประธานครับ เพราะฉะนั้นผมคิดว่า ถ้ารัฐบาลแก้ผังเมือง
นะครับ แต่ว่าไม่กระทบสิทธิของประชาชน ผมว่าเป็นสิ่งที่ดีที่สุด ผู้ปกครองควรจะให้
ความเป็นธรรมกับประชาชนทุกคน ผมก็ให้เป็นบทเรียนไว้แค่นั้น ขอขอบคุณครับ
ท่านประธาน

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เราจะ
ลงมติแล้วนะครับ เลยก่อนตอนการอภิปรายแล้วครับ ต่อไปผมจะขอมติจากที่ประชุม
นะครับว่าจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบล
ในเมือง อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ พ.ศ. .... หรือไม่ครับ ท่านสมาชิกท่านใด
เห็นควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โปรดกดปุ่ม เห็นด้วย ท่านสมาชิก
ท่านใดเห็นว่าไม่ควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โปรดกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย
ครับ ขอเชิญใช้สิทธิออกเสียงลงคะแนนครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
มีสมาชิกท่านใดลงคะแนนไม่ได้ไหมครับ เชิญครับ ลงคะแนนครบทุกท่านแล้วนะครับ
ไม่มีท่านสมาชิกท่านใดยังไม่ลงคะแนนครับ ท่านธีระชัย ศิริพันธ์ เห็นด้วยนะครับ

ไมโครโฟนไม่ติดนะครับ ปิดการลงคะแนนเสียงครับ ผลการลงคะแนนเสียงครับ
มีท่านสมาชิกเห็นด้วย ๒๗๑ ท่าน บวก ๑ ท่าน เป็น ๒๗๒ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๑๐ ท่าน
งดออกเสียง ไม่ลงคะแนนเสียง ไม่มีนะครับ ดังนั้นมติของที่ประชุมเห็นชอบ
กับร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลในเมือง อำเภอเมืองสุรินทร์
จังหวัดสุรินทร์ พ.ศ. .... นะครับ

ต่อไปขอเชิญท่านรัฐมนตรีเสนอกรรมาธิการครับว่าจะใช้กรรมาธิการ
สามัญหรือจะตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญขึ้นมาใหม่ เชิญท่านสุชุมพงศ์ครับ

นายสุขุมพงศ์ โง่นคำ (บัญญัติรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายสุขุมพงศ์ โง่นคำ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคไทยรักไทย ขอเสนอกรรมาธิการสามัญการปกครองเป็นผู้พิจารณาครับท่านประธานครับ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : มีผู้รับรองครบนะครับ ท่านสมาชิกเสนอให้ส่งกรรมาธิการสามัญการปกครองเป็นผู้พิจารณาต่อไป มีท่านสมาชิกท่านใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ถ้าไม่มี ถือว่าที่ประชุมให้นำร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ส่งกรรมาธิการสามัญการปกครองนะครับ ขอกำหนดระยะเวลาแปรญัตติ เทียบครับ เสนอแปรญัตติครับ

นายอำนาจ คลังผา (ลพบุรี) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายอำนาจ คลังผา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดลพบุรี พรรคไทยรักไทย ท่านประธานครับ ขอแปรญัตติภายใน ๗ วันตามข้อบังคับครับ

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : มีท่านสมาชิกเสนอให้แปรญัตติภายใน ๗ วันตามข้อบังคับนะครับ มีท่านสมาชิกท่านใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ถ้าไม่มี ให้แปรญัตติภายใน ๗ วันตามข้อบังคับนะครับ

ต่อไปเป็นการพิจารณาเรื่องที่มีมติให้เลื่อนขึ้นมาพิจารณาก่อน เป็นเรื่องที่ ๔ พิจารณากรณีวุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. .... ตามมาตรา ๑๗๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

ในเรื่องนี้ท่านประธานวุฒิสภาได้มีหนังสือแจ้งมาว่า ในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒๓ (สมัยสามัญทั่วไป) เมื่อวันอังคารที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๔๘ ที่ประชุมของวุฒิสภานั้นได้มีการพิจารณาและได้ลงมติแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. .... ดังนั้น จึงขอส่งร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวมาเพื่อดำเนินการต่อไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๗๕ (๓) ซึ่งกำหนดให้สภาผู้แทนราษฎรนั้นพิจารณา ถ้าหากว่าเมื่อพิจารณาแล้ว ที่ประชุมมีมติเห็นชอบด้วยการแก้ไขเพิ่มเติม ก็ถือว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภาแล้ว แต่ถ้าพิจารณาแล้วไม่เห็นชอบกับการแก้ไขของวุฒิสภา ก็ให้แต่ละสภาดังบุคคลที่เป็นหรือมิได้เป็นสมาชิกแห่งสภานั้น ๆ มีจำนวนเท่ากันตามที่สภาผู้แทนราษฎรกำหนดประกอบขึ้นมาเพื่อเป็นกรรมาธิการร่วมกันเพื่อพิจารณาต่อไปนะครับ มีท่านสมาชิกท่านใดจะอภิปรายไหมครับ เชิญท่านอุเทศครับ

ร้อยโท อุเทศ ไสกระจำ (บัญญัติรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม อุเทศ ไสกระจำ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร บัญชีรายชื่อ พรรคไทยรักไทย อย่างที่ท่านประธานได้กรุณาให้ข้อมูลพวกเรา ขั้นตอนของร่างพระราชบัญญัตินี้มาถึงสภาผู้แทนราษฎรในช่วงเวลาที่ถือว่าสำคัญมาก ถ้าสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับร่างแก้ไขของทางวุฒิสภาก็จะต้องดำเนินการตามมาตรา ๑๗๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งก็จะเป็นการทูลเกล้าฯ เพื่อประกาศเป็นพระราชบัญญัติต่อไป เพราะฉะนั้นในขั้นนี้กระผมคิดว่าจำเป็นที่สภาจะต้องพิจารณาโดยรอบคอบ ซึ่งจากการที่กระผมได้ศึกษาร่างแก้ไขที่กำลังพิจารณานี้แล้ว เห็นว่ามีหลายประเด็นที่ยังจำเป็นจะต้องทำความเข้าใจให้ตรงกัน อย่างน้อยที่สุดร่างพระราชบัญญัติของมหาวิทยาลัยที่จะออกไปอยู่ในฐานะเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐก็มีอยู่หลายฉบับ และกำลังจะทยอยกันเข้ามาสู่สภาผู้แทนราษฎรในชั้นของกรรมาธิการที่พิจารณาเสร็จแล้วก็มี และในชั้นกรรมาธิการร่วมกันก็มี กระผมคิดว่าในส่วนของร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่นที่ได้เสนอมาในวันนี้มีประเด็นที่น่าพิจารณาอยู่หลายประเด็นครับ

ประเด็นแรก ทางวุฒิสภาได้แก้ไขถ้อยคำบางคำซึ่งอาจจะยังต้องไปดูร่างอื่นเพื่อให้สอดคล้องต้องกันอยู่ เช่น ได้ไปแก้ไขในมาตรา ๔ ในส่วนของสภาพนักงาน โดยไปเปลี่ยนเป็นสภาคณาจารย์และผู้บริหารงาน นั้นหมายถึงว่าจากคำว่า

พนักงานมหาวิทยาลัย จะกลายเป็น ผู้ปฏิบัติงานมหาวิทยาลัย ตลอดทั้งร่าง ซึ่งคำนี้
กระผมคิดว่าน่าจะยังไม่นิ่ง น่าจะยังไม่สามารถที่จะผ่านออกไปเพื่อนำขึ้นทูลเกล้าฯ
ได้ในขั้นนี้

ประการที่ ๒ ในมาตรา ๕ ทางวุฒิสภาได้ไปแก้ไขสถานภาพของมหาวิทยาลัยที่จะเข้าสู่ระบบใหม่จากร่างเดิมที่ผ่านสภาผู้แทนราษฎรที่เราใช้คำว่าเป็นหน่วยงานในกำกับของรัฐ โดยวุฒิสภาไปแก้ไขว่า เป็นมหาวิทยาลัยของรัฐ ซึ่งตรงนี้ก็จะต้องเป็นคำถามเชิงหลักการมาก ๆ เลย เพราะในขณะนี้เรามีมหาวิทยาลัยของรัฐอยู่แล้ว แล้วก็จะยังมีอยู่ต่อไป เช่น มหาวิทยาลัยราชภัฏ เป็นต้น แต่การที่มหาวิทยาลัยขอนแก่นจะออกไปเป็นมหาวิทยาลัยนอกระบบนั้น เราเรียกว่ามหาวิทยาลัยในกำกับ ไม่ใช่มหาวิทยาลัยของรัฐโดยตรง เพราะฉะนั้นตรงนี้จึงเป็นอีกประเด็นหนึ่งซึ่งเป็นปัญหาเชิงหลักการด้วยซ้ำ เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่าประเด็นนี้เป็นประเด็นที่น่าจะต้องพิจารณาโดยรอบคอบเพราะถ้อยคำที่ไปแก้ไขนั้นไม่ได้เปลี่ยนแปลงสถานภาพของมหาวิทยาลัยไปตามเจตจำนง ซึ่งพวกเราได้ร่างกันมาแต่ต้น ท่านประธานที่เคารพ กระผมคิดว่าประเด็นที่วุฒิสภาได้แก้ไขก็มีหลายประเด็น แต่ว่าประเด็นอื่น ๆ นั้นก็เป็นเรื่องที่เราจะเข้าใจกันได้ แล้วก็อาจจะถือว่ายังมีนัยที่ไม่สำคัญถึงกับที่จะต้องไปตั้งกรรมาธิการร่วมกัน แต่ประเด็นที่กระผมได้นำเรียนประเด็นสุดท้ายในเรื่องการไปเปลี่ยนแปลงในเชิงหลักการนี้ กระผมถือว่าเป็นประเด็นที่เราควรจะได้พิจารณาโดยรอบคอบ กระผมไม่อยากจะไปกล่าวหาทางวุฒิสภาเหมือนกับหลาย ๆ ท่านที่เคยกล่าวไปว่าให้เลื้อยไปตัดเอาแขนสั้นแต่ได้แขนยาว แถมกางเกง แต่กระผมบอกว่าในส่วนที่ไปแก้ไขเปลี่ยนแปลงหลักการนั้น เป็นเรื่องที่สภาผู้แทนราษฎรควรจะให้ความสำคัญเป็นพิเศษ เพราะว่าตามรัฐธรรมนูญ สภาผู้แทนราษฎรเท่านั้นเป็นผู้เสนอกฎหมายในฐานะหลักการได้วุฒิสภาไม่สามารถที่จะไปเพิ่มเติมหลักการ เพราะฉะนั้นกระผมจึงแสดงความเห็นตรงนี้ไม่เห็นด้วยกับร่างแก้ไขของวุฒิสภาเพื่อนำไปสู่การตั้งกรรมาธิการร่วมกันต่อไปครับ

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
เชิญท่านชินวรณ์ครับ

นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ (นครศรีธรรมราช) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม ชินวรณ์ บุญยเกียรติ พรรคประชาธิปัตย์จากจังหวัดนครศรีธรรมราช กระผมขออนุญาตที่จะนำเรียนโดยหลักการสั้น ๆ นะครับ ต่อกรณีของร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. .... ที่ผมอยากจะกราบเรียนสั้น ๆ ก็เพราะว่ามันมีประเด็นที่

กฎหมายฉบับนี้ซึ่งเป็นกฎหมายที่เกี่ยวกับหลักการสำคัญคือให้มหาวิทยาลัยไปเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับ แล้วก็มีประเด็นปัญหาของทุกร่างที่เสนอเข้ามาสู่สภาในวันนี้ มีปัญหาในการแก้ไขชั้นวุฒิสภา แล้วสภาผู้แทนราษฎรก็ไม่เห็นด้วย ในท้ายที่สุดก็จะทำให้กฎหมายนั้นต้องใช้เวลาไปสู่การพิจารณาของคณะกรรมการร่วมกัน เมื่อก็เพื่อนสมาชิกจากซีกรัฐบาลบอกว่าเนื่องจากว่ามีการแก้ไขในหลายมาตรา แต่มีบางมาตรานั้น เป็นหลักการสำคัญในถ้อยคำที่ได้กำหนดเอาไว้ เช่น ในมาตรา ๔ หรือ ในมาตรา ๘ เหล่านี้เป็นต้น แล้วบอกว่าเหตุผลที่สำคัญคือไม่นั่ง ความจริงผมอยากจะทราบเรียนกับท่านประธานว่าประเด็นที่ทางวุฒิสภาไปแก้ไขนั้น พวกกระผมนั้นมีทั้งเห็นด้วยและไม่เห็นด้วย เพราะฉะนั้นวันนี้ก็จำเป็นที่จะต้องตั้งกรรมาธิการร่วมกัน เช่นเดียวกัน แต่ว่ารายละเอียดของการพิจารณานี้ค่อนข้างจะมีแนวความคิดที่จะต่างกับของฝ่ายรัฐบาลอยู่บ้าง ผมขออนุญาตทราบเรียนว่าปัญหาคำว่า นั่ง หรือ ไม่นั่ง จึงทำให้เกิดปัญหาของร่างพระราชบัญญัติกฎหมายมหาวิทยาลัย ทั้งนี้เพราะอะไรครับ ไม่ใช่ เพราะว่าเราจะออกแบบเสื้อแขนสั้น กางเกงขายาวไป แล้วกลับมาเป็นเสื้อแขนยาว แต่วันนี้เนื่องจากว่าผู้ออกแบบนั้นไม่ได้กำหนดให้เป็นหลักการเดียวกันว่า หลักการใดที่เป็นหลักการสากลที่มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐนั้นควรจะมีองค์ประกอบเหมือนกัน หลักการใดที่เป็นหลักการเฉพาะที่คำนึงถึงประวัติศาสตร์และความเป็นมาของมหาวิทยาลัยที่จะต้องมีความแตกต่างกัน ตรงนี้ครับจึงเป็นที่มาของข้อถกเถียงกันมาก ในชั้นการพิจารณาของทั้งกรรมาธิการของสภาผู้แทนราษฎรและทั้งการพิจารณาของวุฒิสภา -----

-

ในท้ายที่สุดร่างพระราชบัญญัติกฎหมายมหาวิทยาลัยในขณะนี้พูดได้เลยว่า ต้องผ่านมาสู่การพิจารณาในวาระนี้ เพื่อตั้งคณะกรรมการร่วมกัน นั้นหมายถึงอย่างไรครับ ท่านประธาน นั้นหมายถึงว่า การดำเนินการในการจัดทำกฎหมายเกี่ยวกับการศึกษา โดยเฉพาะการศึกษาระดับมหาวิทยาลัยนั้นต้องล่าช้าออกไปเป็นจำนวนมาก ซึ่งผมไม่อยากให้ปัญหาเหล่านี้เกิดขึ้น และยังมีร่างพระราชบัญญัติอีกหลายมหาวิทยาลัยครับที่ยังค้างอยู่ในระเบียบวาระ ซึ่งผมเข้าใจว่าโดยหลักการก็จะมีปัญหาเหมือนที่กระผมได้กราบเรียนไปแล้ว สิ่งที่ผมอยากจะได้ความชัดเจนก็คือว่า จริง ๆ การที่เสียงข้างมากจะไม่เห็นด้วยกับการแก้ไขของวุฒิสภา แล้วไปตั้งกรรมการร่วมกัน วันนี้ควรที่จะได้มีการอภิปรายเพื่อบันทึกไว้ในสภานี้ชัดเจนว่า หลักการที่ทางรัฐบาลต้องการจะดำเนินการ หรือกำหนดในการที่จะออกรูปแบบโครงสร้างพื้นฐานของมหาวิทยาลัยนั้น ท่านต้องการออกรูปแบบอย่างไรในอนาคต แน่แน่นอนพวกกระผมอาจจะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย แต่พวกกระผมก็เป็นเสียงข้างน้อย อย่างไรก็ตามครับท่านประธานที่เป็นเช่นนี้ก็เนื่องจากว่าแนวความคิดหลักที่กระผมเคยกราบเรียนในสภานี้หลายครั้งว่า รัฐบาลนี้ไม่ได้นำเรื่องการศึกษามาเป็นวาระแห่งชาติ จึงไม่ได้ข้อยุติในข้อถกเถียง อย่างไรก็ตามเรื่องอื่นเลยครับ แม้แต่เรื่องร่างพระราชบัญญัติ ซึ่งเป็นเรื่องสำคัญในการกำหนดโครงสร้าง หรือการออกรูปแบบโครงสร้างในการบริหารจัดการ ในการศึกษาในระดับสูงสุดของประเทศคือระดับมหาวิทยาลัย แต่ในท้ายที่สุดก็ยังมีปัญหาที่จะต้องตอบข้อซักถามกันอยู่ และก็ไม่ลงตัว ผมคิดว่าอย่างไรก็ตามเมื่อมีประเด็นที่พวกกระผมทั้งเห็นด้วยและไม่เห็นด้วยที่วุฒิสภาแก้ไข วันนี้ก็มีความจำเป็นที่จะตั้งคณะกรรมการร่วมกัน แต่อย่างไรก็ตามผมคิดว่า ถ้าหากไม่ให้มีปัญหาในโอกาสต่อไปนะครับ เราควรจะกำหนดหลักเกณฑ์ให้มีความชัดเจน

ประการที่ ๒ ก็คือว่า ผมทราบว่าในขณะนี้เวลาว่างพระราชบัญญัติจัดตั้งมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ทางรัฐบาลก็จะไปอ้างว่า มีความคิดเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา ซึ่งเสนอต่อคณะรัฐมนตรี ๑๐ ประการ ในการที่จะดำเนินการให้มีการร่างกฎหมายในการจัดตั้งมหาวิทยาลัย ซึ่งผมก็แปลกใจเหมือนกันว่ารัฐบาลนี้เวลาเรื่องเช่นนี้ก็บอกว่าต้องรับฟังความคิดเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา แต่บางเรื่องคณะกรรมการกฤษฎีกาเคยให้ความเห็น แต่รัฐบาลไม่ดำเนินการ ถ้าท่านประธานจำได้

เช่นในกรณีเรื่องที่ดินอัลไพน์ คณะกรรมการกฤษฎีกาเห็นอีกทางหนึ่ง แต่รัฐบาลบอกว่า คณะรัฐมนตรีย่อมมีสิทธิเหนือกว่า ก็มีความเห็นไปอีกทางหนึ่ง เมื่อเป็นเช่นนี้ นะครับ จะให้เพื่อนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพวกผมจะได้ยึดหลักอะไรในการดำเนินการ ผมไม่อยากจะให้รัฐบาลมองการจัดการศึกษาเป็นการเมือง หรือมองการจัดการศึกษาเพียงเพื่อสนองต่อตอบการที่ได้มีการล็อบบี้ (Lobby) หรือต้องมีการประสานงานกับ ฝ่ายรัฐบาลเท่านั้นจึงประสบความสำเร็จ แต่ผมคิดว่าถ้าหากหลักการตรงกัน ถึงแม้พวกกระผมจะเป็นฝ่ายค้าน ก็จะได้เห็นด้วยในหลักการที่เป็นไปด้วยความชอบธรรม และชอบด้วยเหตุผลครับ กราบเรียนท่านประธานเพียงแค่นี้ครับ ขอขอบคุณครับ

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ต่อไป ผมจะขอมติจากที่ประชุม จะเห็นชอบกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาหรือไม่ครับ

(นายสุชาติ ตันเจริญ รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เชิญ ท่านสมาชิกเข้ามาในห้องประชุมเพื่อลงมติครับ เนื่องจากในเรื่องของร่างพระราชบัญญัติ มหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. .... วุฒิสภานั้นได้พิจารณา และลงมติได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมหลายมาตรา ดังนั้นผมจึงขอมติจากที่ประชุมของสภาผู้แทนราษฎรนะครับว่า จะเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาหรือไม่ครับ ผมจะถามมตินะครับ ท่านสมาชิกท่านใดเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภา โปรดกดปุ่ม เห็นด้วย ท่านสมาชิกท่านใดไม่เห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภา โปรดกดปุ่ม ไม่เห็นด้วยครับ ขอเชิญใช้สิทธิออกเสียงลงคะแนนครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เชิญครับ ท่านสมาชิกท่านใดยังไม่ลงคะแนนเสียงเชิญครับ

ร้อยโท กุเทพ ไสกระจำง (บัญญัติรายชื่อ) : ท่านประธานครับ กระผม กุเทพ ไสกระจำง ๐๒๒ ไม่เห็นด้วยครับ บังเอิญกดเป็นเห็นด้วย มันลบไม่ออก ขออนุญาตครับ ลงไม่เห็นด้วยนะครับ

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ท่านกุเทพไม่เห็นด้วยนะครับ เชิญดอกเตอร์ประแสงครับ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประแสง มงคลศิริ (อุทัยธานี) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม ประแสง มงคลศิริ เช่นเดียวกันครับ ผมกดพลาดครับ ขอลงมติไม่เห็นด้วยครับ

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : กดพลาด มันไม่ได้แล้วครับ ท่านลง ๒ ทีแล้วครับถ้าอย่างนั้น ต้องถอนจากลงมติเห็นด้วยไป และก็ขอลงไม่เห็นด้วยใช่ไหมครับ คือท่านกดลงเห็นด้วยไปแล้วนะครับ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประแสง มงคลศิริ (อุทัยธานี) : ท่านประธานครับ ผมกดเห็นด้วยไปครับ แต่ต้องการจะลงมติไม่เห็นด้วยครับ

นายสงคราม กิจเลิศไพโรจน์ (สมุทรปราการ) : ท่านประธานครับ ผม สงคราม กิจเลิศไพโรจน์ นะครับ ๓๕๗ เมื่อกี้กดพลาดไปเหมือนกันครับ ที่นี้ผมไม่ได้กดเฉพาะเห็นด้วย ผมกดไม่ออกเสียงด้วยหลายที ก็คือกดไม่เห็นด้วยนะครับ

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ท่านกดเข้าไปอีกครั้งนะครับ ล่าสุด ถ้าจะต้องการลงไม่เห็นด้วย กดลงไม่เห็นด้วยไปเลย ท่านประแสงก็เหมือนกันครับ ลองกด เจ้าหน้าที่บอกว่าถ้ากดเข้าไปก็จะเอาบันทึกอันสุดท้าย ท่านวีระกรครับ

นายวีระกร คำประกอบ (นครสวรรค์) : ท่านประธานครับ ผม วีระกร คำประกอบ ๓๓๓ ไม่เห็นด้วยครับ

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ลงคะแนนครบทุกท่านแล้วนะครับ ไม่มีท่านใดไม่ลงคะแนน ขอปิดการลงคะแนนเสียงครับ ผลการลงคะแนนเสียง มีท่านสมาชิกเห็นด้วย ๗ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๒๗๖ บวกท่านวีระกรกับท่านกุเทพ เป็น ๒๗๘ งดออกเสียง ไม่มี ไม่ลงคะแนนเสียง ไม่มี ครับ

ดังนั้นมติของที่ประชุมไม่เห็นด้วยกับการแก้ไขของวุฒิสภา
ในร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. .... ดังนั้นจึงต้องตั้งคณะกรรมการ
ร่วมกันนะครับ ในส่วนของสภาผู้แทนราษฎร ขอเชิญกำหนดจำนวนกรรมการร่วมกัน
ในส่วนของสภาผู้แทนราษฎรครับ เชิญท่านสมาชิกเสนอครับ

นายสุชาติ ไลยน้ำเงิน (ลพบุรี) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ
ผม สุชาติ ไลยน้ำเงิน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคไทยรักไทย จังหวัดลพบุรี ขอตั้ง
คณะกรรมการร่วมกัน จำนวน ๒๔ ท่าน ส.ว. ๑๒ ท่าน ส.ส. ๑๒ ท่าน ขอผู้รับรอง
ด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายสุชาติ ต้นเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ตั้งกรรมการร่วมกัน ๒๔ ท่าน ในสัดส่วนของสภาผู้แทนราษฎร คนละครึ่งนะครับ
คือ ๑๒ ท่าน มีท่านสมาชิกท่านใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายสุชาติ ต้นเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ถ้าไม่มี
ถือว่าที่ประชุมมีมติให้ตั้งคณะกรรมการร่วมกันในส่วนของสภาผู้แทนราษฎร ๑๒ ท่าน
๑๒ ท่านนี้จะแบ่งเป็นสัดส่วนของพรรคไทยรักไทย ๙ ท่าน ของพรรคประชาธิปัตย์ ๒ ท่าน
พรรคชาติไทย ๑ ท่าน ขอเชิญเสนอชื่อในสัดส่วนของพรรคไทยรักไทย ๙ ท่านเลยครับ
เชิญท่านสมาชิกเสนอครับ

นางสาวธิดา สนิทวงศ์ชัย (อุดรธานี) : กราบเรียนท่านประธานคะ ดิฉัน
ธิดา สนิทวงศ์ชัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดอุดรธานี พรรคไทยรักไทย ขอเสนอ
รายชื่อคณะกรรมการร่วมกันพิจารณาร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น
พ.ศ. .... ตามสัดส่วนพรรคไทยรักไทย ๙ ท่าน ดังรายชื่อต่อไปนี้ ๑. นายจำลอง
ครุฑขุนทด ๒. ศาสตราจารย์ลิขิต ธีรเวคิน ๓. รองศาสตราจารย์สุมนต์ สกลชัย
๔. นายประจักษ์ แก้วกล้าหาญ ๕. นายพีรพันธุ์ พาลุสุข ๖. นายสฤต สันติเมทนีดล
๗. นายสุทิน คลังแสง ๘. นายสมศักดิ์ คุณเงิน ๙. นายเปรมศักดิ์ เพียยุระ ขอผู้รับรอง
ด้วยค่ะ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

๙๒

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
มีผู้รับรองครบถูกต้องครบ เชิญพรรคประชาธิปัตย์เสนอ ๒ ท่านครับ

นายสมบุญ อุกัยเวียนกุล (ต้ง) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
กระผม นายสมบุญ อุกัยเวียนกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดตรัง
พรรคประชาธิปัตย์ ขอเสนอคณะกรรมการร่วมกันพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
มหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. .... พรรคประชาธิปัตย์ ๒ ท่านครับ ๑. นายประกอบ
รัตนพันธ์ ๒. แพทย์หญิงชวนชม สกนธวัฒน์ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
มีผู้รับรองครบครับ ต่อไปขอเชิญสัดส่วนของพรรคชาติไทยเสนอครับ

นายวีระศักดิ์ โควสุรัตน์ (บัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
กระผม วีระศักดิ์ โควสุรัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคชาติไทย
ขอเสนอกรรมการร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. .... ในสัดส่วนของ
พรรคชาติไทย ๑ ท่าน คือ ดอกเตอร์อานนท์ เพียงตรง ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
มีผู้รับรองครบครับ ขอเชิญท่านเลขาธิการอ่านรายชื่อเพื่อทบทวนจำนวนกรรมการ
๑๒ ท่านอีกครั้งครับ

๙๓

นายวัชรินทร์ จอมพลาพล (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : รายงานคณะกรรมการร่วมกันพิจารณาร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. ....

๑. นายจำลอง ครุฑขุนทด
๒. ศาสตราจารย์ลิขิต วีรเวศิน
๓. รองศาสตราจารย์สุมนต์ สกลชัย
๔. นายประจักษ์ แก้วกัล้าหาญ
๕. นายพีรพันธุ์ พาลุสุข
๖. นายสฤต สันติเมทนีดล
๗. นายสุทิน คลังแสง
๘. นายสมศักดิ์ คุณเงิน
๙. นายเปรมศักดิ์ เพียยุระ
๑๐. นายประกอบ รัตนพันธ์
๑๑. แพทย์หญิงชวนชม สกลธวัณณ์
๑๒. ดอกเตอร์อานนท์ เทียงตรง

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : รายชื่อ ๑๒ ท่าน มีอะไรเปลี่ยนแปลงครับ เชิญท่านสมบุรณ์ครับ

นายสมบุรณ์ อุทัยเวียนกุล (ตรัง) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายสมบุรณ์ อุทัยเวียนกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดตรัง พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานครับ ตำแหน่งกรรมการท่านที่ ๒ เพิ่มเติมคือตำแหน่ง ศาสตราจารย์ด้วยครับ ศาสตราจารย์ แพทย์หญิงชวนชม สกลธวัณณ์ ครับ

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เจ้าหน้าที่แก้ไขให้ถูกต้องนะครับ

ต่อไปเป็นการพิจารณาในเรื่องที่ประชุมมีมติให้เลื่อนขึ้นมาพิจารณาก่อน นะครับ ในเรื่องด่วนที่ ๑๖ เป็นเรื่องร่างพระราชบัญญัติยกเว้นการนำระยะเวลาและเงื่อนไขตามมาตรา ๖๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาใช้บังคับแก่ผู้สูญหาย จากกรณีกรณีพิบัติ พ.ศ. .... (ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ขอเชิญท่านรัฐมนตรีแถลงหลักการและเหตุผลครับ

พลตำรวจเอก ชิดชัย วรรณสถิตย์ (รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ผู้ทรงเกียรติที่เคารพ กระผม พลตำรวจเอก ชิดชัย วรรณสถิตย์ รองนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ด้วยคณะรัฐมนตรีมอบหมายให้มีการเสนอร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ เรื่องการยกเว้นการนำระยะเวลาและเงื่อนไขตามมาตรา ๖๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับแก่ผู้สูญหายจากกรณีฉ้อโกงฯ พ.ศ. ....

เนื่องจากได้เกิดกรณีพิบัติจากเหตุการณ์แผ่นดินไหวและคลื่นยักษ์บริเวณพื้นที่ฝั่งทะเลอันดามันของจังหวัดกระบี่ จังหวัดตรัง จังหวัดพังงา จังหวัดภูเก็ต จังหวัดระนอง และจังหวัดสตูล เมื่อวันที่ ๒๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๗ ก่อให้เกิดความสูญเสียต่อชีวิตและมีผู้สูญหายเป็นจำนวนมาก จึงจำเป็นต้องเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว

หลักการ ให้มีกฎหมายว่าด้วยการยกเว้นการนำระยะเวลาและเงื่อนไขตามมาตรา ๖๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับแก่ผู้สูญหายจากกรณีฉ้อโกงฯ

เหตุผล เนื่องจากได้เกิดกรณีฉ้อโกงฯ พิบัติจากเหตุการณ์แผ่นดินไหว และคลื่นยักษ์บริเวณพื้นที่ฝั่งทะเลอันดามันของจังหวัดกระบี่ จังหวัดตรัง จังหวัดพังงา จังหวัดภูเก็ต จังหวัดระนอง และจังหวัดสตูล เมื่อวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๗ ก่อให้เกิดความสูญเสียต่อชีวิต และมีผู้สูญหายเป็นจำนวนมาก ดังนั้น เพื่อให้ผู้มีส่วนได้เสียหรือพนักงานอัยการสามารถร้องขอต่อศาล เพื่อสั่งให้บุคคลดังกล่าวเป็นคนสาบสูญได้โดยไม่ต้องรอระยะเวลาและเงื่อนไขตามมาตรา ๖๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ถือว่าบุคคลที่ศาลสั่งให้เป็นคนสาบสูญถึงแก่ความตายตามมาตรา ๖๒ แห่งประมวลกฎหมายดังกล่าว เมื่อเวลาที่เริ่มเกิดกรณีฉ้อโกงฯ พิบัติหรือเวลาอื่นที่พิสูจน์ได้ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
เชิญท่านสุทัศน์ก่อนครับ

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (บัญญัติรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม
สุทัศน์ เงินหมื่น บัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์

ประการแรกกระผมขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานว่า โดยหลักการนั้น
กระผมเห็นด้วยในการที่จะดำเนินการทุกวิธีทางเพื่อที่จะเยียวยาผู้ที่ได้รับผลกระทบจาก
กรณีภัยพิบัติ เมื่อวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๗ โดยดำเนินการด้วยความรวดเร็ว ทันทีทั้งที่
และเป็นทีพอใจผู้ที่ได้รับผลกระทบหรือญาติพี่น้องของบุคคลดังกล่าว แต่กรณีที่รัฐบาลได้
เสนอกฎหมายฉบับนี้ กระผมมีความเป็นห่วงอยู่หลายประการด้วยกัน จึงขออนุญาตที่จะ
ฝากประเด็นความเป็นห่วงดังกล่าวไปยังท่านประธานผ่านไปยังรัฐบาล กล่าวคือเป็นการ
เสนอกฎหมายที่ยกเว้นหลักกฎหมายซึ่งเป็นประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ที่เป็น
กฎหมายหลักของประเทศ เพราะฉะนั้นการดำเนินการดังกล่าวจะต้องดำเนินการด้วย
ความเคร่งครัด

อีกประการหนึ่งนั้นกระผมไม่แน่ใจว่าการเสนอกฎหมายฉบับนี้จะชอบด้วย
หลักกฎหมายทั่วไป หรือชอบด้วยรัฐธรรมนูญหรือไม่ ทั้งนี้เพราะว่าตามรัฐธรรมนูญและ
หลักกฎหมายทั่วไปนั้น กฎหมายจะต้องมีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไป รวมทั้งไม่มุ่งหมาย
ให้ใช้บังคับแก่กรณีใดกรณีหนึ่ง หรือแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นการเฉพาะเจาะจง
แต่กฎหมายฉบับนี้ระบุชัดเจนว่าใช้กับกรณีภัยพิบัติเมื่อวันที่ ๒๖ ธันวาคม และ
ใช้กับบุคคลที่ระบุไว้ตามบัญชีรายชื่อที่กระทรวงยุติธรรมจะเสนอเพื่อประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นพระราชกฤษฎีกาในลำดับต่อไป นั่นคือข้อเป็นห่วงประการที่ ๑

ข้อเป็นห่วงประการที่ ๒ นั้นกฎหมายฉบับนี้จะไปเปลี่ยนแปลงสภาพบุคคล
สภาพบุคคลนั้นตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์กำหนดไว้ชัดเจนนะครับว่า
สภาพบุคคลเริ่มตั้งแต่คลอดแล้วอยู่รอดเป็นทารก นั่นคือประมวลกฎหมายแพ่ง
และพาณิชย์ มาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง ขณะเดียวกันกฎหมายฉบับนี้จะทำให้เกิด
การเปลี่ยนแปลงความเป็นความตายขึ้นมาจากหลักเดิมนั้น บุคคลที่ถือว่าสิ้นสภาพบุคคล
มี ๒ กรณีครับ คือ กรณีที่ ๑ คือการตายตามธรรมชาติ ซึ่งก็หมายถึงการสิ้นชีวิต
โดยธรรมชาติ กรณีที่ ๒ คือการสาบสูญ ซึ่งก็ระบุไว้ในมาตรา ๖๒ ของประมวลกฎหมาย
แพ่งและพาณิชย์ การสาบสูญนั้นก็เป็นการสิ้นสภาพบุคคลตามกฎหมาย กรณีที่จะเข้า
หลักเกณฑ์ในการสิ้นสภาพบุคคล หรือถูกร้องให้เป็นคนสาบสูญนั้นจะต้องเข้าหลักเกณฑ์

คือไปจากภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ รวมทั้งไม่มีใครรู้แน่นอนว่าบุคคลนั้นจะมีชีวิตหรือไม่ และถ้าเป็นกรณีธรรมดาระยะเวลา ๕ ปี ถ้าเป็นกรณีพิเศษ ๒ ปี กระผมเข้าใจว่ากรณีพิเศษ ๒ ปีนั้น สำหรับกรณีคลื่นภัยพิบัติ คลื่นสึนามิวันที่ ๒๖ ธันวาคมนั้นก็คงจะเข้าในหลักกรณีพิเศษ ซึ่งขณะนี้ระยะเวลาที่ผ่านมาแล้ว ๑ ปี สมมุติว่าถ้าเราไม่มาเสนอกฎหมายฉบับนี้ซึ่งไม่แน่ว่าจะเสี่ยงต่อการขัดหลักกับกฎหมายทั่วไปหรือไม่ หรือเสี่ยงต่อการขัดรัฐธรรมนูญหรือไม่ รอระยะเวลาอีกประมาณ ๑ ปีก็ไม่ทราบว่าจะสายเกินไปหรือไม่ในการที่จะเยียวยาผู้ที่ได้รับผลกระทบ ถึงอย่างไรก็ตามท่านประธานครับ ถ้าสมมุติว่ากรณีดังกล่าวนี้เราจำเป็นต้องรีบเยียวยาให้กับบุคคลผู้ที่ได้รับผลกระทบจากกรณีภัยพิบัติ ทำไมรัฐบาลไม่ลองใช้วิธีกรณีผู้ไม่อยู่ ซึ่งไม่จำเป็นจะต้องมายื่นคำร้องหรือยื่นต่อศาล ยื่นต่อสภา เพื่อที่จะแก้ไขกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งกรณีที่เลือกได้ เพราะผู้ไม่อยู่นั้นก็สามารถที่จะให้ัยการหรือผู้เสียหายยื่นคำร้องต่อศาลขอตั้งผู้ทำการแทนได้ กรณีดังกล่าวนี้สามารถทำได้เลยครับ ไม่จำเป็นจะต้องรอครบ ๑ ปี หรือรอ ๒ ปี เราสามารถยื่นต่อศาลได้ ผู้ที่จะทำการแทนนั้นก็สมารถทำการแทนผู้ที่ไม่อยู่ได้ทันที และทำได้เกือบทุกเรื่องเกี่ยวกับเรื่องทรัพย์สิน -----

มีข้อยกเว้นอยู่บางประการที่ไม่สามารถทำได้ เช่น กรณีประนีประนอมยอมความ กรณีให้หรือยกเว้นให้อสังหาริมทรัพย์เหล่านี้เป็นต้น ถ้าเราใช้กรณีที่ว่าผู้ที่ได้รับผลกระทบเป็นผู้ไม่อยู่จะทำได้เร็วกว่ามาถึงออกกฎหมายฉบับนี้ ซึ่งผมคิดว่ากว่ากฎหมายฉบับนี้จะออกไปมีผลบังคับใช้แล้วนั้นก็คงจะใช้เวลาอีกนานพอสมควร ผ่านสภาผู้แทนราษฎรแล้วขึ้นไปสู่วุฒิสภา อาจจะไม่ทันการณ์ด้วยซ้ำไป

อีกประการหนึ่งนั้น กรณีที่ผมจำเป็นจะต้องท้วงติงไว้ เพราะว่าผลของการเป็นผู้سابสูญหรือถูกสั่งให้سابสูญนั้นกระทบต่อสภาพบุคคลและกระทบต่อทรัพย์สินของบุคคลดังกล่าวนั้นมากมาย ท่านประธานครับขณะเดียวกันเมื่อดูร่างของกฎหมายฉบับนี้เป็นที่น่าสังเกตว่า นอกจากจะมีการระบุชื่อบุคคลผู้ที่ได้รับผลกระทบ โดยยังไม่ได้ส่งมาพร้อมกฎหมายฉบับนี้ แต่ระบุว่าส่งมาโดยออกเป็นพระราชกฤษฎีกาโดยกระทรวงยุติธรรม จะเอาบัญญัติรายชื่อของกรมป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนของกระทรวงมหาดไทยส่งมา ท่านประธานครับ แน่ใจหรือยังว่าบัญญัติรายชื่อผู้ที่ได้รับผลกระทบดังกล่าวนั้นจะเป็นบัญญัติรายชื่อที่ถูกต้อง เพราะเท่าที่ปรากฏตามข่าวหนังสือพิมพ์ บัญชีรายชื่อของกระทรวงสาธารณสุขก็ดี บัญชีรายชื่อของกระทรวงยุติธรรมก็ดี และบัญชีรายชื่อของกระทรวงมหาดไทยก็ดี ยังเป็นบัญญัติรายชื่อที่สับสนอยู่ ถ้าสมมุติว่ากรณีบัญญัติรายชื่อที่ประกาศมานั้นเป็นบัญญัติรายชื่อที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วว่า บุคคลเหล่านี้มีอยู่ในเกณฑ์ที่จะถูกรื้อให้เป็นผู้سابสูญได้เกิดเป็นผู้เพิ่มเข้ามาที่หลังละ ท่านจะดำเนินการประการใด และท่านแน่ใจประการใดว่าบุคคลที่ได้รับผลกระทบนั้นจะเกิดขึ้นในเฉพาะจังหวัดที่ระบุไว้ในกฎหมายฉบับนี้ เช่น ที่จังหวัดตรัง จังหวัดพังงา จังหวัดภูเก็ต จังหวัดระนอง เกิดบุคคลที่ได้รับผลกระทบ จำเป็นจะต้องมายื่นคำร้องขอให้เป็นผู้سابสูญอยู่จังหวัดอื่นละ ท่านจะดำเนินการประการใด ท่านประธานครับ กระผมขอกราบเรียนว่ากระผม ยืนยัน และพรรคประชาธิปัตย์ยืนยันเห็นด้วยในหลักการที่จะช่วยเหลือผู้ที่ได้รับผลกระทบจากภัยพิบัติ ข้อท้วงติงก็เป็นข้อท้วงติงที่เราเห็นว่าเป็นข้อท้วงติงที่จะเป็นประโยชน์ในการพิจารณาดำเนินการต่อไป และเป็นข้อท้วงติงที่เราเกรงว่าจะเป็นการขัดกับหลักกฎหมายทั่วไปและขัดกับรัฐธรรมนูญในอนาคตครับ

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านบุญจงครับ

นายบุญจง วงศ์ไตรรัตน์ (นครราชสีมา) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม บุญจง วงศ์ไตรรัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครราชสีมา พรรคไทยรักไทย กระผมเห็นด้วยที่รัฐบาลได้เสนอกฎหมายฉบับนี้เข้าสู่การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร เพราะกระผมเห็นว่ากฎหมายมีความสำคัญครับ และก็มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้อง ออกกฎหมายฉบับนี้เพื่อแก้ปัญหาความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชน ท่านประธาน ที่เคารพครับ จากวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๗ เวลาประมาณทุ่มครึ่ง เหตุการณ์ที่ไม่คาดคิด และเป็นภัยที่ไม่ได้ตั้งใจไว้เลยได้เกิดขึ้นที่บริเวณพื้นที่ฝั่งทะเลอันดามัน แผ่นดินไหว คลื่นยักษ์ถล่ม ทำให้มีผู้คนเสียชีวิตเป็นจำนวนมาก ไม่ว่าจะเป็นชาวไทยหรือว่า ชาวต่างประเทศ พี่น้องประชาชนใน ๖ จังหวัดภาคใต้ เป็นพี่น้องประชาชนในพื้นที่ที่ได้รับ ผลกระทบมากที่สุด กระผมเองต้องกราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผมมีตัวเลข จากกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยว่าเหตุการณ์ครั้งนี้รุนแรงมากครับท่านประธาน จริง ๆ แล้วแผ่นดินไหวและคลื่นยักษ์สึนามิได้มีข้อมูลเกิดขึ้นครั้งแรกนะครับ ท่านประธานที่เคารพ ในปี ค.ศ. ในวันที่ ๒๑ ธันวาคม ที่รัฐแคลิฟอร์เนียี่ครั้งแรก ครั้งแรกนี้ไม่หนักเท่าไรครับ พอมาครั้งสุดท้ายก่อนที่จะเกิดแถบทะเลอันดามันนี่นะครับ เมื่อวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ค.ศ. ๑๙๙๘ ครั้งนี้ถือว่าหนักหน่วงพอสมควรครับ แผ่นดินไหว ได้น้ำถึง ๒ ครั้ง เกิดความรุนแรงในเขตพื้นที่ที่เกิด ๗ หมู่บ้านของปากังวินิกินี ทำให้มี ผู้เสียชีวิตเกือบ ๓,๐๐๐ คน -----

แล้วมาครั้งหลังนี่นะครับ ที่เกิดมาในพื้นที่แถบทะเลอันดามันแล้วมากระทบ
 พื้นที่ประชาชน ๖ จังหวัดภาคใต้ ท่านประธานที่เคารพครับ เหตุการณ์ครั้งนี้ ๙ ประเทศ
 ครับ ที่ได้รับผลกระทบ ประเทศไทยเป็น ๑ ใน ๙ ประเทศ แล้วก็อันดับ ๓ ครับ ที่ได้รับ
 ความรุนแรงมากที่สุด มาอันดับ ๑ เป็นต้น ๆ นั่นคืออินโดนีเซียครับ มีผู้เสียชีวิตประมาณ
 ๑๐๑,๐๐๐ คน และผู้บาดเจ็บอีกประมาณ ๑๐๐,๐๐๐ คน ลำดับที่ ๒ ก็คือศรีลังกาครับ
 ผู้เสียชีวิตเกือบ ๔๐,๐๐๐ คน แล้วก็บาดเจ็บอยู่ประมาณ ๑๕,๐๐๐ คน ส่วนประเทศไทย
 เรานั้นเสียชีวิตประมาณ ๕,๓๙๕ คน แล้วก็บาดเจ็บร่วม ๑๐,๐๐๐ คน ท่านประธาน
 ที่เคารพครับ วันนี้ ๖ จังหวัด พื้นที่ที่อยู่ภาคใต้เมื่อได้รับผลกระทบแล้วมันเป็นผลกระทบ
 ในชีวิตเขาที่จดจำไว้ชั่วชีวิตครับ ไม่ว่าทรัพย์สินที่หามาได้ สูญหายหมด ระบบเศรษฐกิจ
 ระบบนิเวศน์เสียหายมากมาย เราในฐานะเป็นคนไทยครับจะเห็นรัฐบาลนั้นได้ออกไป
 เยียวยา ไปช่วยเหลือในทุกด้าน ล่าสุดก็มีการประชุม ครม. ที่จังหวัดพังงา เพื่อนำประเด็น
 ต่าง ๆ ที่ยังตกค้างอยู่แล้วเอาไปแก้ไข ผมเองต้องกราบเรียนท่านประธานว่า ๖ จังหวัด
 ที่ได้รับผลกระทบมากที่สุดก็คือพังงา จังหวัดพังงานั้นมีผู้เสียชีวิตอยู่ประมาณ
 ๑,๙๖๔ คน เป็นคนไทยนะครับ ต่างชาติเยอะหน่อย ๒,๒๑๓ คน รวมแล้วประมาณ
 ๔,๐๐๐ กว่าคน บาดเจ็บรวมทั้งหมดครับชาวไทย ชาวต่างชาติ ๕,๕๐๐ กว่าคน
 แล้วสูญหาย ๒,๐๐๐ กว่าคน นอกนั้นจำนวนผู้เสียชีวิตและบาดเจ็บลดลงมาน้อยที่สุดคือ
 จังหวัดสตูล จังหวัดสตูลนั้นมีตายประมาณ ๖ คนครับ สูญหายไม่มี แล้วก็บาดเจ็บบ้าง
 แต่ทั้งหมด นั่นคือความสูญเสียที่ถือว่าเป็นครั้งสำคัญที่สุดที่ประเทศไทยเราได้พบมา
 ท่านประธาน ที่เคารพครับ ภัยที่เกิดขึ้นโดยไม่ได้ตั้งใจ แล้วก็ภัยที่มีความสำคัญ
 แต่สิ่งที่ตามมาครับทุกส่วนให้กำลังใจ รัฐบาลมีหน้าที่เข้าไปเยียวยา แต่สิ่งหนึ่งซึ่งยังเป็น
 ปัญหาและเกิด ความเดือดร้อนให้กับบรรดาญาติพี่น้อง ไม่ว่าจะบิดา มารดา
 หรือแม่แต่ภรรยา นั่นก็คือการสูญหายไปของบุคคลในครอบครัวเขา วันนี้จากข้อมูล
 ของกรมป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัย ตั้งแต่วันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๗ ตั้งแต่
 วันเกิดเหตุ จนถึงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๔๘ ท่านประธานครับ มีตัวเลขผู้สูญหาย
 จำนวน ๒,๘๑๗ คน เสียชีวิต ๕,๓๙๕ คน บาดเจ็บ ๘,๔๕๗ คน จุดนี้ละครับจึงเป็นจุด
 ที่จะต้องมีการยกเว้นกฎหมายมาตรา ๖๑ ท่านประธานที่เคารพครับ วันนี้จำนวน
 ผู้ที่สูญหายนั้นค่อนข้างจะชัดเจนครับ ภัยสึนามิหายไปแล้ว ๙ เดือนเศษครับ ยังไม่เจอ

บุคคลเหล่านี้ นั้นยอมเป็นความแน่ใจว่าเขาคงไม่มีชีวิตอยู่แล้ว จะหายไปกับน้ำทะเล
หายไปอย่างไร เราไม่มีใครทราบ แต่ ๙ เดือนแล้วครับ ญาติพี่น้องหาไม่เจอ จน
ต้องแจ้งหน่วยงานราชการที่รับผิดชอบ กระทรวงยุติธรรมมีข้อมูล วันนี้ถามว่าเมื่อเขาสูญ
หายอย่างนี้ สิทธิหน้าที่เขาจะต้องมีครับ ทำอย่างไรละครับที่จะให้สิทธิหน้าที่เหล่านี้ให้
มีขึ้นกับญาติเขา ให้มีขึ้นกับพี่น้องเขา เราก็ต้องมีกฎหมายที่จะต้องมารองรับ -----

ท่านประธานที่เคารพครับ กฎหมายแพ่งและพาณิชย์นั้นโดยปกติการเสียชีวิตของคนนั้น เสียโดยธรรมชาติ ไม่ว่าจะโดยอุบัติเหตุหรือป่วยตาย และก็เสียชีวิตโดยผลของกฎหมาย ก็คือกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๖๑ และมาตรา ๖๒ ผมขออนุญาตกราบเรียน ท่านประธานสั้น ๆ ครับ เพื่อความเข้าใจของพี่น้องประชาชนที่ฟังเกี่ยวกับกฎหมายฉบับนี้ เพราะหลักนั้นกฎหมายก็คือกฎหมาย แต่วันนี้คณะรัฐมนตรีมาออกข้อยกเว้นกฎหมาย ท่านประธานที่เคารพครับ ในกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๖๑ เขาบอกอย่างนี้ครับ บุคคลใดได้ไปจากภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่และไม่มีใครรู้แน่ชัดว่าบุคคลนั้นยังมีชีวิตอยู่หรือไม่ ตลอดระยะเวลา ๕ ปี เมื่อผู้มีส่วนได้เสียหรือพนักงานอัยการร้องขอ ศาลจะสั่งให้ บุคคลนั้นเป็นคนสาบสูญก็ได้ ระยะเวลาตามวรรคหนึ่งให้ลดเหลือ ๒ ปี ในกรณีดังนี้ ๑. นับแต่วันที่การรบหรือการสงครามสิ้นสุดลง ถ้าบุคคลนั้นอยู่ในการรบหรือสงคราม และหายไปในการรบหรือสงครามดังกล่าว ๒. นับแต่วันที่ยานพาหนะที่บุคคลนั้นเดินทาง อับปาง ถูกทำลายหรือสูญหายไป ๓. นับแต่วันที่เหตุอันตรายแก่ชีวิต นอกจากที่ระบุไว้ในข้อที่ ๑ และข้อที่ ๒ ได้พ้นไป บุคคลนั้นตกอยู่ในอันตรายเช่นว่านั้น ส่วนมาตรา ๖๒ ก็เป็นมาตราที่เกี่ยวกับศาลมีคำสั่งให้บุคคลนั้นเป็นคนสาบสูญ กฎหมายมาตรานี้บอกว่า ถือว่าเขาเสียชีวิต ท่านประธานที่เคารพครับ การเสียชีวิตโดยผลของกฎหมาย มันก็จะเกิด สิทธิต่าง ๆ ตามมาอีกเยอะ ไม่ว่าจะเป็นทายาทได้ใช้สิทธิในการรับมรดก หรือสิทธิต่าง ๆ ที่มีในกรณีบุคคลใดเสียชีวิต แต่วันนี้ผู้สาบสูญจำนวน ๒,๐๐๐ - ๓,๐๐๐ คน ที่เป็นข้อมูล ตัวเลขของทางราชการ ท่านประธาน ญาติพี่น้องจะรับมรดกก็รับไม่ได้ บางคนเหลือ รถปิคอัพอยู่ บางคนมีอาวุธปืนอยู่ บางคนมีอสังหาริมทรัพย์อื่น ๆ ที่จะต้องจดทะเบียนอยู่ ก็ทำอะไรไม่ได้ หรือหน้าที่ไปตามสิทธิสัญญาต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นสัญญาประกันชีวิต ท่านประธานที่เคารพ ทำกรรมธรรมไว้ ถ้าไม่จ่ายเบี้ยประกัน กรรมธรรมก็มีปัญหาอีก ข้อสัญญาบอกว่าถ้าไม่จ่ายเบี้ยผิดสัญญาอย่างนี้ ฉะนั้นสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้จึงเป็น ปัญหาครับ เมื่อเกิดปัญหาอย่างนี้ รัฐบาลเสนอกฎหมายฉบับนี้เข้ามา ผมถือว่าเป็นกฎหมายที่มีประโยชน์ และเป็นกฎหมายที่แก้ปัญหาให้กับพี่น้องประชาชน อย่างแท้จริง ท่านประธาน ที่เคารพครับ กฎหมายยกเว้นลักษณะอย่างนี้เป็นสิ่งที่ดี อย่างยิ่ง และผมต้องการให้กฎหมายฉบับนี้ผ่านสู่สภาผู้แทนราษฎรและกระบวนการ ของกฎหมายแล้วออกมาใช้ ให้เกิดประโยชน์โดยเร็วกับพี่น้องประชาชน ท่านประธานครับ

ผมสนับสนุน แต่ผมมีข้อเสนอแนะท่านรัฐมนตรีและท่านคณะกรรมการที่จะทำหน้าที่ในการพิจารณากฎหมายฉบับนี้ในวาระที่ ๒ ดังนี้ครับ กฎหมายฉบับนี้มีอยู่ไม่กี่มาตราครับ และก็เป็กฎหมายที่เกี่ยวพันหลักกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ กระผมเองต้องกราบเรียนอย่างนี้ครับว่าการใช้สิทธิตามกฎหมายฉบับนี้สามารถดำเนินการโดยผู้มีส่วนได้เสีย ทายาท โดยชอบธรรม ไม่ว่าจะเป็นผู้สืบสันดาน บุพการีหรือพนักงานอัยการ แต่โดยปกติเนะครับ การร้องขอให้บุคคลใดเป็นคนสาบสูญตามกฎหมายมาตรา ๖๑ และมาตรา ๖๒ ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์นั้น ส่วนใหญ่แล้วประชาชนก็จะใช้สิทธิในการแจ้งทนายความร้องขอต่อศาลดำเนินคดี การร้องขอต่อศาลดำเนินคดีนั้นจะต้องมีการเสีย ค่าฤชาธรรมเนียม ไม่ว่าจะเป็นค่าคำร้อง ค่าใบแต่งทนาย ค่าอ้างเอกสาร ค่าประกาศหนังสือพิมพ์ส่วนกลาง จริง ๆ แล้วใช้ประมาณ ๑,๐๐๐ บาท ท่านประธานที่เคารพครับ วันนี้ผู้สูญหายทั้งหมดมีอยู่ประมาณ ๒,๘๑๗ คน วันนี้ถ้ารัฐได้เงินจากค่าธรรมเนียมเหล่านี้ก็จะอยู่ประมาณ ๒๐๐,๐๐๐ กว่าบาท ผมอยากจะเสนอท่านรัฐมนตรีครับ ไหน ๆ ก็ยกเว้นกฎหมายหลักสำคัญแล้ว และเหตุการณ์นี้ก็เป็นเหตุการณ์ที่ไม่ได้คาดคิดว่ามันจะเกิดขึ้น และการสูญเสียนี่เป็นการสูญเสียชีวิตและทรัพย์สิน ถ้าเรียกง่าย ๆ ก็สิ้นเนื้อประดาตัวครับ เมื่อเราจะออกกฎหมายอย่างนี้ยกเว้นกฎหมายหลักแล้ว ผมอยากเสนอฝากเป็นข้อสังเกตครับ ท่านรัฐมนตรี ท่านคณะกรรมการครับ ท่านกรรณายกเว้นค่าฤชาธรรมเนียมให้กับญาติเขาหรือประชาชนที่ไปใช้สิทธิทางศาลด้วยได้ไหมครับ ขวัญกำลังใจเขาจะได้เกิดขึ้นครับ รัฐได้เงินไม่กี่แสนหรอกครับ อย่างที่ผมนำเรียนแล้ว ฉะนั้นผมฝากข้อนี้ครับ น่าจะกรุณาใส่ไว้ เพื่อพี่น้องประชาชนที่เขาเป็นทายาท เขาจะได้รับประโยชน์จากรัฐบาลในการออกกฎหมายนี้อย่างแท้จริงครับ สุดท้ายครับ ด้วยเหตุผลดังกล่าวนี้ผมขอสนับสนุนกฎหมายฉบับนี้ครับ ขอขอบคุณมากครับ

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
เชิญท่านพิเชษฐครับ แล้วก็ท่านเอกภาพนะครับ

นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล (กระบี่) : ท่านประธานที่เคารพ ผม พิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดกระบี่ครับ ผมกราบเรียนท่านประธานในเบื้องต้นว่าผมเห็นด้วยว่าเกิดมีสภาพปัญหาเกิดขึ้นจริง เป็นปัญหาที่กระทบถึงสิทธิ หน้าที่หลาย ๆ อย่างของประชาชนที่จำเป็นจะต้องได้รับการแก้ไข เยียวยา โดยรีบด่วนจริง ปัญหานี้มันจะกว้างอยู่ในหมู่คนจำนวนมาก ถ้าคนประมาณ ๒,๘๐๐ กว่าคน หรือประมาณ ๓,๐๐๐ คนนี้ มันเกี่ยวข้องกับคนที่กระทบเป็นหมื่น ๆ คน ญาติพี่น้องที่เกี่ยวข้อง อยู่ทั้งหมดนะครับ ที่จะเกี่ยวข้องกับอันนี้ แต่กระผมจะขอฝากความเห็นประกอบ การพิจารณาของท่านรัฐมนตรี และเป็นข้อติติงบางประการ เพื่อให้คณะกรรมการวิสามัญที่จะตั้งขึ้นไปพิจารณาต่อไปดังนี้

ประการแรกที่สุด กระผมขอตำหนิว่าสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นร้ายแรงจำนวน กว้างขวาง เรานำมาสู่วิธีการแก้ไขที่ช้าจนเกินไป จริง ๆ แล้วคนจะสาบสูญหลาย ๆ พันคนนี่เราประเมินได้ตั้งแต่เดือนมกราคม เดือนกุมภาพันธ์แล้วว่าคนที่สาบสูญจำนวน หลายพันคนดังกล่าวนี้อาจจะไปสิทธิ หน้าที่ต่าง ๆ ที่กระทบในการที่จะทำนิติกรรมอะไรก็ดี หรือกรณีที่ทำยาทจะได้รับเงินชดเชย เยียวยา ช่วยเหลือจากรัฐบาล พระราชบัญญัติ ตามอยู่คนจำนวนมาก เราจะแก้ไขกันอย่างไรรีบด่วนได้อย่างไร แต่ปรากฏว่าเรื่องนี้ กระทรวงยุติธรรมเสนอปัญหาเข้ามาเป็นกฎหมายมาตั้งแต่วันที่ ๙ พฤษภาคม ครม. มีมติ ๒๔ พฤษภาคม เราเพิ่งจะถึงสภาวันนี้เดือนกันยายนเข้าไปแล้ว สภาพปัญหาเกิดขึ้น เกือบ ๑ ปีแล้ว ถ้า ๑ ปี กับกฎหมาย สภาพของกฎหมาย เรื่อง ๒ ปี มันก็ขาดเหลือ ไม่มากแล้ว ถ้าเรากระตือรือร้น แล้วเราก็พยายามเร่งรัดในเรื่องนี้ตั้งแต่แรก บุคคลเหล่านี้ จะได้ไม่ต้องอยู่ในความทุกข์ของสภาพปัญหายาวนานถึงขนาดนี้

ประการที่ ๒ ก็คือว่า ผมไม่เห็นด้วยกับการที่จะกระทำแก้ไขปัญหาด้วย พระราชบัญญัติยกเว้นการนำระยะเวลาและเงื่อนไขตามมาตรา ๖๑ แห่งประมวลกฎหมาย แพ่งและพาณิชย์มาบังคับใช้ หลักกฎหมายมันมีอยู่อันหนึ่งครับ ท่านประธานครับ ว่าเราจะไม่ออกกฎหมาย เพื่อแก้ไขปัญหาใดปัญหาหนึ่งเท่านั้น เราจะไม่ออกกฎหมาย เพื่อแก้ไขปัญหาให้กับกลุ่มคนใดกลุ่มคนหนึ่งเท่านั้น หรือเราจะไม่ออกกฎหมาย

เพื่อใช้ในสภาพพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่งเท่านั้น แต่เวลานี้ในร่างพระราชบัญญัติมันปรากฏ
 ในบทวิเคราะห์ศัพท์ ในมาตรา ๓ ว่ากรณีธรณีพิบัติ หมายความว่าถึงเหตุการณแผ่นดินไหว
 และคลื่นยักษ์ที่เกิดขึ้นบริเวณพื้นที่ชายฝั่งทะเลอันดามันของจังหวัดกระบี่ จังหวัดตรัง
 จังหวัดพังงา จังหวัดภูเก็ต จังหวัดระนอง และจังหวัดสตูล เมื่อวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๗
 ถ้าโดยหลักของการออกกฎหมายจริง ๆ แล้วตรงนี้ผมว่ามันไม่ถูกต้อง เป็นการ
 ออกกฎหมายเพื่อระบุภัยใดภัยหนึ่งเท่านั้น และในพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่งเท่านั้น กับกลุ่มคน
 ที่ประสบภัย ณ วันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๗ เท่านั้น ถ้าเป็นกรณีเช่นนี้ ถ้าเกิดสึนามิ ๒ ละ
 เราไม่ต้องมาออกพระราชบัญญัติอีกสักครั้งหนึ่งหรือ ถ้าเกิดกรณีไฟไหม้ละ ถ้าเกิดกรณี
 พายุเหมือนที่ประเทศสหรัฐอเมริกาละ เราไม่ต้องออกกฎหมายแก้ไขพระราชบัญญัติ
 ครั้งที่ ๒ ครั้งที่ ๓ ครั้งที่ ๔ ครั้งที่ ๕ ครั้งที่ ๖ โดยไม่สิ้นสุดอย่างนั้นหรือ ผมก็มีความเห็น
 ว่าทำไมไม่แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา ๖๑ ใส่การนี้เป็น (๔)
 หรือ (๕) เพื่อคุ้มครองถึงภัยพิบัติต่าง ๆ ที่นอกเหนือจากใน (๑) (๒) (๓) ให้มี (๔) เพื่อการ
 กรณีดังเช่นนี้ ลักษณะเช่นนี้ วันข้างหน้าจะเกิดมีเรื่องอะไรขึ้นมาก็ตาม เรามี
 ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา ๖๑ วงเล็บใหม่ที่เราเพิ่มขึ้นมาแก้ไข
 ด้านปัญหาทันที-----

มิเช่นนั้นที่เกี่ยวหน้ามีปัญหา เราไม่ต้องใช้เวลาอีกเกือบปีเช่นนี้หรือ นั่นละจะต้องปล่อยคนเหล่านี้อยู่ในท่ามกลางปัญหาหรือความทุกข์อีกยาวนานเท่าไร ท่านประธานครับ โดยวิธีการออกกฎหมายเพื่อแก้ไขกฎหมายหลักคือประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ กระผมยังไม่เห็นด้วย แต่ก็ไม่ขัดข้อง ขอให้คณะกรรมการลองไปช่วยพิจารณาดูสิครับว่าเราจะเอาการนี้ไปอยู่ในมาตรา ๖๑ (๔) สักหนึ่งวงเล็บ เพื่อการใดที่จะเกิดขึ้น ไม่ว่าจะภัยใด ๆ ภัยจากธรณี ภัยจากอากาศ ภัยจากทะเลหรือภัยจากตึกถล่ม หรือภัยจากอะไรก็ตามที่มันเกิดขึ้นเราจะมีกฎหมายหยิบยกมาใช้ได้ทันที มันน่าที่จะดีกว่าไหม

ในประการที่ ๒ ท่านประธานที่เคารพครับ เรื่องถ้าเราดูในมาตรา ๓ ที่แก้ไขในวรรคสองนะครับ มีข้อความว่า ผู้เสียหายจากกรณีธรณีพิบัติหายนะความถึงผู้มีสัญชาติไทยที่มีชื่ออยู่ในบัญชีรายชื่อผู้สูญหาย จากกรณีภัยพิบัติที่กระทรวงยุติธรรมประกาศ ตามมาตรา ๔ มาตรา ๕ ท่านประธานครับ ผมเข้าใจว่าเจตนารมณ์จะไม่ให้กฎหมายนี้รวมไปถึงคนต่างประเทศที่มาประสบภัยในเมืองไทย เราต้องการเฉพาะคนที่อยู่ในเมืองไทย แต่เราไปใช้คำว่า สัญชาติไทย คนที่อยู่ในเมืองไทยบางคนอยู่มาหลาย ๆ ปีแล้ว แต่เป็นคนต่างด้าวที่มีลูกหลานเต็มบ้านเต็มเมืองที่เขายังไม่ได้โอนสัญชาติเป็นไทย ละครับ โกงนั้น โกงนี้ แป๊ะนั่น แป๊ะนี่อีกตั้งเยอะแยะในพื้นที่ ๓ - ๔ จังหวัด ก็เกิดปัญหา เช่นนี้ เช่นเจ้าตัวก็สูญหายไปแล้ว ททรัพย์สินมรดกเขาอยู่จำนวนมากเท่าไร เราจะแก้ไข ปัญหาเหล่านี้ได้อย่างไร หรือบุคคลเหล่านี้คนต่างด้าวที่มาอยู่เมืองไทย บางคนมาอยู่ตั้งแต่เด็กจนอายุ ๖๐ - ๗๐ ปี ณ วันนี้แล้วสภาพปัญหาของเขายังไม่ได้รับการคุ้มครอง จากกฎหมายนี้ อย่างนั้นหรือ และเราจะแก้ไขบุคคลอย่างนี้ได้อย่างไร ผมถึงติดใจคำว่า ผู้มีสัญชาติไทย คิดว่าถ้าแก้ไขได้ดีไหม ถ้าเราจะให้เป็นผู้มีภูมิลำเนาอยู่ในประเทศไทย มันจะเข้าแก่บุคคลสัญชาติอะไรก็ตาม ตรงนี้ผมว่ามันน่าที่จะเข้าหลักเข้าเกณฑ์มากกว่า นะครับ การที่ว่าผู้มีรายชื่อขณะนี้จะต้องเป็นรายชื่อตามที่กระทรวงยุติธรรมเสนอเข้ามา ตามบัญชีท้ายประกาศอะไรก็ตามนะครับ ขณะนี้มันมีสภาพปัญหาเกิดขึ้นก็คือว่า บัญชีรายชื่อที่ถือ เราถือตามบัญชีรายชื่อที่ขึ้นอยู่กับกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย แต่ข้อมูลขณะนี้ เมื่อสักครู่นี้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติก็ได้ชี้แจงมาแล้วว่าบุคคลเหล่านี้ ๒,๘๐๐ กว่า เกือบ ๓,๐๐๐ คนที่สูญหายที่ยังไม่พบตัว แต่ทางกรมบรรเทาสาธารณภัย มีบัญชีเพียงแค่ ๑,๐๐๐ กว่าคนแค่นั้นเอง อีก ๑,๐๐๐ กว่าคน ๒,๐๐๐ คนนอกเหนือจาก

บัญชีนี้เราจะทำอย่างไร ก็เช่นเดียวกับที่สมาชิกท่านหนึ่งได้อภิปรายละครับว่า ถ้าปรากฏขึ้นมาทีหลัง ว่ามีคนที่อยู่ในสภาพปัญหาจริง ๆ อีกจำนวนมาก แต่ไม่ได้อยู่ในบัญชีรายชื่อ และกฎหมายเขียนว่าเฉพาะผู้ที่อยู่ในบัญชีรายชื่อเท่านั้นที่จะเข้าช้อยกเว้นตามสภาพนี้ คนอีกเกือบพันคนที่ไม่พบอยู่ ณ ขณะนี้และก็ได้ไม่ได้มีอยู่ในบัญชีเราจะทำอย่างไร ยอดรวมตามที่กรมบรรเทาและป้องกันสาธารณภัยมี ขณะที่มาชี้แจงต่อคณะกรรมการวิปฝ่ายค้านและมีแผ่นซีดี (CD) มาอยู่ในมือผมมี ๑,๙๒๑ รายขึ้นบัญชีเอาไว้ แต่ขณะนี้ก็มีคนแจ้งว่ามีผู้สูญหายอยู่ ๒,๘๑๗ ราย อีก ๑,๐๐๐ รายละครับ ที่เขายังไม่ปรากฏตัว แต่ไม่มีอยู่ในรายชื่อ เราจะแก้ไขปัญหาเหล่านี้ได้อย่างไร ท่านประธานครับยังมีกลุ่มคนระดับนี้ ปัญหาเช่นนี้ที่ไม่ได้แจ้งรายชื่ออีกเยอะ บิดา มารดาเสียชีวิต มีบุตรอายุ ๓ ขวบ ๔ ขวบ แค่ ๒ คนไม่มีญาติพี่น้องที่ไหน เด็ก ๓ - ๔ ขวบ ๒ คนนี้จะรู้จักที่จะมาแจ้งรายชื่อหรือครับว่าพ่อแม่หายไป บิดา มารดาหายไป คนที่ยังตกสำรวจไม่ได้อยู่ในบัญชีรายชื่ออีกเป็นพันราย เราจะแก้ไขปัญหานี้ได้อย่างไร ถ้ากฎหมายเราเขียนว่า ผู้ที่ได้รับประโยชน์ก็คือเฉพาะผู้ที่มีบัญชีรายชื่ออยู่ที่แสดง ณ วันออกกฎหมายเหล่านี้เท่านั้น

ประการต่อมาท่านประธานครับ เราได้มีการกำหนดว่า ผู้ที่จะถือว่าเป็นผู้สูญหายได้รับช้อยกเว้นในมาตรา ๖๑ นี้ ได้แก่บุคคลที่เกิดจากภัยสึนามิเมื่อวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๗ -----

แต่เหตุการณ์นี้มันเกิดตั้ง ๖ จังหวัด แล้วแต่ละจังหวัดเกิดไม่พร้อมกัน มันมีเหลื่อมกัน ชั่วโมง ๒ ชั่วโมง ๓ ชั่วโมงอยู่เยอะเยอะ บางเหตุการณ์ บางจังหวัด บางพื้นที่เกิดตั้งแต่ ๑๐ นาฬิกา บางพื้นที่เกิดมาเที่ยง บางพื้นที่เกิดเหตุการณ์สักประมาณเที่ยงเศษ ๆ คนจำนวนนี้ไม่ได้เกิดภัยแล้วก็จะตายทันที บางคนหนีอยู่ตามภูเขาซุกซ่อนอยู่ บาดเจ็บอยู่ทั้งวัน เกือบวันแล้วเขาถึงจะตายแต่พิสูจน์ยากเหลือเกินครับ การที่สถานะบุคคลในการที่จะตายเมื่อไร มันเป็นเรื่องสำคัญครับ ผมคิดว่าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมก็ทราบนะครับ กฎหมายเขียนสภาพบุคคลเริ่มต้นเมื่อคลอดและอยู่รอดเป็นทารก และสิ้นสุดเมื่อตาย การตายมันก็ตาย ๒ อย่าง ตายตามชีวภาพ กายภาพ หมดลมหายใจตายจริง ก็กับการตายตามกฎหมาย ผู้ที่มีปัญหาอยู่เกือบ ๓,๐๐๐ รายจะมีคน ๒ ประเภท คือตายจริงก็มี ตายตามข้อสันนิษฐานตามกฎหมายก็มี แต่ผลตาย ณ เวลาไหนมันมีปัญหามากเหลือเกิน สมมุติว่าท่านประธานครับ ผมไปอยู่เหตุการณ์ที่จังหวัดกระบี่ และเกิดภัยในจังหวัดกระบี่ สักประมาณ ๑๑ นาฬิกา ผมเขียนเช็คไว้ฉบับหนึ่งแล้วคนนั้นก็ไปเบิกจากธนาคารไปเมื่อตอนเที่ยง แต่บอกว่าผมตายเมื่อตอน ๑๑ นาฬิกา เช็คใบนั้นที่เบิกจากเมื่อตอนเที่ยงคือเบิกเมื่อหลังผมตายแล้ว เมื่อผู้สั่งจ่ายตายไปแล้วมันมีปัญหาต่อเนื่องมาว่าเงินจำนวนนี้เช็ควันนี้ที่สั่งจ่ายไปแล้วทำอย่างไร หรือว่าผมไปอยู่ที่พังงาตอนเที่ยง ภรรยาผมคลอดบุตรตอน ๑๑ นาฬิกา จะถือว่าบุตรคนนี้คลอดมาขณะที่ผมมีชีวิตอยู่หรือว่าเด็กคนนี้คลอดมาขณะที่บิดาตายไปแล้ว การรับมรดกจะรับมรดกในฐานะที่เป็นทายาทหรือในฐานะรับมรดก มันยุ่งยากหมดครับตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เพราะฉะนั้นข้อสันนิษฐานว่าภัยจากสึนามิ ๕ - ๖ จังหวัด ให้ถือว่าตั้งแต่เกิดภัยมันยากจะบอกครับว่าภัยจังหวัดไหน ตรงไหนเกิดขึ้น ณ กี่นาฬิกา เวลาเท่าไร เวลาเท่าไรถึงจะถือว่าคนนี้ตายหรือไม่ มันเกี่ยวข้องกับสิทธิและหน้าที่ทั้งตัวทรัพย์สิน เช่น กรณีจ่ายเช็คอย่างที่ว่านั้นละครับ จะทำอย่างไร ธนาคารจ่ายเช็คผมไปเมื่อตอน ๑๑ นาฬิกา แต่มาสันนิษฐานว่าผมตายไปเมื่อตอน ๑๐ นาฬิกา นั่นคือเช็คใบนี้จ่ายไปขณะที่ผู้สั่งจ่ายเสียชีวิตไปแล้ว ตายไปแล้ว ปัญหาเงินพวกนี้จะต้องเรียกคืนหรือไม่ อย่างไร ปัญหาเกี่ยวข้องกับทายาทได้อย่างไร สภาพบุคคล ถ้าเกิดภรรยาผมคลอดบุตรตอนเที่ยงสักคนหนึ่ง และถือว่าผมเสียชีวิตไปเมื่อ ๑๑ นาฬิกา เด็กคนนี้นันก็เกิดขึ้นหลังจากบิดาตายไปแล้ว หรือจะมาถือว่าผมเสียชีวิตเมื่อบ่ายโมง เด็กมันก็เกิดก่อนบิดาตายไปแล้ว สิ่งเหล่านี้ผมว่าเป็นรายละเอียด

เล็ก ๆ น้อย ๆ ที่เป็นปัญหาอีกเยอะเหมือนกัน กฎหมายนี้ยังไม่ได้ครอบคลุมถึงครับ ยังไม่ได้ครอบคลุมถึงแก้ไข ถึงสภาพปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจำนวนมากในวันข้างหน้า ทั้งหมดนี้ไม่ใช่ว่าไม่อยากให้มีกฎหมายนี้ออกมา แต่คณะกรรมการกรรมาธิการฯ เอาไปดูเถอะว่า ที่ผมพูดนี้มันมีปัญหามาในทางกฎหมายเกิดขึ้นจริง ๆ หรือไม่ และก็ในสภาพปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้ เราควรจะแปรญัตติด้วยคำให้ครอบคลุมถึงสภาพปัญหาให้ได้ทั่วไปหรือไม่อย่างไร ผู้ที่ตกหล่นจากบัญชีรายชื่อที่ท่านมีอยู่ขณะนี้ ๑,๙๐๐ กว่าคน แต่ตัวผู้สูญหายจริง ๆ เกือบ ๓,๐๐๐ คนนี้ อีก ๑,๐๐๐ กว่าคนเหล่านี้จะทำอย่างไร เมื่อออกกฎหมายไปแล้วมันไม่ได้ หรือจะแก้ไขกฎหมายด้วยวิธีที่เราจะมีพระราชบัญญัติออกมาคือ ๆ อย่างนี้ ฉบับหนึ่ง หรือควรที่จะไปแก้ไขกฎหมายหลักประมวลแพ่งและพาณิชย์ให้ครอบคลุมถึงสภาพปัญหา เกิดสินามิ ๒ ทีไหน หรือถ้าเกิดเหี่ยวหน้ามันไม่ใช่ธรณีพิบัติละ มันเกิดกลายเป็นน้ำท่วม แล้วเกิดเป็นภัยอย่างอื่นทางอากาศละครับ หรือมันเกิด ณ วันอื่นกับกลุ่มคนอื่น ที่ไม่ได้อยู่ที่ ๖ - ๗ จังหวัดนี้ละครับ เรามีต้องมาออกกฎหมายพระราชบัญญัติแต่ละฉบับโดยไม่สิ้นสุดอย่างนั้นหรือ มันไม่ใช่วิธีการแก้ไขกฎหมายที่ถูกต้อง ผมยังมีความเห็นว่าเป็นไปได้ใหม่ที่รัฐมนตรีลองไปหาหรือว่า แทนที่จะออกพระราชบัญญัติข้อยกเว้น กลายเป็นว่าเป็นพระราชบัญญัติที่ไปแก้ไขประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตราที่ ๖๑ ว่าชายยกเว้นกรณี ๕ ปีคืออะไร กรณี ๒ ปีคืออะไร หรือกรณีเกิดพิเศษนอกเหนือจากนั้นไม่ถึง ๒ ปี ให้ถือ ณ เวลาใดเวลาหนึ่งขึ้นมาได้ มันน่าที่จะเป็นประโยชน์ที่กว้างขวางกว่า ขอขอบคุณครับ ท่านประธานครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายสุชาติ ตันเจริญ รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เชิญท่านนิกร เชิญค่ะ

นายเอกภาพ พลซื่อ (ร้อยเอ็ด) : เรียกชื่อผมไว้ก่อนแล้วครับ เอกภาพ พลซื่อ ครับ

รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เมื่อสักครู่นี้ท่านอยู่ ท่านเรียกหรือยังคะ ขอประทานโทษด้วยค่ะ เชิญท่านเอกภาพค่ะ

นายเอกภาพ พลซื่อ (ร้อยเอ็ด) : เดี่ยวจะหาว่าผมไม่อยู่ในห้องประชุมครับ ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม เอกภาพ พลซื่อ ส.ส. จังหวัดร้อยเอ็ด พรรคไทยรักไทย สำหรับพระราชบัญญัติที่เสนอเข้ามาในวันนี้เป็นร่างพระราชบัญญัติ นะครับ ยกเว้นเงื่อนไขระยะเวลาตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๖๑ เป็นการเสนอร่างกฎหมายนี้ขึ้นมาเพื่อแก้ปัญหาเยียวยาผู้ที่ประสบปัญหาภัยสึนามินะครับ ซึ่งก่อนหน้านี้อันัฐบาลนี้ติดตามข่าวหน้าหนังสือพิมพ์ก็ดี ทีวีก็ดีนั้นครับ ได้เยียวยาหลายเรื่อง ทางด้านการประกอบอาชีพก็ดี ด้านที่อยู่อาศัย ด้านที่ดิน หลายอย่าง แต่ปรากฏว่ามีปัญหากับบุคคลที่ไม่ทราบว่าจะเป็นตายร้ายดีอย่างไร ส่วนคนตายนั้นที่รู้ตัวตนนั้นไม่มีปัญหา ใครที่ตายแล้วเห็นศพก็แจ้งตายได้ นะครับว่า แจ้งตาย ปัญหาที่เสนอเข้ามาวันนี้เป็นการแก้ปัญหาผู้ที่สาบสูญ คือไม่รู้ว่าเป็นตายร้ายดี แต่รู้ว่าอยู่ในเหตุการณ์นี้ละครับ ดูหลักการแล้วเป็นการเจาะจงเพื่อการแก้ปัญหา ภัยสึนามิแล้วก็กำหนดในเหตุผลชัดแจ้งว่าเฉพาะเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในฝั่งอันดามัน ซึ่งมีจังหวัดกระบี่ จังหวัดตรัง จังหวัดพังงา จังหวัดภูเก็ต จังหวัดระนอง และจังหวัดสตูล นะครับ เหตุเกิดเมื่อวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๗ ที่ผ่านมา ในหลักการและเหตุผลที่เสนอกฎหมายนี้ ก็เนื่องจากเมื่อบุคคลดังกล่าวทำทุกวิถีทางแล้ว ทั้งประกาศ หน้าหนังสือพิมพ์ ตามหาทุกอย่างนะครับ ศพคนตาย ก็คัดออกแล้วยังมีคนสาบสูญ

อยู่จำนวนหนึ่ง แต่ไม่ทราบว่าจะเป็นการตายร้ายดีอย่างไร คือตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ หลายท่านก็ได้พูดว่าสภาพบุคคลเริ่มแต่เมื่อคลอดแล้วอยู่รอดเป็นทารก และสิ้นสุดลงเมื่อตาย การตายมีตาย ๒ กรณี คือตายโดยธรรมชาติ ตายโดยธรรมดา และสาบสูญนี้ละครับ แล้วการสาบสูญตามกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ก็เขียนไว้กรณีที่ปกติธรรมดา ๕ ปี กรณีพิเศษ ๒ ปี ปราภฏว่าภัยสิ้นนามิเป็นภัยที่ร้ายแรงมากหลายคนก็เป็นห่วงว่าการเสนอกฎหมายอย่างนี้เป็นกรยกเว้น หลักกฎหมายทั่วไป ข้ดรัฐธรรมนูญหรือไม่ละครับ ในความเห็นของผมแล้ว เมื่ออ่านทุกมาตราแล้ว อ่านทั้งเหตุและผลแล้ว ทั้งหลักการทุกอย่างแล้วนะครับ กฎหมายฉบับนี้เสนอขึ้นมา ร่างขึ้นมาเพื่อการอำนวยความสะดวก ไม่ได้ไปจำกัดสิทธิใครเลยนะครับ เป็นการอำนวยความสะดวกให้กับทายาทของผู้ที่สูญหายจากเหตุการณ์ภัยสิ้นนามิ เมื่อวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๗ แล้วหลายคนก็บอกว่า ถ้าออกกฎหมายเจาะจงอย่างนี้ ถ้าเกิดเป็นเหตุการณ์อื่นละครับ ถ้าเกิดเป็นไฟไหม้อย่างอื่นละครับ ถ้ารู้ตัวคนตาย ก็แจ้งตาย เหตุการณ์ใหญ่ ๆ อย่างนี้คงเกิดขึ้นน้อยมากนะครับ ตั้งแต่เกิดมาก็เพิ่งมีครั้งนี้ละ แล้วกฎหมายฉบับนี้เพื่ออำนวยความสะดวกเฉพาะผู้สูญหาย เมื่อจบแล้วก็จบกันไป กฎหมายหลักทั่วไปยังคงใช้ได้อยู่ แล้วหลายคนเป็นห่วงว่าถ้าเกิดให้เขาสาบสูญไปแล้ว ถ้าเกิดกลับมาอีกละสาบสูญโดยการตายตามมาตรา ๖๒ มาตรา ๖๑ นั้น เหตุสาบสูญมีอะไรบ้างแล้วก็มาตรา ๖๒ นั้นคือการตายเท่านั้นเอง ถ้าเกิดกลับมาแล้วจะทำอย่างไรละครับ ในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ก็บอกว่า ถ้าตัวตนกลับมาทำให้ถอนสภาพจากบุคคลสาบสูญนะครับแล้วกลับมาเป็นมีชีวิตเหมือนเดิม แล้วทรัพย์สินละครับ กฎหมายบอกว่าระหว่างที่สาบสูญนั้น กฎหมายแพ่งและพาณิชย์บอกว่า ระหว่างที่สาบสูญนั้นก็ไม่กระทบกระเทือนในการจัดการทรัพย์สิน แต่ว่าเมื่อกลับมาแล้วทรัพย์สินเหลือต้องคืนให้กับคนที่คืนสภาพ ตามกฎหมายลาภที่สมควรได้ เขียนไว้ชัดแจ้งนะครับ อันนี้ผมเห็นด้วยในการที่เสนอกฎหมายนี้ขึ้นมา เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกให้กับผู้ที่ได้รับความเดือดร้อน

และอีกเรื่องหนึ่งนะครับ หลายท่านบอกว่าทำไมไม่ไปเสนอเป็นผู้ไม่อยู่กรณีผู้ไม่อยู่ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ที่เราเรียนกันมาหลักการก็คือให้ตั้ง

๑๑๒

ตัวแทนเฉพาะเพื่อจัดการทรัพย์สินเท่านั้น ต่างกับกรณีสาบสูญ สาบสูญคือการตาย
เมื่อตายแล้วทรัพย์สินทุกอย่างนั้นต้องตกได้แก่ทายาท ทายาทก็ว่าไปโดยธรรม
โดยอะไรก็ว่าไป เรื่องพินัยกรรมก็ว่ากันไปนะครับ แล้วกรณีนี้มันเกิดปัญหา เอ๊ะทำไม
ไม่รอละ ในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา ๖๑ นั้น รอ ๕ ปี ๒ ปี อย่างกรณีนี้
นะครับ น่าจะเข้า (๓) กรณีที่เหตุการณ์นั้นสงบไปแล้ว อันตรายที่ผ่านพ้นไปแล้ว
น่าจะใช้ ๒ ปี อย่างลืมว่าถ้ารอ ๒ ปี คนเราหลายพันคน ทรัพย์สินที่อยู่ในธนาคารละ
ทายาทได้รับความเดือดร้อนอยากได้เงินนี้ไป หลายคนนั้นถือหุ้นส่วนบริษัทที่เป็น
ร้อย ๆ ล้านบาท พันล้านบาทก็มี ถ้าเกิดเราจะรอ ๒ ปี การบริหาร การจัดการเงินนั้น
ก็น่าจะเปลี่ยนแปลงไป ก็จะทำให้เกิดปัญหา การที่รัฐบาลได้เสนอกฎหมายนี้ขึ้นมา
ก็เป็นการเยียวยา ผู้ที่ได้รับความเสียหายหรือผู้สาบสูญจากเหตุการณ์นี้นะครับ
และหลักการทั่วไปเห็นด้วย -----

ส่วนรายละเอียดเล็ก ๆ น้อย ๆ ที่เราไปแก้ไขนั้นก็อยู่ที่คณะกรรมการเราจะไปดูนะครับ ว่าตรงไหนควรเพิ่มเติมเข้าไปอย่างไร หรือว่าจะเพิ่มอย่างไร จะแก้ไขอย่างไรอยู่ที่ คณะกรรมการที่ตั้งขึ้นมา โดยหลักการแล้วเห็นด้วยอย่างยิ่ง คือเป็นการบรรเทาผลร้าย และก็เห็นใจผู้ที่สูญเสียเสียหายนะครับอันนี้ การสูญเสียครั้งนี้ใหญ่หลวงยิ่ง ฉะนั้นการที่ กระทรวงยุติธรรมเสนออันนี้ขึ้นมา ก็เป็นการเยียวยาอีกวิธีหนึ่งนะครับ ผมเห็นด้วยอย่างยิ่ง และก็เห็นควรรับหลักการครับ

รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เชิญท่านนิกรค่ะ

นายนิกร จำนง (บัญญัติรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผม นิกร จำนง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบบัญชีรายชื่อ พรรคชาติไทย กระผมมีความเห็น เห็นด้วยต่อร่างพระราชบัญญัติยกเว้นการนำระยะเวลาและเงื่อนไขตามกฎหมายในกรณีที่เกิด ภัยพิบัติครั้งใหญ่ลักษณะนี้นี้นะครับ เพื่อมาแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับผู้มีส่วนได้เสีย ผู้สูญหายนั้น คงไม่มีปัญหาอะไร แต่ผู้มีส่วนได้เสียจะมีปัญหาในกรณีต่าง ๆ แต่อย่างไรก็ตามผมมีข้อคิดเห็น เป็นอย่างอื่นเกี่ยวกับกฎหมายฉบับนี้ เกี่ยวกับร่างกฎหมายฉบับนี้อยู่ในหลายประเด็น ประเด็นที่สำคัญผมเห็นว่าประเด็นที่เกี่ยวข้องกับนโยบายหรือเป้าหมายของกฎหมายฉบับนี้ ที่เราร่างกันที่รัฐบาลเสนอเข้ามา ชัดเจนว่าแคบเกินไป เป็นกฎหมายที่ออกมาในทุกมิติ ว่าแคบเกินไป ไม่ว่าจะเป็นในระยะเวลาวันเดียววันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๘ วันอื่น ไม่เกี่ยวสถานที่เฉพาะ ๖ จังหวัดก็คือจังหวัดพังงา จังหวัดกระบี่ จังหวัดตรัง จังหวัดสตูล จังหวัดภูเก็ต ตรงนี้แค่เอาเป็นว่าถ้ามีคนไทยไปเสียชีวิตที่อาเจหรือสุมาตรา ก็ไปบังคับไม่ได้แล้ว ไม่เกี่ยวกันแล้วทั้ง ๆ ที่เป็นลีสนามิเหมือนกัน ต่อจากนั้นการเกิดขึ้นมาของกฎหมายฉบับนี้ ก็ติดกันว่าเป็นลักษณะกฎหมายที่มีการเลียนแบบของกฎหมายของอเมริกาที่ออกมา หลังจากไนน์ วัน วัน (Nine One One) เหตุการณ์ที่มีการชนตึก และก็มีของอังกฤษด้วย ที่เลียนแบบมา แต่ประเด็นปัญหาก็คือว่าไหน ๆ จะเลียนแบบกฎหมายฉบับลักษณะแบบนี้แล้ว ลักษณะของเป้าหมายน่าจะกว้างกว่านี้ ท่านประธานครับ เราควรจะออกกฎหมายเป็นการรองรับ ภัยพิบัติลักษณะดังกล่าว เป็นภัยพิบัติลักษณะพิเศษไม่ใช่ น้ำท่วมเล็ก น้ำท่วมน้อย อย่างในกรณีที่เชียงใหม่หรือเชียงรายที่เกิดขึ้น ตรงนั้นเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นเป็นประจำ แต่ถ้าในกรณีที่มีเกิดภัยพิบัติที่เกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นสาธารณภัยหรืออุบัติเหตุ สาธารณภัย

เป็นภัยที่เกิดจากธรรมชาติครั้งใหญ่ สมมุติว่าจะมีขึ้น หรือภัยพิบัติเป็นอุบัติเหตุ เป็นภัยที่เกิดจากมนุษย์ไม่ว่าจะเกิดจากตึกถล่มนี่ก็คงไม่เป็นไร แต่ที่มีอยู่ขณะนี้ที่มีการกำหนดขึ้นมาอย่างแพทริออต แอคท์ (Patriot Act) ของอเมริกา อย่างเช่นกรณีอย่างไนน์ วัน วัน หรือกรณีการวางระเบิด กรณีการก่อวินาศกรรมครั้งใหญ่ ซึ่งขณะนี้เกิดขึ้นมาก ลักษณะดังกล่าวผมเห็นว่าเราน่าจะออกกฎหมายเป็นหลัการลักษณะแบบนี้ คล้าย ๆ แบบนี้วางเอาไว้ แล้วในอนาคตถ้าเกิดภัยขึ้นมาแบบลักษณะเดียวกัน มีขนาดใหญ่พอ มีลักษณะที่เหมือนตรงนี้ออกเป็นพระราชบัญญัติแล้วก็ออกเป็นกฎหมายรองลงมา เช่น กฎฎีกา ออกเป็นกฎหมายรองลงมาเป็นครั้ง ๆ ไป แล้วก็เอามาเข้าสู่สภาแห่งนี้และก็มีการเห็นชอบกันไป สิ่งเหล่านี้เราจะสามารถแก้ปัญหาได้ ส่วนขนาดของภัยก็ดี หรือว่าลักษณะของภัยไม่ว่าจะเป็นขนาด ลักษณะ สิ่งเหล่านี้อาจจะประกาศโดยคณะรัฐมนตรีสามารถจะให้ความเห็นได้ เราเห็นได้ชัดนี้ครับว่ามันจะเกิดอะไรขึ้น ที่นี้เรามาดูกันว่าความเป็นไปได้ที่จะเกิดสิ่งเหล่านี้ขึ้นมา เราไม่ได้แข่ง แต่ท่านประธานสังเกตไหมครับว่าขณะนี้โดยเฉพาะสาธารณภัยเกิดขึ้นเป็นพิเศษ มีการพูดกันถึงขั้นว่ากรณีที่เกิดขึ้นกับสหรัฐอเมริกาครั้งนี้เป็นกรณีจากการใช้น้ำมันใต้ดินมากเกินไป หรือว่ากรณีที่มีลักษณะโลกร้อนขึ้น ท่านสังเกตได้ชัดเจนสมาชิกก็สังเกตได้ นะครับว่าภัยที่เกิดในจีน น้ำท่วมปกติแล้วไม่ได้เสียชีวิตกันมากแบบนี้ อินเดียเท่าไรครับในเมื่อไม่กี่วันมานี้ แล้วก็ในสหรัฐอเมริกาขณะนี้พายุจนเกิดเป็นวาทภัยขณะนี้ ขนาดประเทศใหญ่ขนาดนั้นเรายังต้องส่งข้าว เรายังต้องส่งหมอบไปช่วย มีลักษณะการเสียชีวิตกันเป็นหมื่น สิ่งเหล่านี้เคยเกิดขึ้นหรือเปล่า ถ้าเราจะสงสัยกันว่าระยะเวลาเหล่านี้เมื่อเข้าเองมีการเตือน เมื่อเข้าเสียด้วยซ้ำ พอเกิดมีแผ่นดินไหวขึ้นมา ๖ ริคเตอร์ก็ว่า แต่ว่าศูนย์เตือนภัยพิบัติบอกว่าไม่กระทบมาถึงที่นี่ เกิดขึ้นบ่อยมากไม่เคยปรากฏมาก่อน ดังนั้นโอกาสแห่งความเป็นไปได้จากโลกที่มันเปลี่ยนไปขณะนี้ โอกาสที่จะเกิดภัยลักษณะแบบนี้มีเกิดขึ้นได้ง่ายมาก เป็นไปได้มาก ถ้าเราจะมีการกฎหมายสักฉบับแล้วไม่ต้องมาออกกฎหมายกันใหม่ว่าเป็น ไม่ต้องสิ้นามิหรือ เป็นสิ้นามิ ๒ หรือว่าเป็นน้ำท่วมหรือว่าเกิดวาทภัยอะไรต่าง ๆ เหล่านี้ที่เกิดขึ้นในภาคเหนือของเรา นะครับ สิ่งเหล่านี้มีโอกาสเป็นไปได้อันนี้-----

อีกด้านหนึ่งอุบัติเหตุภัย ลักษณะของการสร้างตึกที่ว่าเป็นตึกถล่มตรงนั้นผมจะไม่เอามาพูด
 ณ ที่นี้ แต่การก่อวินาศกรรมเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นมารอบ ๆ ตัวเหมือนกัน สิ่งเหล่านี้พอเกิด
 ขึ้นมาสามารถจะแยกแยะได้ไหมว่าในกลุ่มคนตรงนั้นไม่มีใครอยู่กันก็คน พอจะบอกได้ไหม
 นอกจากการพิสูจน์ มันเกิดขึ้นอย่างไรในประเทศใกล้เคียงก็เกิดขึ้นแล้ว สิ่งเหล่านี้ถ้าเกิดขึ้น
 มาแล้วเรามีกฎหมาย ไหน ๆ ก็จะต้องออกกฎหมายแล้วนี่นะครับ ผมเห็นด้วยกับท่านพิเชษฐ
 ว่าเราก็ออกเป็นกฎหมายเป็นหลักเอาไว้ แล้วก็ต่อจากนั้นออกเป็นกฎหมายรอง ไม่ใช่
 ไปนี้ก็จะออกก็ออกได้ตามใจ มีการพิจารณากันอย่างชัดเจนและมีการประกาศ ผมมองว่า
 สิ่งเหล่านี้เป็นการออกกฎหมายเพื่อรองรับปัญหาในอนาคตที่มีประโยชน์กว่า
 ท่านประธานที่เคารพครับ นอกจากเป้าหมายเกี่ยวกับนโยบายในการออกกฎหมายนี้
 ที่แคบแล้วนี้ ผมมีประเด็นเล็ก ๆ ที่เกี่ยวกับวิธีการ กฎหมายฉบับนี้ออกโดยกระทรวง
 ยุติธรรม แต่ผู้เป็นคนนำเสนอของกระทรวงมหาดไทยเป็นกรมป้องกันและบรรเทา
 สาธารณภัย เพราะฉะนั้นระยะห่างระหว่างกรมต่อกรมนี้มันจะมีปัญหาในเชิงปฏิบัติได้
 เพราะฉะนั้นคงจะต้องมีรายละเอียด เพราะฉะนั้นก็ต้องมีการไปร้องแล้วก็กรมป้องกันและ
 บรรเทาสาธารณภัยเป็นคนชี้ว่ามีรายละเอียดอะไรบ้าง ถึงส่งมาแล้วถึงเสนอให้ศาล
 เป็นคนตัดสิน ถ้าหากว่าทางนี้ไม่เสนออีกด้านหนึ่งก็จะเกิดอะไรขึ้น ตรงนี้จะมีข้อปัญหา
 ขึ้นมามาก จำนวนรายชื่อที่ประกาศมีแล้วมีอีกหรือหายไป มีการมาแจ้งที่หลัง สิ่งเหล่านี้
 สามารถจะเกิดขึ้นได้ เราก็คงจะลงในรายละเอียดในการแก้ไขเท่าที่มีอยู่ นี้ ผมมองว่า
 มีปัญหาในเชิงรายละเอียดเกิดขึ้นได้ถ้าในการปฏิบัติครับ

แล้วก็อีกประเด็นหนึ่งก็คือว่าผู้มีส่วนได้เสีย เหตุการณ์ลักษณะดังกล่าว
 ไม่ใช่ผู้มีส่วนได้เสีย อาจจะมีลักษณะพิเศษก็ได้ เช่น ผมยกตัวอย่างเป็นตึกตาวาผมนี้
 มีบ้านอยู่ตรงนี้ ช่าง ๆ นี้มีครอบครัวอยู่ครอบครัวหนึ่ง ผมทราบแล้วว่า ผมอยู่ในจังหวัด
 พังงา มีอยู่ ๓ คน ไม่มีญาติพี่น้องที่ไหนเลย มีที่ดินอยู่ แล้วก็รู้ว่าคลื่นกวาดไปหมดเลย
 และเขาเป็นหนี้ผมอยู่ และถ้าสมมุติว่าการนำเสนอผู้มีส่วนได้เสียนี้มีปัญหา
 หมายความว่านำเสนอกันมาแล้วนี้ ทายาทโดยธรรมต่าง ๆ การมีปัญหาไปนี้อาจจะเกิด
 ปัญหาขึ้นมาอีกก็ได้ แล้วก็อีกอย่างหนึ่งภัยลักษณะแบบนี้มีคนหายเป็นจำนวนมาก
 มีชาวต่างชาติเข้ามาเกี่ยว ถ้าเกิดค้นพบขึ้นมาที่หลังหรือแสดงตัวขึ้นมาที่หลังนี้
 กฎหมายเราออกให้เป็นกรณีพิเศษในการหายไปหรือตาย เพราะฉะนั้นในเวลาถ้าเขาเกิด

กลับมาต้องมีกรณีพิเศษในการทำให้เป็นกลับขึ้นมาใหม่เป็นพิเศษอีก ไม่ใช่จะไปใช้กฎหมายลักษณะแบบธรรมดา ตรงนั้นจะเกิดความยุ่งยากขึ้นมาอีก ดังนั้นในรายละเอียดตรงนั้นผมเห็นว่าทั้งเป้าหมายและวิธีการในกฎหมายฉบับนี้ยังมีปัญหาอยู่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องเป้าหมายที่อยากให้ง่ายกว่านี้ ไหน ๆ เราก็ออกกฎหมายกันแล้วและรักษามันรออยู่ข้างหน้า เราจะรอให้เกิดภัยและออกกฎหมายตามหลังแบบนี้ถือว่าการเสียเปล่า นะครับ

แล้วก็สุดท้ายในฐานะที่ท่านรองนายกรัฐมนตรีอยู่ตรงนี้แล้วนะครับ ผมอยากจะฝากผ่านไปถึงกรณีเรื่องภัยสาธารณะว่าไม่ใช่เฉพาะกฎหมายฉบับนี้เท่านั้นที่เราจะต้องมาแก้ไขกัน ยังมีกฎหมายฉบับอื่นที่เกี่ยวกับภัยสาธารณะอยู่มากที่จะต้องแก้ไข โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับเรื่องพระราชบัญญัติป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน กฎหมายฉบับนี้คล้าย ๆ กัน ออกมา แต่เป็นการออกมาแก้ปัญหามันในภาวะสงคราม แต่ขณะนี้ก็มีปัญหาเรื่องภัยสาธารณะมากและยังมีปัญหาอยู่มาก อาจจะต้องมีการแก้ไขแม้ว่าจะมีการตั้งกรมใหม่ขึ้นมาแล้ว ซึ่งขณะนี้ถือว่าเป็นแม่งานกับกฎหมายฉบับนี้คือกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย แต่จริง ๆ แล้วกรมนี้พอเอาเข้าจริงแล้วยังมีปัญหาอยู่มากในเชิงปฏิบัติ ผมยกตัวอย่างฝากท่านประธานผ่านไปยังท่านรองนายกรัฐมนตรีที่ดูแลเรื่องนี้ว่าเมื่อไม่กี่วันนี้มีภัยน้ำท่วมเกิดขึ้นทางภาคเหนือของประเทศไทย ดูเหมือนว่าจะเป็นเรื่องน่าดีใจ แต่จริง ๆ แล้วนั่นคือปัญหาของการบริหารจัดการภัย วันหนึ่งเข้าขึ้นมากรมชลประทานออกมาแถลงว่าให้ระวังน้ำท่วมแม่น้ำสายนี้ ตำบลนี้ อำเภอนี้ จังหวัดนี้ ---

๑๑๗

พอออกมาตอนเย็น สถานีวิทยุแห่งประเทศไทย กรมอุตุนิยมวิทยาก็ประกาศเช่นกัน ๒ แล้วนะครับ ต่อจากนั้นถัดมากรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยก็ประกาศเหมือนกัน แต่ประกาศพื้นที่ต่างกัน และก็มีการเตือนให้ระวังดินถล่มจากใครบ้างครับ จากกรมพัฒนาที่ดิน กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ต่อจากนั้นในวันเดียวกัน มีการเตือนจากกรมทรัพยากรธรณี กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ท่านประธานที่เคารพครับ ลักษณะแบบนี้เราคิดว่าประชาชนที่เขารอฟังข่าวอยู่ จะเชื่อใคร ซึ่งจริง ๆ แล้วลักษณะแบบนี้อำนาจในการประกาศหรือว่าในการเชื่อม กรมอุตุนิยมวิทยาต้องส่งข้อมูลทุกกรมนั้นละ ดินถล่มก็ส่งไปให้กรมป้องกันและบรรเทา สาธารณภัย แล้วกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยต้องเป็นคนประกาศคนเดียวว่า เป็นพื้นที่ไหน มิฉะนั้นแล้วมันจะกระจัดกระจายไม่มีใครเชื่อถือ แล้วภัยมันจะเกิดขึ้นมาก กฎหมายเหล่านี้ผมไม่อยากจะใช้เวลา แต่ว่าอยากจะฝากประเด็นนี้ ไปเป็นข้อสังเกต ด้วยว่าสภาแห่งนี้จะต้องเอามานะครับ นำมาสู่สภาแล้วมีการแก้ไขปัญหาเพื่อรองรับ สิ่งที่จะเกิดขึ้นต่อไปด้วย นอกเหนือจากกฎหมายที่เรากำลังจะออกในฉบับนี้ครับ ผมขอขอบคุณท่านประธานที่เคารพครับ

รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ขอขอบคุณค่ะ เชิญท่านจรินทร์ เชิญค่ะ

นายจรินทร์ ลักษณะวิศิษฎ์ (บัญญัติรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม จรินทร์ ลักษณะวิศิษฎ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร บัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะ ผู้แทนราษฎรในพื้นที่ที่ประสบภัย ขออนุญาตว่าวันนี้จะไม่พูดซ้ำประเด็นกับ ที่เพื่อนสมาชิกอย่างน้อย ๒ – ๓ ท่าน เช่น ท่านสุทัศน์ ท่านพิเชษฐ ได้กราบเรียนกับ ท่านประธานไปแล้วเมื่อสักครู่กรณีหลักของกฎหมาย ที่ว่ากฎหมายฉบับนี้มีผล เป็นการหักหลักกฎหมายทั่วไป และขออนุญาตที่จะไม่พูดเรื่องรูปแบบของกฎหมาย แต่ขออนุญาตที่จะนำเสนอท่านประธานในเรื่องของข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นในพื้นที่ ที่กราบเรียนกับท่านประธานถึงเรื่องข้อเท็จจริงก็คือว่า ต้องยอมรับว่าขณะนี้ปัญหา ในพื้นที่ที่เกิดธรณีพิบัตินั้นมีอยู่หลายประการทีเดียว ๑ ในจำนวนนั้นก็คือว่า ปัญหาที่ญาติของผู้ที่สูญหาย และทรัพย์สินเป็นของผู้สูญหาย ซึ่งเชื่อกันว่าเสียชีวิตแล้ว

ในความเป็นจริง แต่ยังไม่เสียชีวิตในทางกฎหมาย ทศพย์สินเหล่านั้นไม่สามารถที่จะ
 เอาไปทำนิติกรรมใด ๆ ได้ โดยทายาทโดยธรรมหรือโดยญาติของผู้ที่เชื่อว่าเสียชีวิตแล้ว
 ในความเป็นจริง แต่ยังไม่ตายทางกฎหมายที่ว่านี้ เพราะฉะนั้นกระผมเห็นด้วยถ้าจะมี
 ความพยายามใด ๆ ก็ตาม ในการที่จะเข้ามาช่วยคลี่คลายปัญหานี้ ผมเรียนกับ
 ท่านประธานเบื้องต้นก่อนว่า ผมรับหลักการกฎหมายฉบับนี้ครับ ยินดียกมือสนับสนุน
 เพียงแต่ว่าสิ่งหนึ่งที่อยากจะพูดกับท่านประธานเพิ่มเติมก็คือว่า ต้องยอมรับว่ารัฐบาล
 ดำเนินการล่าช้า เช่นเดียวกับท่านพิเชษฐได้กราบเรียน กว่ากฎหมายฉบับนี้จะเข้าสู่สภา
 วันนี้อย่างช้าเดือนที่ ๙ แล้วก็จะไปเดือนที่ ๑๐ ปัญหาของคนจำนวนนับพันคนนี้
 เลยไม่ได้รับการคลี่คลายในเวลาอันสมควร อย่างน้อยที่สุดตัวเลขที่ชัดเจนที่สุดขณะนี้
 ก็คือว่ายังมีศพที่ยังไม่สามารถพิสูจน์ดีเอ็นเอ (DNA) ได้ ขณะนี้มีจำนวนถึง ๑,๔๙๐ ศพ
 แปลว่า ๑,๔๙๐ ศพนี้ แน่แน่นอนต้องมีคนไทยอยู่ในนั้น และคนไทยที่ว่านี้ละครับ ผมเชื่อว่า
 จำนวนหนึ่งคือผู้สาบสูญ หรือผู้ที่ยังไม่ตายตามกฎหมาย แต่ตายในความเป็นจริง
 และยังไม่ได้รับการคลี่คลายในเรื่องศพย์สินของผู้ตายตามความเป็นจริงนั้น
 เพื่อคลี่คลายปัญหาให้กับญาติ ตรงนี้จึงเป็นสิ่งที่ผมกราบเรียนกับท่านประธานว่า
 ความล่าช้ามันก็ทำให้เป็นเรื่องที่ทนทุกข์ทรมานกับญาติของผู้ที่เสียชีวิต แล้วนำไปสู่
 สุขภาพจิตมากมายหลายประการ -----

และโดยเฉพาะอย่างยิ่งการดำเนินการของรัฐบาลในบางส่วน ผมขออนุญาตบ่นดั่ง ๆ กับท่านประธานนิตเถอะครับว่า บางเรื่องไม่จำเป็นเลยที่จะทำให้เกิดความล่าช้า ยกตัวอย่างเช่น กรรมสิทธิ์ในที่ดินของผู้ประสบภัย โฉนด น.ส. ๓ แน่นนอนว่าโฉนดบางส่วนมันพลัดหายไปกับสิ้นนามิ แล้วรัฐบาลหรือกรมที่ดินมีหน้าที่ที่จะต้องออกไปใหม่ทดแทนให้ แต่ว่าไม่จำเป็นเลยที่จะต้องไปถ่วงเวลาหรือรอไว้จน ครม. สัญจรที่ฟังงาเกิดขึ้นถึงจะไปแจกกรรมสิทธิ์เหล่านั้นกับผู้ประสบภัยและไปแจกในงานแปลงสินทรัพย์เป็นทุน ทำให้คนเข้าใจผิดว่านี่คือการแจกกรรมสิทธิ์สินทรัพย์เป็นทุน นี่ก็คือตัวอย่างอันหนึ่งที่อยากจะกราบเรียนกับท่านประธาน ขออนุญาตบ่นดั่ง ๆ ไปยังท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมและท่านอยู่ใน ครม. ด้วย รวมทั้งปัญหาอื่น ๆ เพิ่มเติมนิดหน่อยครับท่านประธานที่ขออนุญาตฝากไปยังท่านรัฐมนตรี เพื่อที่จะช่วยคลี่คลายปัญหาที่ยังค้างคา เพราะว่ารัฐบาลยังตอบคำถามของผู้สื่อข่าวผ่านสื่ออยู่ว่าทำไปเกือบทุกเรื่องแล้ว ขออนุญาตเรียนท่านประธานใช้เวลานิดเดียวว่า อยากฝากว่า ๑. ขอให้รัฐบาลได้เร่งรัดเงินชดเชยให้ผู้ประกอบการรายย่อย ท่านรัฐมนตรีครับ ผ่านท่านประธานนะครับ ยังเหลืออีก ๕๐๐ กว่าราย ที่น้ำเค็มที่ยังไม่ได้เงินครับ ๒. เงินชดเชยประมงยังไม่ได้รับการชดเชยตามสภาพของความเป็นจริง แต่รัฐบาลบอกว่าจะจ่ายให้ ๑๐ เปอร์เซ็นต์ เช่น ๕๐๐,๐๐๐ บาท จะจ่ายให้ ๕๐,๐๐๐ บาท แต่ปรากฏว่าความเป็นจริงก็ยังไม่ถึง เช่น กรณีหนึ่งแจ้งว่าเสียหาย ๔๐๐,๐๐๐ บาท ถ้าได้ ๑๐ เปอร์เซ็นต์ ก็ต้องได้ ๔๐,๐๐๐ บาท แต่ได้เข้าจริง ๙,๘๐๐ บาท หรืออีกกรณีหนึ่งเสียหาย ๕๐๐,๐๐๐ บาท ถ้าจะได้ ๑๐ เปอร์เซ็นต์ ก็ต้อง ๕๐,๐๐๐ บาท แต่ได้จริง ๑๖,๐๐๐ บาท เป็นต้น เรื่องที่ ๓ ฝากท่านรัฐมนตรีครับ เรื่องเงินชดเชยนักเรียนที่กำพร้าคนละ ๒๕,๐๐๐ บาท ที่ให้ไปเปิดบัญชีกับธนาคารกรุงไทยกับนักเรียนที่ประสบภัยในพื้นที่ที่มีผลกระทบคนละ ๑๕,๐๐๐ บาท ปรากฏว่าเด็กกำพร้าอีก ๘๐๐ คน ยังไม่ได้เงินเลยครับ และเด็กที่มีผลกระทบอีกประมาณ ๕,๐๐๐ คน รวมแล้ว ๕,๘๐๐ คน ยังไม่ได้รับเงิน อันนี้ก็คือสิ่งที่อยากจะให้รัฐบาลได้กรุณาช่วยเร่งรัดดูแลพวกเขาเหล่านั้นด้วย นอกจากการที่จะออกกฎหมายฉบับนี้ไป กรณีบ้านถาวรครับ ยังมีอีก ๑,๗๐๐ กว่าครอบครัว มากกว่าครั้งที่ยังไม่ได้เข้าไปอยู่ที่บ้านถาวร ยังอยู่บ้านชั่วคราว และที่สำคัญที่สุดที่อยากฝากท่านรัฐมนตรีผ่านท่านประธานก็คือ ครอบครัวขยายที่เขาอยู่กัน ๖ คน ขึ้นไป รัฐบาลรับปากว่าจะแบ่งบ้านให้เขาอีก ๑ หลัง เพราะมัน

หลังนิตเดียวครับ แล้วอยู่กัน ๖ คนขึ้นไป มันอยู่ไม่ได้ เพราะฉะนั้นฉันนี้ขอให้รัฐบาล ช่วยดูแลพวกเขาเหล่านั้นด้วย เพิ่มจำนวนบ้านเป็นครอบครัวขยายให้เขา

ที่สำคัญอีกอันหนึ่งที่เป็นปัญหาใหญ่ในพื้นที่ขณะนี้ก็คือว่าเรื่องของ คนไร้บ้านที่เขาตั้งชื่อกันเป็นทางการ คนไร้บ้าน ก็คือว่าคนที่อยู่ในบ้านเช่าเดิม ไม่มีบ้าน เป็นของตัวเอง ไปเช่าบ้านเขาอยู่ พอเกิดสึนามิทรัพย์สินของตัวเองที่อยู่ในบ้านเช่าก็พลอย สูญหายไปด้วย แล้วรัฐบาลรับปากว่าจะให้บ้านกับคนเหล่านี้ ปรากฏว่าตอนนี้เกิดความ สับสนว่าที่สุดเขาจะได้หรือไม่ได้ ผมฝากท่านรัฐมนตรีผ่านท่านประธานกรุณา ช่วยพิจารณาดูแลคนเหล่านี้ด้วย เพราะนี่คือสภาพของปัญหาของความเป็นจริงที่เกิดขึ้น

อีกอันหนึ่งสุดท้ายครับ ท่านประธาน เรื่องของคนที่เขาได้บ้านถาวรแล้ว แต่ว่าเขาอยู่ในบ้านที่เอกชนบริจาคสร้างบ้าน ปรากฏว่าเขาต้องมาเสียค่าเช่าบ้านด้วย เพราะฉะนั้นตรงนี้รัฐบาลไม่ควรไปเก็บ โดยกรมธนารักษ์เป็นคนไปเก็บครับ เดือนละ ๕๐๐ บาท ผมคิดว่าไม่ควรไปเก็บตรงนั้น อันนี้ก็ขอฝากท่านรัฐมนตรีไปด้วยให้ช่วยดูแล

สุดท้ายผมมีข้อเสนอเรื่องกฎหมายฉบับนี้ ๒ ข้อ ครับ มีข้อเสนอกฎหมาย ฉบับนี้ ๒ ข้อ ก็คือกรณีเรื่องขณะนี้ปรากฏว่าคนที่เขาเป็นญาติของผู้ที่สาบสูญ สูญหาย แต่เชื่อว่าตายแล้ว ปรากฏว่าเขาได้รับเงินชดเชยชั่วคราวไปพลางก่อน เป็นเงินจำนวนหนึ่ง แต่ปรากฏว่าผมเกรงว่าทางหน่วยราชการจะไปปิดรับการดำเนินการ ไม่เปิดโอกาสให้ผู้ที่ไม่ได้รับการประชาสัมพันธ์โดยทั่วถึงจากหน่วยงานราชการหรือโดยรัฐบาล ไม่สามารถ ที่จะมาแจ้งว่าญาติเขาได้สูญหายไปเพราะยังมีคนจำนวนหนึ่งจริง ๆ ที่เขาไม่รู้ว่า ทำอย่างไร ผู้แทนราษฎรไปในพื้นที่เขาจะพบกับปัญหานี้เป็นประจำ อย่าเพิ่งไปปิด หน่วยงานนี้ เปิดไปเถอะครับ แล้วก็จะเสียเงินชดเชยชั่วคราวให้เขาเป็นจำนวนไม่เท่าไร แต่นั่นคือการชั่งน้ำหนักเอาเหี่ยวสินามิจริง ๆ -----

๑๒๑

ข้อ ๒ กรณีที่กระทรวงยุติธรรมจะนำบัญชีผู้สูญหายมาประกาศภายใน ๑๕ วัน นับแต่พระราชบัญญัติที่เราพิจารณาอยู่นี้บังคับใช้ ผมขออนุญาตว่าก่อนที่จะได้มีการประกาศในราชกิจจานุเบกษาว่ามี นาย ก นาย ข นาย ง ๑ ๒ ๓ ๔ ขอให้ได้โปรดประชาสัมพันธ์ในพื้นที่ผู้ประสบภัยให้ได้รับทราบโดยทั่วกันอีกครั้งหนึ่งว่า ถ้าใครมีปัญหามีญาติที่สูญหายแล้วไม่รู้ว่าจะทำอย่างไร และไม่ได้ดำเนินการตามกระบวนการให้ถูกต้องตามกฎหมาย เช่น ไปแจ้งแจ้งไม่ถูก แจ้งผิดแจ้งถูกไปแจ้งกับคนผิด แทนที่จะไปแจ้งกับนายอำเภอ แจ้งกับกรมป้องกันภัยพลเรือน ไปแจ้งกับผู้ใหญ่แล้วเรื่องมันหาย สมมุติคนเหล่านี้เขาจะได้มาดำเนินการให้ถูกต้องตามกฎหมาย และกระทรวงยุติธรรมจะได้ประกาศไปในคราวเดียวกันไม่ตกหล่น เพราะเวลาตกหล่น ท่านประธานครับ ทุกข์ทรมานอย่างยิ่ง ๑ ราย ๒ ราย ๓ ราย กว่าจะไปประกาศในราชกิจจานุเบกษาได้อีกนี่ก็คือสิ่งที่อยากเสนอแนะรัฐบาลครับ ขอขอบคุณครับ ท่านประธานครับ

รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : เชิญคุณวิรัตน์คะ เชิญคะ

นายวิรัตน์ กัลยาศิริ (สงขลา) : ผม วิรัตน์ กัลยาศิริ พรรคประชาธิปัตย์ จากจังหวัดสงขลา ท่านประธานครับ ส่วนตัวเห็นด้วยกับที่รัฐบาลได้เสนอกฎหมายนี้ นะครับ แต่ผมมีจุดที่กราบเรียนท่านประธานอยู่ ๒ - ๓ จุด

ประการแรกที่สุด มาตรา ๒๙ กฎหมายรัฐธรรมนูญ วรรคสอง กฎหมายตามวรรคหนึ่งต้องมีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไป และไม่มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีใดกรณีหนึ่ง ตรงนี้เองครับ เพราะว่า มาตรา ๒๙ วรรคหนึ่งก็บอกว่าการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล คือกฎหมายที่ออกไปมีผลเปลี่ยนแปลงสภาพบุคคลนะครับ ผมเชื่อว่าน่าจะเป็นการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ที่กราบเรียนอย่างนี้เพราะอะไร เพราะว่า ประการที่ ๑ ถ้าเกิดมันขัดกับรัฐธรรมนูญเราเสียหาย ท่านประธานผ่านไปยังท่านรองนายกรัฐมนตรี

ประการที่ ๒ ในประเทศไทยก็ไม่ใช่ว่าไม่เคยมีลักษณะเช่นนี้ที่แหลมตะลุมพุกเมื่อปี ๒๕๐๓ เกิดน้ำท่วมพายุไซนร้อนคนก็ล้มตาย ศพก็หายเยอะพายุเกที่ชุมพร น้ำท่วมใหญ่นิวอลินยังเอาศพมาไม่ได้ยังไม่ได้ศพ หรือไฟไหม้ใหญ่ที่อาเจะ ผมไม่อยากจะพูดจาปราศรัยเป็นการแข่งขันหักกระดูกประเทศ แต่ว่าเรายืนยัน

๑๒๒

ได้ไหมครับว่าเหตุการณ์อย่างนี้จะไม่เกิดขึ้นในประเทศไทยอีก เพราะฉะนั้นประการที่ ๑ ที่กังวลก็คือทำอย่างไรถึงจะไม่ขัดกับรัฐธรรมนูญ ประการที่ ๒ อยากจะให้กฎหมายนี้ออกใช้บังคับเป็นการทั่วไป ถ้ามว่ายุ่งยากไหมครับ ไม่ยุ่งยาก ผมมีความเห็นอย่างนี้ครับว่า ในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งเป็นกฎหมายหลักคู่กับกฎหมายอาญาครับ ท่านประธาน ท่านรองนายกรัฐมนตรีครับ ถ้าเราได้แก้ไขโดยการเพิ่มเป็นวรรค เพิ่มอีกหนึ่งวรรคของมาตรา ๖๑ เข้าไปนะครับ เป็นวรรคสุดท้ายของมาตรา ๖๑ อาจจะใช้คำอย่างนี้ได้ครับ เช่นว่า ระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง อันนี้มาตรา ๖๑ ให้ลดลงเหลือ ๖๐ วัน นับแต่เกิดภัยพิบัติร้ายแรงสิ้นสุดลง ภัยพิบัติร้ายแรงก็ให้เป็นไปตามประกาศของ คณะรัฐมนตรีทุกอย่างก็โล่งเลยครับ คณะรัฐมนตรีประกาศภัยร้ายแรง ไฟไหม้ ดึกถล่ม น้ำท่วมใหญ่ แผ่นดินแยกธรณีสูบอะไรได้ทั้งนั้น มันจะเป็นการเปิดช่องไว้สำหรับ คราวต่อไป แล้วก็ไม่ขัดกับรัฐธรรมนูญนะครับ นี่คือนี่ที่อยากจะกราบเรียนครับ แล้วโดยเฉพาะที่กระผมเห็นนะครับ มีอยู่หลายตอนครับที่นำกังวล อย่างมาตรา ๓ ที่ร่างขึ้นมา ก็บอกว่าผู้สูญหายจากกรณีธรณีพิบัติ หมายถึง ผู้ที่มีสัญชาติไทย ผมก็ยกตัวอย่างขึ้นมาว่าคนไทยไปทำหุนกับคนต่างด้าว ทำลงทุนลงแรงขนาดใหญ่ คนไทยใช้สิทธิตามกฎหมายที่ร่างขึ้นนี้ คนต่างด้าวหรือคนไทยที่มาอยู่นานแล้วใช้ไม่ได้ กฎหมายนี้ก็ไม่สามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในกรณีอย่างนี้ได้ครับ เพราะฉะนั้นกรณีที่เกี่ยวข้องกับรัฐธรรมนูญนะครับ แล้วก็ไปแก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๖๑ วรรคสุดท้ายไว้ ทุกอย่างจะแก้ไข ปัญหาได้หมดครับ โดยเจตนาบริสุทธิ์ครับ ท่านประธานครับ

๑๒๓

รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ขอบคุณคะท่านสมาชิก เนื่องจากเท่าที่ดิฉันนั่งฟังท่านสมาชิกอภิปรายนะคะ ก็จะทำให้ข้อสังเกตและข้อเท็จจริงที่เป็นประโยชน์ต่อทางรัฐบาลมาก กฎหมายฉบับนี้ อยากจะขอหารือว่าหลังจากคุณสมบุรณ์ คุณสุวโรช แล้วจะขอให้ท่านรัฐมนตรีชี้แจง และหลังจากนั้นจะเป็นการลงมตินะคะ เรียนท่านสมาชิกที่อยู่นอกห้องประชุม ขอเชิญเข้าห้องประชุมด้วย เชิญคุณสมบุรณ์คะ

นายสมบุรณ์ อุทัยเวียนกุล (ตรัง) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผม นายสมบุรณ์ อุทัยเวียนกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดตรัง พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานที่เคารพครับ เหตุการณ์กรณีพิบัติตั้งแต่วันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๗ เป็นที่ทราบกันว่าความสูญเสียที่เกิดขึ้นอย่างใหญ่หลวงนั้น รัฐจำเป็นที่จะต้องช่วยเหลือพี่น้องประชาชน เรื่องการออกกฎหมายบังคับใช้กับผู้สูญหายจากกรณีกรณีพิบัติมีข่าวจากทางรัฐบาลอยู่ตลอดครับ เดี่ยวรัฐจะออกกฎหมายไปยกเว้นให้ผู้สูญหายนะ ที่มีปัญหาว่ายังไม่พบศพ หรือว่าเกี่ยวข้องกับตาย หรือไม่ตาย รัฐจะออกกฎหมายช่วยให้ ทางสภาเราก็รอ แต่ผมมาสังเกตว่าหนังสือฉบับนี้นะครับ ร่างฉบับนี้เข้าสภา ทำหนังสือมาจาก นายกรัฐมนตรี วันที่ ๒๓ สิงหาคม หมายความว่าเกิดเหตุการณ์มา ๘ เดือนครับ แล้วก็นำเสนอกฎหมายฉบับนี้เข้ามา มันก็แสดงให้เห็นว่ากฎหมายฉบับนี้มันเป็นเรื่องด่วนมากน้อยแค่ไหน มันเกี่ยวข้องกับที่ว่ารัฐมนตรี นายกรัฐมนตรีจะต้องลงไป ครม. ที่จังหวัด พังงาหรือไม่ ผมคิดว่าถ้าเกิดกฎหมายฉบับนี้ออกทันวันที่ ๕ วันที่ ๖ ก็คงเป็นการดี แต่เนื่องจากมันออกไม่ทัน พอไปดูในรายละเอียดของกฎหมายครับท่านประธาน มันมีช่องโหว่ ช่องว่างเยอะเลยครับ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าถ้าเกิดท่านรัฐมนตรีเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมครับ เป็นฝ่ายออกกฎหมายของรัฐ ผมคิดว่าถ้าออกกฎหมายแบบหละหลวม ผมไม่ใช่นักกฎหมายครับท่านประธาน แต่ผมอ่านเสร็จแล้วมีความรู้สึกที่ว่าอย่างนี้มันทำกฎหมายกันแบบง่ายเกินไป ไม่ใช่ออกมาเพื่อแก้ปัญหา อาจจะออกมาแล้วกลายเป็นสร้างปัญหาให้กับพี่น้องประชาชน ท่านไม่อยู่ในพื้นที่ ๖ จังหวัด ท่านไม่ทราบหรือครับว่าความเสียหายทั้งทางด้านกายภาพและทางจิตใจ มันมากน้อยแค่ไหน กฎหมายฉบับนี้ไปบังคับว่าคนที่สูญหายให้ตายไปเถอะเพื่อญาติ หรือผู้มีส่วนได้เสียจะได้จัดการเรื่องทรัพย์สินบ้าง เรื่องมรดกบ้าง ท่านประธานทราบไหมครับ

พี่น้องกัน เพื่อนกัน รักกันแค่นี้ก็แล้วแต่ แต่พอเกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ เกี่ยวข้องกับมรดก
ฆ่ากันตายเยอะครึ้นท่านประธาน แล้วเหตุการณ์อย่างนี้รัฐบาลออกกฎหมายอย่างนี้
ต้องฟังคิดเยอะครึ้น แล้วคนที่หายไปขณะนี้ผมได้รับรายงานในคณะกรรมการ
ประสานงานพรรคร่วมฝ่ายค้านครับ เจ้าหน้าที่มาแจ้งว่าบัญชีของกรมป้องกันและ
บรรเทาสาธารณภัยมีเพียง ๑,๙๐๐ คนแค่นั้นครับ แต่ตามข้อมูล ข้อเท็จจริงคนสูญหาย
ขณะนี้เท่าไรครับ ผมว่าไม่น้อยกว่า ๓,๐๐๐ คน เหตุผลผมไม่รู้ว่ามีรายชื่อของกรมป้องกัน
และบรรเทาสาธารณภัยที่กระทรวงยุติธรรมจะไปเอามาที่ มานั่นมาอย่างไร มาจาก
การไปแจ้ง มาจากญาติไปแจ้งหรือมาจากข้อมูลใด เพราะมีข้อมูลอีกจำนวนมากที่ญาติ
เขาไม่รู้ว่ามีคนมาทำงานที่ ๖ จังหวัด แล้วสืบดูไปมีบัญชีรายชื่อหรือไม่ ผมยกตัวอย่าง
ครึ้นท่านประธาน ผมได้รับการแต่งตั้งเป็นประธานอนุกรรมการติดตามช่วยเหลือ
ผู้ประสบภัยจากกรณีสึนามิ เราไปดูกันเรื่องเด็กนักเรียนที่ได้รับผลกระทบ เพราะได้รับแจ้ง
ว่าถ้าเด็กนักเรียนคนใดที่เสียชีวิตในเหตุการณ์ครั้งนี้จะช่วยค่าทำศพ ๑๐,๐๐๐ บาท
ถ้าเด็กคนใดที่ได้รับผลกระทบจนกระทั่งกำพร้าจะช่วยคนละ ๒๕,๐๐๐ บาท เด็กคนใด
ที่ได้รับผลกระทบธรรมดาไม่ถึงขั้นกำพร้าจะได้รับการช่วยเหลือคนละ ๑๕,๐๐๐ บาท -----

ท่านประธานทราบไหมครับ ๘ เดือนข้อมูลยังไม่นิ่งเลยครับ ทางกระทรวงศึกษาธิการ
 ตอบว่าขณะนี้ข้อมูลยังไม่นิ่งเลย กรมพัฒนาสังคมแจ้งมาว่าเด็กกำพร้าเพิ่มขึ้นอีก
 ประมาณ ๗๐ ราย จากเหตุการณ์สึนามิ เหตุผลเพราะว่าบางคนตั้งท้องอยู่ในขณะนั้น
 ตอนนี่เพิ่งคลอดก็เลยกลายเป็นเด็กกำพร้า หลายกรณีครับ บัญชียังไม่นิ่ง
 ทางกระทรวงศึกษาธิการก็แจ้งมาว่า ๓๑ สิงหาคมที่ผ่านมานิ่งแล้วเราจะไปช่วย
 ท่านทราบไหมครับว่า ขณะนี้มีเด็กประมาณ ๕,๙๐๐ คนเหมือนที่ท่านจรินทร์ได้กล่าวถึง
 ครับ ยังไม่ได้รับการช่วยเหลือเลย ผมพูดถึงเด็กหญิงอาณิตยา อ่อนสุวรรณ
 ครับท่านประธาน เสียชีวิตเนื่องจากวังหนีสึนามิจนกระทั่งกล้ำเนื้อหัวใจ เป็นโรคหัวใจ
 เสียชีวิต แต่ไม่ได้รับการช่วยเหลือครับท่านประธาน เหตุผลเพราะว่าทางรัฐบาลกำลังไป
 ตรวจสอบว่าเขากระทบจากคลื่นสึนามิจริงหรือเปล่า เพราะฉะนั้นข้อมูลมันไม่ชัดเจน
 ผมเลยคิดว่าตรงนี้เป็นเรื่องสำคัญนะครับ บางคนอาจจะมีส่วนได้ส่วนเสีย แล้วไปใส่
 รายชื่อไว้น่ากลัวมากครับ และโดยเฉพาะที่ดินริมทะเลครับ ท่านประธานก็คงจะทราบ
 ราคาแพงมหาศาล ท่านประธานครับ ผมอยากจะฝากว่า ท่านในฐานะรัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงยุติธรรมนี่น่าจะออกกฎหมายบังคับรัฐบ้างครับ ท่านทราบไหมครับว่าขณะนี้
 ๖ จังหวัดภาคใต้ที่มันไม่ฟื้นจากการท่องเที่ยวทั้งหลายทั้ง ๆ ที่ ๙ เดือนแล้วนี่ เนื่องจาก
 ภาครัฐไม่ได้ลงไปช่วยอย่างจริงจังครับ ท่านดูนะครับ ใครตอนนี่ที่ไปนอนกันนะครับ
 ท่านรัฐมนตรีไปนอนรู้สึกอย่างไรบ้างครับ กล้านอนไหมครับคืนนั้น ผมมั่นใจว่ารัฐมนตรี
 ไม่กล้านอนชั้น ๑ หรอกครับ ถ้านอนก็อย่างดีชั้นบน ๆ ไว้ ท่านเห็นข่าวรายงานไหมครับ
 ทุกคนต้องเปิดไฟนอนกันทั้งคืน กลัวไหมครับ กลัว แต่ถ้าเกิดมีเครื่องเตือนภัยครบ
 ทุกจุดครับ นักท่องเที่ยวที่มาก็อุ่นใจ นอนกลางคืนก็นอนหลับ แต่ตอนนั้นนอนไม่หลับ
 เพราะอะไรครับ เพราะมันไม่มีเครื่องเตือนภัย เมื่อเข้าแผ่นดินไหว โชคดีครับ
 ท่านกลับมาแล้ว แต่ผมบอกว่าถ้าเกิดท่านยังไม่กลับท่านนอนไม่หลับละครับ ชาวบ้าน
 ที่เขาอยู่ทุกวันเขาอยู่ด้วยความหวาดกลัวครับ ไม่กล้านอน บางคนต้องหนีขึ้นไปนอน
 บนเขา นอนบนสวนยางคนอื่นครับ เพราะเขากลัว เครื่องเตือนภัยที่รัฐเคยบอกว่า
 ๖๒ เครื่อง เราจะไปติดตั้งทุกจุดที่จังหวัดภูเก็ต ๔ - ๕ จุด ที่จังหวัดตรังไปติดตั้ง
 ให้ ๑๑ จุด ที่จังหวัดพังงา ๗ จุด จังหวัดสตูล ๑๔ จุด ออกข่าวลงไปเยอะครับ จนบัดนี้
 ยังไม่เสร็จสักศูนย์เลยครับ ท่านอาจจะตอบว่าที่หาดป่าตองเสร็จแล้ว ๓ เครื่อง

เป็นของเยอรมันครับ ของรัฐบาลยังไม่มีสักเครื่องหนึ่ง แล้ววันนี้ข่าวที่ออกครับ ผู้ช่วยรัฐมนตรี ท่านสมิธบอกว่าจะจนถึงครบรอบ ๑ ปี สีนามินีไม่สามารถที่จะสร้าง ศูนย์เตือนภัยเสร็จครับ ใครจะฉลองสินามิก็ฉลองไปเถอะครับ แต่ว่าศูนย์เตือนภัยไม่เสร็จ ท่านประธานลองคิดดูครับ ถ้าไม่มีศูนย์เตือนภัย ผมบอกท่านประธานได้เลยว่าประเทศของเรา โดยเฉพาะ ๖ จังหวัดไม่ฟื้นละครับ และขอกราบเรียนถึงทางรัฐบาลด้วยครับ มีผู้ประสบภัยทั้งหมด ๖ จังหวัดนะครับ ท่านอย่ามองเพียงแค่จังหวัดพังงา จังหวัดกระบี่ จังหวัดภูเก็ต อีก ๓ จังหวัดก็กระทบครับ มันกระทบเป็นวงกว้างไปหมดแล้วตอนนี้ ท่านก็บอกว่ารัฐบาลนี้ควรจะกำหนดไว้ว่า เตือนภัยทั้งหมด เราจะติดตั้งให้เสร็จภายในสิ้นปีนี้ การช่วยเหลือเด็กนักเรียน ให้เงินเด็กนักเรียนนะครับ แคะให้เงินเด็กนักเรียน เป็นทุนการศึกษาคนละ ๑๕,๐๐๐ บาท ตอนนี้อย่างจ่ายไม่หมดเลยครับท่านประธาน เพราะฉะนั้นไม่ต้องพูดถึงที่ท่านจรินทร์บอกละครับว่า การสร้างบ้าน การช่วยเหลือ ชาวประมง รัฐบาลจะช่วยให้แค่นั้น เพียงแค่ข่าวเท่านั้นละครับ คนทั่วทั้งประเทศบอกว่า ขณะนี้รัฐบาลลงไปช่วยเหลือ แต่สภาพความเป็นจริงครับ แม้แต่ท่านรองนายกรัฐมนตรี วิษณุยังเคยให้ข่าวเลยบอกว่า ไม่เชื่อเลยว่าชาวบ้านยังไม่ได้รับการช่วยเหลือขนาดนี้ เพราะฉะนั้นผมเห็นด้วยกับการออกกฎหมายเพื่อช่วยเหลือผู้สูญหายครับ แต่ว่าต้องรัดกุม ก็ขอรับหลักการครับ

รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ขอบคุณมากค่ะ ขอเชิญคุณสุวโรช แล้วเดี๋ยวจะให้ท่านรองนายกรัฐมนตรี ชี้แจง เมื่อสักครู่นี้ฟังคุณสมบุญมีใจหายบอกกลัว ๆ นึกว่ากลัวผี ที่แท้กลัวตึกถล่ม เชิญคุณสุวโรชค่ะ

๑๒๗

นายสุวโรช พะลัง (ชุมพร) : ขอขอบคุณครับท่านประธานครับ กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม สุวโรช พะลัง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดชุมพรครับ ก็เช่นเดียวกันครับ ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ครับ ผมก็รับหลักการในวาระที่ ๑ เช่นเดียวกัน แต่ว่าที่ว่ารับหลักการในวาระที่ ๑ ก็ไม่ได้หมายความว่า มันจะเห็นด้วยทั้งหมด ๑๐๐ เปอร์เซนต์ หลักการดีครับ แต่ในรายละเอียดต่าง ๆ ซึ่งท่านสมาชิกหลายท่านก็ได้แสดงความคิดเห็นที่หลากหลายนะครับ วิธีการในการที่จะยกร่างกฎหมายต่าง ๆ นะครับว่า มันมีเฉพาะเพียงแค่นี้หรือ ต่อไปถ้าเกิดอุบัติเหตุหรือมีอุบัติเหตุต่าง ๆ ขึ้นมาอีก ไม่ต้องยกร่างขึ้นมาแต่ละครั้ง แต่ละคราวหรือทำไมไม่เปิดช่องไว้ให้เห็น ซึ่งตรงนั้นก็เป็นการคิดมุมมองที่ผมคิดว่ารัฐบาลเองต้องเอาไปปรับปรุง ไปแก้ไขในชั้นวาระที่ ๒ แต่คงมีประเด็นที่อยากจะกราบเรียนเพื่อที่จะซักถามในสิ่งที่เป็นแนวคิดของทางรัฐบาล ในมาตรา ๖๑ มันมีเหตุในการที่จะสั่งให้ศาลโดยหลักแล้วก็คือ ๕ ปี แล้วก็ยังมีข้อยกเว้นว่า ๒ ปีกรณีใดบ้าง แล้วถ้าเป็นกรณีที่เกิดอุบัติเหตุตรงนี้ครับ มาจากสื่อนานี้ครับ ท่านก็ไปยกร่างอันใหม่มา ซึ่งเป็นลักษณะของเหตุการณ์เฉพาะคู่ประหนึ่งคล้าย ๆ กันว่าเป็นการยกร่างกฎหมายเป็นข้อยกเว้นเพื่อที่จะไม่ให้ไปเป็นไปตามหลักทั่วไป เมื่อเป็นข้อยกเว้นนะครับ ในวิธีการปฏิบัติของกฎหมายผมเป็นห่วง ที่ว่าเป็นห่วงก็คงจะไม่ใช่ประเด็นที่ซ้ำกับท่านสมาชิกอื่นละครับ เพราะอาศัยตามบทบัญญัติของกฎหมายรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐ บุคคลย่อมเสมอภาคในกฎหมายและได้รับการคุ้มครองตามกฎหมายที่เท่าเทียมกัน คงมีประเด็นที่กราบเรียนผ่านท่านประธานถามไปยังท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมและท่านรองนายกรัฐมนตรีครับ เพราะเป็นบุคคลเดียวกันว่า การปฏิบัติที่เท่าเทียมกันนะครับ นั่นก็หมายความว่าเราต้องไม่แยกแยะแฉกแฉงว่าคนนั้นถือเขาถือเรา ถ้าเป็นคนต่างชาติตามคำนิยามศัพท์ตรงนี้นะครับ ของผู้ที่ประสบภัยมันไม่ครอบคลุมถึงหลักของกฎหมายตรงนี้ ความเท่าเทียม แล้วก็ถ้าเป็นกรณีที่ลักษณะยืมชื่อเขามาลงทุนแล้วเขาได้รับความเสียหายขึ้นมา กฎหมายฉบับดังกล่าวนี้ได้รับการคุ้มครองหรือไม่ เพราะชื่อมันเป็นชื่อคนไทย แต่คนลงทุนเป็นคนต่างชาติ นี่หมายความว่ารวมถึงขนาดที่ว่า ผู้ลงทุนเป็นคนต่างชาติแล้วก็มาได้ภรรยา แล้วก็ลงทุนทำธุรกิจเป็นชื่อของคนไทยเหล่านี้เป็นต้นนะครับ ท่านพิสูจนี่ได้ว่าตรงนี้เจ้าของที่แท้จริงมันคือคนต่างชาติจะทำอย่างไร

ในเรื่องที่ ๒ ครับ ที่ต้องกราบเรียนแล้วก็คงเป็นประเด็นที่ขออนุญาตที่จะกราบเรียนต่อท่านประธานครับ มาตรา ๕ ครับ กังวลมาก ๆ เพราะหลักก็คือว่าเมื่อกฎหมายฉบับนี้มีผลบังคับว่าหลังจากนั้น ๑๕ วัน กระทรวงยุติธรรมต้องประกาศรายชื่อ ผู้ที่สูญหาย ซึ่งข้อมูลที่ผมได้มาจากการซักถามในที่ประชุมของวิปฝ่ายค้านตกผลึกเมื่อวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๔๘ ซึ่งเป็นฐานที่มาของการร่างกฎหมายฉบับดังกล่าว บอกมีอยู่ทั้งหมด ๑,๙๒๑ ราย นักครับตรงนี้ครับ แล้วที่ท่านอดีตรัฐมนตรีจรินทร์ได้กราบเรียนไปเมื่อสักครู่นี้ยังไม่ได้พิสูจน์ดิเอ็นเอเลยอีก ๑,๔๙๐ ราย ละครับทำอย่างไร ถ้าเกิดมันล่องพ้นเวลาตามมาตรา ๕ ไปแล้ว แล้วเกิดมีบุคคลเพิ่มจาก ๑,๔๐๐ ราย ๑,๙๒๑ ราย ไปอีกไปเป็น ๑,๙๒๒ ราย หรือ ๓,๐๐๐ ราย ก็สุดแล้วแต่นะครับ ส่วนที่เกินจาก ๑,๙๒๑ ราย แล้วมันเกิน ๑๕ วันไปแล้ว ท่านจะทำอย่างไรตรงนี้อย่างไรครับที่ผมบอกว่าคุณความทั่วถึง ความเท่าเทียมและความยุติธรรมเป็นเรื่องที่รัฐบาลเองต้องคำนึง ไม่อย่างนั้นท่านก็ไปล็อกตัวเลขไว้เพียงแค่ว่า ๑,๙๒๑ ราย เพียงแค่นั้น แล้วที่ยังไม่ได้พิสูจน์อีก ๑,๔๙๐ ราย ละครับ จะเป็นธรรมกับเขาหรือ เพราะในจำนวนนั้นก็ต้องมีคนไทยอยู่ด้วย ตรงนี้ต้องขอคำยืนยันและขอคำตอบจากท่านรัฐมนตรีด้วย ว่าท่านจะแก้ปัญหานี้อย่างไร แล้วที่สำคัญครับที่มาของกฎหมายฉบับดังกล่าวเราก็พยายามซักไซ้ไล่เลียงตั้งแต่วันที่ ๒๖ ธันวาคม เราก็เห็นว่าเรื่องดังกล่าวนี้ครับมันเสียหายต่อพี่น้องประชาชนคนไทยทั่วประเทศ เราก็เศร้าโศกเสียใจกรณีที่เกิดขึ้นเหมือนกัน แต่ว่าในขณะที่เดียวกันการที่รัฐบาลจะลงไปเยียวยาแล้วก็แก้ไขปัญหาล่าช้า นะครับ ผมกราบเรียนได้เลยครับในช่วงที่เราได้ลงไปเยี่ยมผู้ประสบภัยก็เห็นทางสภาพนายความ เห็นทนายความประจำจังหวัดทั้ง ๓ แห่ง ก็ระวิกระวาดในการที่จะช่วยเหลือเรื่องดังกล่าว แล้วในเรื่องหลักเกณฑ์ที่มาของการเป็นกรณีสาบสูญที่เป็นข้อยกเว้นตามมาตรา ๖๑ ทุกคนก็เห็นด้วยในเรื่องดังกล่าว แต่ประเด็นของปัญหา ก็คือทำไมมันช้า ทำไมรัฐบาลคิดเรื่องนี้ช้าจริง ๆ เราก็ถามในที่ประชุมครับจากตัวแทนของกระทรวงยุติธรรมที่มาชี้แจงต่อวิปฝ่ายค้านว่า ความคิดที่บอกว่าช้าจริง ๆ อาจจะเป็นความคิดของพวกผมที่อาจจะมองลักษณะดังกล่าว ก็ถามว่าเรื่องนี้ออกจากกระทรวงยุติธรรมเมื่อไร -----

ก็ได้ข้อเท็จจริงมาครับ วันที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๔๘ นี้เองครับ ถามว่าแล้วก่อนหน้านี้ ผู้ที่มาชี้แจงบอกว่าจำได้แต่เพียงว่าเรื่องนี้ก่อนที่ท่านนายกรัฐมนตรีจะลงไปครั้งนี้ ที่ลงไปเยี่ยมสีนามิ เราก็ไม่อยากจะบอกว่าสิ่งดังกล่าวนี้ต้องการภาพเพื่อจะไปตอบคำถามว่า นีรัฐบาลกำลังมีความจริงจัง เห็นไหมล่ะ ระหว่างที่ท่านนายกรัฐมนตรีลงไป ครม. สัญจร ที่จังหวัดพังงา ทางฝั่งนี้ก็ผลักดันกฎหมายฉบับนี้เข้ามา เราก็ถามต่อครับ แล้วออกจากกระทรวงยุติธรรมเสร็จแล้วเรื่องนี้เข้า ครม. เมื่อไร ก็ทราบมาอีกครั้ง วันที่ ๒๔ พฤษภาคม ท่านรัฐมนตรีเห็นใหม่ครับว่า สิ่งดังกล่าวเหล่านี้เกิดตั้งแต่วันที่ ๒๗ ธันวาคม มาคิดได้แล้ว ก็ทำออกมาวันที่ ๙ พฤษภาคม แล้วออกจาก ครม. วันที่ ๒๔ พฤษภาคม ถามว่าเวลาเข้ามาในสภาใครขัดข้อง ไม่มีใครขัดข้องครับ แต่ประเด็นของปัญหาที่เราสงสัยก็คือทำไมถึงคิดช้า ทั้ง ๆ ที่เป็นข้อเรียกร้องของสภาพนายความ ของผู้ที่รับผิดชอบในทางด้านกฎหมาย เราเป็นห่วงครับว่าถ้าข้อเท็จจริงดังกล่าว ถ้าท่านคิดช้าไป คำว่าสุจริตซึ่งจะเป็นผลพวงตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๖๓ ในกรณีที่ตั้งให้สาบสูญไปแล้ว คือหมายความว่าตายไปแล้ว แต่ต่อมาเกิดว่าไปพบขึ้นมาคนนี้ก็ถูกสั่งสาบสูญและมีผลไปแล้ว แล้วทรัพย์สินของเขาอาจจะไปอยู่ในผู้ที่มีหน้าที่ในการดูแลมาเรียบร้อยแล้วได้ทรัพย์สินตรงนั้นไป แล้วอยู่ ๆ เขาโผล่ขึ้นมา หลักคำว่า สุจริตตาม มาตรา ๖๓ ตรงนี้กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ก็มีผลบังคับอยู่ว่าถ้าไม่สุจริตก็ไปดำเนินการในเรื่องของลามิควรรได้ นั่นก็หมายความว่าเหลืออยู่เท่าไรเอาไปแค่นั้น ถ้าพูดในเรื่องของหลักสุจริตและไม่มีเจตนาซ่อนเร้นแอบแฝง ไม่มีใครว่าอะไร แต่ถ้าเกิดมีคนกลุ่มหนึ่งคบคิดกันมาในการที่จะไปสูบ ในการที่จะไปเติมตัวเลขของคนสูญหายเข้าไปแล้วก็สอดใส่หมกเม็ดต่าง ๆ ซ่อนเข้ามาแล้วเกิดโผล่ขึ้นมา แล้วก็ที่สุดครับ เป็นรูปธรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งวันนี้เห็นใหม่ครับ มีการฟ้องร้องกันที่ศาลเรื่องแย่งที่ดินทำกินกัน ทรัพย์สินเหล่านี้ทั้งหมดอาจจะตกเป็นเหยื่อที่ได้มาจากผลพวงของกฎหมายฉบับดังกล่าวนี้ ผมไม่ทราบข้อเท็จจริงลักษณะดังกล่าวเหล่านี้รัฐบาลคิดอย่างไร ถ้าหากใช้หลักที่ไม่สุจริตขึ้นมา ซึ่งเป็นไปตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งก็บอกไว้ชัดเจนครับว่าถ้าในกรณีที่บุคคลที่ถูกศาลสั่งให้เป็นบุคคลสาบสูญนั้น หรือผู้มีส่วนได้เสียหรือพนักงานอัยการร้องขอต่อศาลแล้วพิสูจน์ได้ว่าบุคคลผู้ถูกศาลสั่งให้เป็น

คนسابสูญนั้นยังคงมีชีวิตอยู่ก็ดี หรือว่าตายในเวลาอื่น ผิดไปจากเวลาดังกล่าว
 ที่ปรากฏในมาตรา ๖๒ ก็ดี ให้ศาลสั่งถอนคำสั่งให้เป็นคนسابสูญ แต่การถอนคำสั่งนั้น
 ย่อมไม่กระทบกระเทือนถึงความสมบูรณ์แห่งการทั้งหลายอันได้กระทำไปโดยสุจริต
 ในระหว่างเวลาตั้งแต่ศาลมีคำสั่งให้เป็นคนسابสูญจนถึงเวลาถอนคำสั่งนั้น ท่านประธาน
 ในร่างของกฎหมายฉบับนี้ท่านยกร่างกฎหมายใด ๆ อีกแห่งหนึ่งเลย เพราะฉะนั้น
 ในมาตรา ๖๓ มันไม่ได้ไปเกี่ยวข้องกับเลยนะครับ นั่นก็หมายความว่าถ้าเกิดเป็นข้อเท็จจริง
 ตามที่ผมกราบเรียนแล้วมันไม่สุจริตขึ้นมา มีการคบคิดกันฉ้อฉล เอาสิทธิประโยชน์ของ
 คนที่พูดกันง่าย ๆ ว่ามือเท้าเขาสั้นแล้วก็ไม่รู้จะไปแจ้งกันที่ไหน ไม่รู้จะไปทำอย่างไร
 แล้วก็เอาคนอื่นใส่เข้าไป แล้วก็ตีต่างให้ได้ทรัพย์สินตรงนี้ขึ้นมา แล้วมาพิสูจน์ภายหลังว่า
 ตรงนี้ไม่สุจริตขึ้นมา คน ๆ นั้นซึ่งเป็นเจ้าของทรัพย์สินที่แท้จริงเผลอขึ้นมาครับ -----

ตรงนี้ได้ได้อยู่ในข่ายบังคับของมาตรา ๖๓ เพราะมาตรา ๖๓ เขาบอกแต่เพียงว่า ดังเวลาดังที่ระบุไว้ในมาตรา ๖๒ มาตรา ๖๒ ก็คือโยงมาที่มาตรา ๖๑ แต่ในร่างกฎหมายฉบับนี้ของท่านครับ เป็นอีกมาตราหนึ่งต่างหาก ซึ่งไม่ได้อยู่ในหลักของมาตรา ๖๓ เพราะฉะนั้นสภาพต่าง ๆ หลักสุจริตนี่นะครับ ไม่ได้ได้อยู่ในข่ายบังคับของร่างที่ท่านได้นำเสนอต่อที่ประชุมสภาในวันนี้ที่เราจะรับหลักการอีกไม่กี่นาทีข้างหน้าครับ ประเด็นของปัญหา ก็คือว่าถ้ามันไม่สุจริตขึ้นมาจะทำอย่างไร เพราะเขาได้อานิสงส์จากการเป็นบุคคลสาบสูญตามร่างกฎหมายที่ท่านได้เสนอต่อที่ประชุมสภาในวันนี้ไปแล้ว และก็มีผลบังคับแล้ว นี่คือนะประเด็นของปัญหาที่ผมคิดว่าข้อบกพร่องของสภาพปัญหาดังกล่าวเหล่านี้ครับ ก็ขอฝากผ่านท่านประธานไปยังคณะกรรมการการนิคมฯ ครับว่า ช่วยปรับปรุงแก้ไข เพื่อที่จะให้เกิดความครอบคลุม และมีความสมบูรณ์มากที่สุด หลักสุจริตเป็นเรื่องที่เป็นเจตนารมณ์ของกฎหมาย เราไม่อยากจะให้คนที่มาขอสวนกระแส นะครับ และก็มีความร้ายแรงขึ้นมาจากสินามิ จากภัยอันตราย จากภัยที่คร่าชีวิต แล้วก็ทรัพย์สินของพี่น้องประชาชน แล้วเหลือบเหล่านี้ก็มาร้ายแรงมีกินมีใช้ แสวงหาผลประโยชน์บนคราบน้ำตา บนความเจ็บปวด บนความทุกข์ยากของประชาชนที่ประสบภัยจากร่างกฎหมายฉบับดังกล่าว ขอฝากเป็นข้อสังเกตผ่านท่านประธานไปยังรัฐบาล เพื่อที่จะปรับปรุงแก้ไขกฎหมายฉบับดังกล่าว เพื่อให้เกิดความเป็นธรรม และมีความยุติธรรม มีความทั่วถึงด้วย ขอกราบขอบพระคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายสุชาติ ตันเจริญ รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง ได้กลับมาขึ้นบัลลังก์เพื่อดำเนินการประชุมต่อไป)

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านรองนายกรัฐมนตรีชี้แจงครับ

พลตำรวจเอก ชิดชัย วรรณสถิตย์ (รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ครับ กราบเรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎร ท่านสมาชิกสภาผู้ทรงเกียรติครับ ผม พลตำรวจเอก ชิดชัย วรรณสถิตย์ รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ขอชี้แจงอย่างนี้นะครับ ก่อนอื่นต้องขอขอบคุณท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติทุกท่านนะครับที่ได้กรุณาอภิปราย และก็ส่วนใหญ่ก็เห็นชอบ

๑๓๒

เห็นในหลักการที่จะมีกฎหมายในลักษณะอย่างนี้นะครับ แล้วก็สิ่งที่ผมใคร่ขออธิบาย
สักนิดหนึ่งเกี่ยวกับเรื่องบุคคลที่สูญหายที่เราเป็นห่วงกันนั้น ผมอยากจะเรียนว่า
หลังจากเกิดเหตุการณ์สึนามิเกิดขึ้น ก็ได้มีการตั้งศูนย์ตรวจพิสูจน์เอกลักษณ์ของบุคคล
ที่สูญหาย ซึ่งมี ๒ ลักษณะ คือบุคคลที่สูญหายไปเลยโดยไม่มีศพเข้ามา ๒. บุคคล
ที่เป็นศพแล้วยังไม่รู้ว่าเป็นใคร ซึ่งเราได้พยายามอย่างต่อเนื่องและก็เป็นที่น่าชื่นชมว่า
มีทั้งหมดไม่น้อยกว่า ๒๙ ประเทศ ที่มาช่วยดูในเรื่องนี้ และทุกประเทศพยายาม
เอาความเชี่ยวชาญของตัวเองมาพิสูจน์ และพยายามเอาหลักการของตำรวจสากล
มาช่วยในการที่จะพิสูจน์ โดยเฉพาะศพที่เราหาเจอ เราจะมีกรพยายามนำมาแมชชิง
(Matching) ให้ได้อย่างไร ซึ่งเป็นสิ่งที่เราได้เรียนรู้จากประสบการณ์คราวนี้ ซึ่งมีการ
ตรวจสอบมาอย่างต่อเนื่อง เผอิญผมต้องขอภัยด้วยครับ ผมเองไม่ได้เอาตัวเลขมา
แต่ผมก็ได้รับผิดชอบในเรื่องนี้มาอย่างต่อเนื่อง หลังสุดนี้ได้มีความพยายามประมาณ ๒,
๐๐๐ ศพ ที่เราพยายามที่จะหาดีเอ็นเอ หลังจากที่เราไปขอทางจีนแล้ว ขอทาง
ประเทศเดนมาร์กแล้วขออะไรแล้ว เราเอาชิ้นส่วนไปที่บอร์สเนียร์ ซึ่งมีสงคราม เขาถือว่า
เชี่ยวชาญที่สุด เพราะฉะนั้นเราจึงพยายามว่าทุกแห่งที่มีความเชี่ยวชาญในการพิสูจน์
ดีเอ็นเอเราไป เพื่อต้องการจะพิสูจน์เก็บเข้าฟอร์มที่ว่าพีเอ็ม(PM) หรือโพสท์ มอร์เท็ม
(Post mortem) เพื่อที่จะเก็บไว้เป็นหลักฐาน เพราะว่าถ้าเผื่อต่อมาถ้ามีคนมาอ้าง
เราก็สามารถที่จะเอาฟอร์มเอเอ็ม (AM) หรือแอนตี้ มอร์เท็ม (Anti mortem) มาแมชชิง
แล้วก็ไปยังที่ศพนั้น อันนี้เราพยายามทำมาอย่างต่อเนื่องนะครับ-----

ซึ่งขณะนี้ผมมียืนยันว่าตัวเลขที่เราได้รับแจ้งมาอย่างต่อเนื่องค่อนข้างจะลงตัวนะครับ และผมจะรับข้อสังเกตของท่านผู้ทรงเกียรติไปตรวจสอบอีกครั้งหนึ่งนะครับว่าจะพยายามเอาข้อสังเกตท่านไปตรวจสอบ เพื่อยืนยันตัวเลขที่ชัดเจนเพื่อไม่ให้เกิดข้อผิดพลาดนะครับ ก็ต้องขอบคุณ

ในประเด็นที่ ๒ ที่ผมอยากจะชี้แจงเกี่ยวกับเรื่องเครื่องเตือนภัยนะครับ ผมอยากจะเรียนว่าทางด้านรัฐบาลตอนนี้มีงบประมาณพร้อมที่จะทำเรื่องหอเตือนภัยนะครับ ซึ่งในการประชุม ครม. ที่จังหวัดพังงา ก่อนวันที่ ๒๖ ได้มีความเร่งรัดที่จะให้โดยมอบให้ ฯพณฯ ผู้ช่วยรัฐมนตรีกับท่านปลอดประสพกับท่านสมิทธไปทำให้เร็วที่สุดที่จะเร็วได้ เพราะวันที่ ๒๖ เราจะเชิญญาติและก็ผู้ใกล้ชิดของผู้ที่เสียชีวิตจากเหตุการณ์มาดู และไหน ๆ ที่เราจะลงทุนก็ลงทุนให้มันทันในตอนนี้เพื่อจะเป็นการให้ความมั่นใจเป็นการยืนยันว่าทางด้านเราทำได้แล้ว เรามีความพยายามที่จะเร่งทำสิ่งเหล่านี้อยู่

ในประเด็นที่ ๓ ที่ผมอยากจะเรียนเกี่ยวกับเรื่องการเยียวยาหรือช่วยเหลือ อันนี้ผมต้องขอเรียนอย่างนี้นะครับว่าในช่วงที่ผมอยู่กระทรวงมหาดไทย ผมก็ดูแลเรื่องเหล่านี้อยู่ พยายามเรียกประชุมใหญ่ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชนทั้ง ๖ จังหวัดนะครับ พยายามที่จะให้ตัวเลขมันนิ่ง แต่ในขณะเดียวกันผมเรียนได้เลยว่าตัวเลขมันนิ่งยาก เพราะว่ามันมีเพิ่มมาด้วย และก็ก็มีสิ่งที่เราช่วยไปและกับบอกว่ายังไม่ได้ครบตามนั้น มันมีความเคลื่อนไหวอยู่ตลอดเวลา หลังสุดทางด้าน ครม. ก็ได้มอบให้ท่านรองวิษณุดูแลเรื่องนี้ ท่านรองวิษณุเองก็ได้ประสานงานกับ ส.ส. ในพื้นที่ โดยเฉพาะพื้นที่จังหวัดพังงาที่มีปัญหาที่สุด ก็ได้เปิดจุด โดยขอความกรุณาจาก ส.ส. ในพื้นที่ให้มาร้อง ณ จุดนี้ และก็ให้ไปตรวจสอบว่าสิ่งที่เป็นข่าวนั้นจริงไม่จริงอย่างไร ในขณะเดียวกันผมก็ต้องขอขอบคุณทางด้านท่าน ขออนุญาตเอ่ยชื่อ ท่านจรินทร์ผมอยากจะได้ข้อมูลเพิ่ม ผมจะได้นำไปให้อาจารย์วิษณุอีกครั้งหนึ่งว่า สิ่งที่มีมันตกหล่นอยู่ เหลืออยู่ เราเองเราอยากทราบเหมือนกัน เพราะเราอยากจะเยียวยาคนเหล่านั้นได้นะครับ เพราะเราเองเรามีเงินงบประมาณ โดยเฉพาะงบที่ช่วยเหลือยังหลงเหลืออยู่ เราก็อยากจะให้ได้มากที่สุดที่จะมากได้นะครับ

ในประเด็นสุดท้าย ผมก็ต้องขอขอบคุณข้อสังเกตต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นอย่างนี้เพื่อนผม ท่านพิเชษฐก็ดีหรืออีกหลาย ๆ ท่านโดยเฉพาะท่านสุวโรชก็ดี ผมก็ขอรับและก็

๑๓๔

จะมอบไปให้คณะกรรมการได้รับข้อสังเกตของท่านไปนะคะ ผมขอขอบคุณ
อีกครั้งหนึ่งครับ

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ต่อไป
จะขอมติจากที่ประชุมนะคะ จะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่คะ

(นายสุชาติ ตันเจริญ รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง มีสัญญาณ
ให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
เชิญท่านสมาชิกที่อยู่นอกห้องประชุมเข้ามาลงมติด้วยครับ กดปุ่มแสดงตนไว้ก่อนนะคะ
อย่าเพิ่งลงมติ ผมจะขอมติจากที่ประชุมนะคะว่าจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ
ยกเว้นการนำระยะเวลาและเงื่อนไขตามมาตรา ๖๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่ง
และพาณิชย์มาใช้บังคับแก่ผู้สูญหายจากกรณีกรณีพิบัติ พ.ศ. .... หรือไม่คะ
ท่านสมาชิกท่านใดเห็นควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โปรดกดปุ่ม
เห็นด้วย ท่านสมาชิกท่านใดเห็นว่าไม่ควรรับหลักการ โปรดกดปุ่ม ไม่เห็นด้วยครับ
ขอเชิญใช้สิทธิออกเสียงลงคะแนนครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
มีท่านสมาชิกท่านใดยังไม่ได้ใช้สิทธิลงคะแนนมีไหมครับ ถ้าไม่มีขอปิดการลงคะแนน
เสียงนะคะ ผลการลงคะแนนเสียงครับ มีมติเห็นด้วยเป็นเอกฉันท์นะคะ
๓๓๕ ท่าน

๑๓๕

ดังนั้นมติของที่ประชุมเห็นควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติกเว้นการนำระยะเวลาและเงื่อนไขตามมาตรา ๖๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับแก่ผู้สูญหายจากกรณีกรณีพิบัติ พ.ศ. .... นะครับ

ต่อไปจะส่งกรรมมาธิการสามัญหรือจะตั้งกรรมมาธิการวิสามัญ ขอเชิญเสนอครับ ท่านรัฐมนตรีเสนอครับ

พลตำรวจเอก ชิดชัย วรรณสถิตย์ (รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ทางด้านรัฐบาลขอเสนอ ๕ ท่านไปเลยครับ

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอจำนวนก่อนครับ ท่านจะตั้งกรรมมาธิการวิสามัญจำนวนเท่าไรครับ

พลตำรวจเอก ชิดชัย วรรณสถิตย์ (รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ๓๕ ท่านครับ

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ๓๕ ท่านนะครับ โดยรัฐบาลขอ ๕ ท่านนะครับ มีท่านสมาชิกท่านใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ (ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ถ้าไม่มีมติของที่ประชุมให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญจำนวน ๓๕ ท่าน โดยรัฐบาลขอ ๕ ท่านนะครับ ขอเชิญท่านรัฐมนตรีเสนอ ๕ ท่านเลยครับ

พลตำรวจเอก ชิดชัย วรรณสถิตย์ (รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ท่านที่ ๑ รองศาสตราจารย์ ดอกเตอร์ทอง จันทรางศุ รองปลัดกระทรวงยุติธรรม ท่านที่ ๒ นายพรชัย อิศวพัฒน์พร รองผู้อำนวยการสำนักงานกิจการกระทรวงยุติธรรม ท่านที่ ๓ นางสาววีรวดี สุวรรณมงคล ผู้อำนวยการสำนักงานกฎหมายกระทรวงยุติธรรม ๔. นายวัล ดิงสมิตร สำนักงานศาลยุติธรรม ๕. นายรังสรรค์ กระจ่างตา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : กรรมมาธิการวิสามัญจำนวน ๓๕ ท่าน รัฐบาลได้เสนอไปแล้ว ๕ ท่านนะครับ ดังนั้นเหลือสัดส่วนของพรรคการเมือง ๓๐ ท่าน ซึ่งแบ่งเป็นสัดส่วนของพรรคไทยรักไทย ๒๒ ท่าน

๑๓๖

พรรคประชาธิปไตย ๖ ท่าน พรรคชาติไทย ๒ ท่าน ขอเชิญสัดส่วนของพรรคไทยรักไทย
เสนอ ๒๒ ท่าน เชิญครับ

นางสาวศิล์มพา เลิศนุวัฒน์ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียน
ท่านประธานสภาที่เคารพ ดิฉัน ศิล์มพา เลิศนุวัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
กรุงเทพมหานคร พรรคไทยรักไทย ขอเสนอรายชื่อกรรมการวิสามัญในสัดส่วนของ
พรรคไทยรักไทย จำนวน ๒๒ ท่านดังนี้ ๑. นายวชิระมณฑท์ คุณะเกษมธนาวัฒน์
๒. นายกฤษ ศรีฟ้า ๓. นางสาวปารีณา ไกรคุปต์ ๔. นายอนุสรณ์ ไกรวัตนุสรณ์
๕. นายอัมรินทร์ ตั้งประกอบ ๖. นายวรัญญู เทพหัสติน ณ อยุธยา ๗. นายนพคุณ รัฐผไท
๘. นายกิตติกร โล่ห์สุนทร ๙. นายหัสนัยน์ สอนสิทธิ์ ๑๐. นางสิรินทร รามสูต
๑๑. นายอรรถสิทธิ์ (คั่นคาย) ทรัพย์สิทธิ์ ๑๒. นายไพจิต ศรีวรขาน ๑๓. นายสุวิทย์ คนสมบูรณ์
๑๔. นายแพทย์วิชัย ชัยจิตวณิชกุล ๑๕. นายพงษ์ศักดิ์ บุญศล ๑๖. นายประเสริฐ
จันทร์รวงทอง ๑๗. นายกรีช กงเพชร ๑๘. นายพิเชษฐุ์ เชื้อเมืองพาน
๑๙. นายประสพ บุขราคัม ๒๐. นายสุรัชย์ เป้าจรรยา ๒๑. นายสุขุมพงศ์ โง่นคำ
๒๒. นายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรวัฑฒ์ ขอผู้รับรองด้วยค่ะ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
มีผู้รับรองครบครับ ต่อไปพรรคประชาธิปไตย ๖ ท่าน เชิญครับ

นางสาวรังสิมา รอดรัศมี (สมุทรสงคราม) : กราบเรียนท่านประธานสภา
ที่เคารพ ดิฉัน รังสิมา รอดรัศมี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัด
สมุทรสงคราม ขอเสนอรายชื่อกรรมการวิสามัญร่างพระราชบัญญัติยกเว้นการนำ
ระยะเวลาและเงื่อนไขตามมาตรา ๖๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับ
แก่ผู้สูญหายจากกรณีกรณีพิบัติ พ.ศ. .... ในสัดส่วนของพรรคประชาธิปัตย์ ดังนี้
๑. นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล ๒. นายสมบูรณ์ อุทัยเวียนกุล ๓. นายวิรัช ร่มเย็น
๔. นางสาวเฉลิมลักษณ์ เก็บทรัพย์ ๕. นางกัณฑวรรณ ตันเถียร กุลจรรยาวิวัฒน์
๖. นายจรินทร์ ลักษณะวิศิษฎ์ ขอผู้รับรองด้วยค่ะ

๑๓๗

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
มีผู้รับรองครบครับ ต่อกันไปของพรรคชาติไทย ๒ ท่านครับ เชิญครับ

นายวิรัตน์ กัลยาศิริ (สงขลา) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ
พรรคชาติไทย ขอเสนอสัดส่วนของกรรมการ ๒ ท่านครับ คือ ๑. นายนิกร จำนง และ
๒. นายภูเสง ยาวอหะซัน ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
มีผู้รับรองครบครับ ครบทั้ง ๓๕ ท่านแล้วนะครับ เชิญท่านเลขาได้อ่านรายชื่อเพื่อทบทวน
อีกครั้งครับ

๑๓๘

นายวัชรินทร์ จอมพลาพล (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : รายงานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติยกเว้นการนำระยะเวลาและเงื่อนไขตามมาตรา ๖๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับแก่ผู้สูญหายจากกรณีกรณีพิบัติ พ.ศ. .... ๑. รองศาสตราจารย์ธงทอง จันทรางศุ ๒. นายพรชัย อัครวัฒนาพร ๓. นางสาวรีนวดี สุวรรณมงคล ๔. นายวัล ดิงสมิตร ๕. นายรังสรรค์ กระจ่างตา ๖. นายวัชรินทร์ คุณะเกษมธนาวัฒน์ ๗. นายกฤษ ศรีฟ้า ๘. นางสาวปาริณา ไกรคุปต์ ๙. นายอนุสรณ์ ไกรวัตนุสรณ์ ๑๐. นายอัมรินทร์ ตั้งประกอบ ๑๑. นายวรัญญู เทพหัสดิน ณ อยุธยา ๑๒. นายนพคุณ รัฐผไท ๑๓. นายกิตติกร โล่ห์สุนทร ๑๔. นายหัสณันท์ สอนสิทธิ์ ๑๕. นางสิรินทร รามสูต ๑๖. นายอรรถสิทธิ์ (คันคาย) ทรัพย์สิทธิ์ ๑๗. นายไพจิตร ศรีวรรณ ๑๘. นายสุรวิทย์ คนสมบูรณ์ ๑๙. นายวิชัย ชัยจิตตวณิชกุล ๒๐. นายพงษ์ศักดิ์ บุญศล ๒๑. นายประเสริฐ จันทรวงทอง ๒๒. นายกรีช กงเพชร ๒๓. นายพิเชษฐู๋ เขื่อนเมืองพาน ๒๔. นายประสพ บุษราคัม ๒๕. นายสุรชัย เป้าจรรยา ๒๖. นายสุชุมพงศ์ โง่นคำ ๒๗. นายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรรักษ์ ๒๘. นายพิเชษฐู๋ พันธุ์วิชาติกุล ๒๙. นายสมบูรณ์ อุทัยเวียนกุล ๓๐. นายวิรัช ร่มเย็น ๓๑. นางสาวเฉลิมลักษณ์ เก็บทรัพย์ ๓๒. นางกัณฑวรรณ ต้นเถียร กุลจรรยาวิวัฒน์ ๓๓. นายจรินทร์ ลักษณะวิศิษฎ์ ๓๔. นายนิกร จำนง และ ๓๕. นายภูเฮง ยาวอหะซัน

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : รายงานคณะกรรมการ ๓๕ ท่าน ไม่มีพรรคใดต้องการเปลี่ยนแปลงนะครับ ยืนยัน ๓๕ ท่านนะครับ เป็นการจบการพิจารณาในวาระที่ ๑ ของเรื่องด่วนที่ ๑๖ นะครับ

๑๓๙

วันนี้ประชุมกันพอสมควรแล้วครับ ขอปิดประชุมครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๘.๒๕ นาฬิกา